www.glas-islama.com

SVEČANI PRIJEM I TRADICIONALNI VATROMET U POVODU BAJRAMA

صوت الإسلام
Zeri islam

Glas islama

Zu-l-hidždže / Muharrem 1429. • 15. decembar 2008. • Broj 156. • Godina XII

80 DINARA
BiH 2 KM | EU 3 € | US 4 $ | CG 1€ | HRK 12.00 SIT 350 | CHF 4.50 | CAD 4 | AUD 2

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلاً مِّمَّن دَعَا إِلَى اللّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

A ko govori ljepše od onoga koji poziva Allahu, koji dobra djela čini i koji govori: 'Ja sam doista musliman!' (Kur'an)

BAJRAM U SANDŽAKU

"BAJRAMSKI DANI BOŠNJAČKE KULTURE" PRIJEPOLJE

IZDAVAČKA KUĆA EL-KELIMEH
NOVI PAZAR

Posjetite nas na
www.kelimeh.com
ON-LINE prodaja
tel: 020 334 020
mob: 064 16 222 84
e-mail:
kelimeh@gmail.com

NOVO IZ "EL-KELIMEH"

format: B5
strana: 448
uvez: tvrdi
cijena: 1200 din
(15 eura)

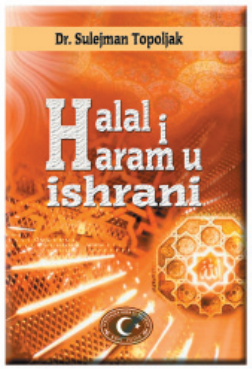

format: B5
strana: 268
uvez: tvrdi
cijena: 800 din
(10 eura)

format: B5
strana: 207
uvez: tvrdi
cijena: 800 din
(10 eura)

U PRODAJI KALENDAR ZA 2009. GODINU

F

FLORIDA SHOES
- PROIZVODNJA OBUĆE ISKLJUČIVO OD KOŽE
- PRODAJA NA VELIKO I MALO
- IZVOZ OBUĆE ZA INOSTRANSTVO

PROIZVODNJA:
fax: 020/382-072
tel: 020/389-170
mob: 063/628-005
e-mail: mecoflrida@nadlanu.com

VELEPRODAJA:
Ul. Kej skopskih žrtava 181

MALOPRODAJA:
ul. 1. maj 28
ul. Rifata Burdževića 17.

VLASNIK: MEHUDIN HAJROVIĆ - MECO

Hotel Denis

Hotel "DENIS"

Hotel Denıs, Novı Pazar Dojeviće BB,
Telefoni: +381 20 360 120, +381 20 360 121, +381 20 360 122, +381 20 360 123
e-mail: hotel-denis@my-ist.net, hotel-denis@neobee.net, web adresa: www.hotel-denis.com

BAJRAMSKA PORUKA GLAVNOG MUFTIJE MUAMER-EF. ZUKORLIĆA

HADŽ JE STUB JEDINSTVA ISLAMSKOG UMMETA. PUNIH STOTINU GODINA , UMMET LIŠEN HILAFETA, DUHOVNO I POLITIČKI OBEZGLAVLJEN, ODRŽAVA SVOJE JEDINSTVO ZAHVALJUJUĆI ODABRANIM LJUDIMA U JEDINSTVENOJ BIJELOJ ODJEĆI, KOJI U TAVAFU OKO KJABE I NA AREFATU PREDAJU SVOJE BIĆE U ZNAK ZAHVALNOSTI STVORITELJU. UŽIVAJUĆI U SAVRŠENOM DUHOVNOM UZBUĐENJU, ČISTEĆI SVOJE NAMJERE I DUŠU, PRKOSE RASNIM, ETNIČKIM, SOCIJALNIM, KULTURNIM I DRUGIM RAZLIKAMA. SA MJESTA NAJBLIŽIH STVORITELJU PRENOSE NAM NJEGOVU SVETU PORUKU: ,,O LJUDI OD JEDNOG MUŠKARCA I JEDNE ŽENE SMO VAS STVORILI , NACIJAMA I PLEMENIMA UČINILI, DA BI STE SE UPOZNALI. NAJBOLJI MEĐU VAMA JE ONAJ KOJI JE NAJBOGOBOJAZNIJI."

KURBAN JE BLISKOST SA STVORITELJEM KROZ SPREMNOST NA ŽRTVU IMETKA U CILJU ZAŠTITE VRIJEDNOSTI ŽIVOTA, VJERE, DOSTOJANSTVA, TREZVENOSTI I PORODICE. BITI SPREMAN NA ŽRTVU IMETKA ZA OVE VRIJEDNOSTI ZNAČI OSIGURATI PRAVO NA OPSTANAK, USPJEH I POBJEDU.

MUSLIMANI U SANDŽAKU I SRBIJI I OVAJ BAJRAM DOČEKUJU ZABRINUTI ZA SVOJE JEDINSTVO, LIŠENI RAVNOPRAVNOSTI SA DRUGIMA, SVOJIH LJUDSKIH I VJERSKIH PRAVA I TAKO NATJERANI NA DODATNU ŽRTVU U CILJU OPSTANKA I OČUVANJA DOSTOJANSTVENOG ŽIVOTA.

MA KOLIKO NAM TEŠKO BILO NEĆEMO DOZVOLITI DA LJUBAV I ŽELJU ZA DOBROČINSTVOM IZ NAŠIH SRCA POTISNE NEŠTO ŠTO NE PRIPADA NAŠEM DUHOVNOM I MORALNOM VRIJEDNOSNOM SISTEMU. U ŠKOLI HADŽA NAUČILI SMO KAKO OČUVATI NAŠE JEDINSTVO. A KURBAN NAS INSPIRIŠE DA IZDRŽIMO PRED UDARIMA NEPRAVDE. TAKO OSNAŽENI NEKA NAŠA SRCA I NAŠE PORODICE SIJAJU SVJETLOM RADOSTI BAJRAMA.

SVIM PRIPADNICIMA ISLAMA I SVIM DOBRIM LJUDIMA,

BAJRAM ŠERIF MUBAREKI OLSUN.

Bajramske čestitke

Glavnom muftiji Muamer-ef. Zukorliću

Povodom Kurban bajrama, predsjedniku Mešihata Islamske zajednice u Srbiji i glavnom muftiji Muamer ef. Zukorliću čestitke su uputili:

Reisu-l-ulema Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini dr. Mustafa ef. Cerić
Ministarstvo vjera
Kraljevski dvor
Episkop bački
Ambasador Irana u Beogradu g. Seid Morteza Mirhajdari
Ambasador Palestine Muhammed Nabhan
Ambasador Libana Chehade Moullem
Ambasador Sirije Dr. Medžid Šedud
Apostolski nuncij u Beogradu arhibišop Eugenio Sbarbaro
Islamska zajednica Bošnjaka Francuske Harun ef. Hodžić
Medžlis Islamske zajednice Karlovac predsjednik Mevdžud Čović
Medžlis Islamske zajednice Priboj
EMU the Europen Fondacija
Udruženje novinara Srbije
Informativna agencijaINFOBIRO
Liga Socijal Demokrata Vojvodine g Nenad Čanak
Srpska Napredna Stranka – Tomislav Nikolić
Raški upravni okrug načelnik Mateja Mijatović
Nacelnik policijake uprave N.P. Dragan Terzićc
Direktor Specijalne bolnice Novopazarska banja dr Meho Kajević
Predsjednik Udruženja majki i žena ANNA g-đa Muradija Nokić
Muslimansko humanitarno društvo merhamet-Sandžak N. Pazar
Udruženje Roma "LOLA" Novi Pazar
Kladničanin Fahrudin Novi Pazar
Admir Muhić – Maljevac
Udruženje građana zajedno protiv droge N.P. Seadetin – Satko Mujezinović

بايرام شريف مبارك اولسون

BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN!

ZAMJENIK REISU-L-ULEME
HFZ. ISMET EF. SPAHIĆ

REISU-L-ULEMA
DR. MUSTAFA EF. CERIĆ

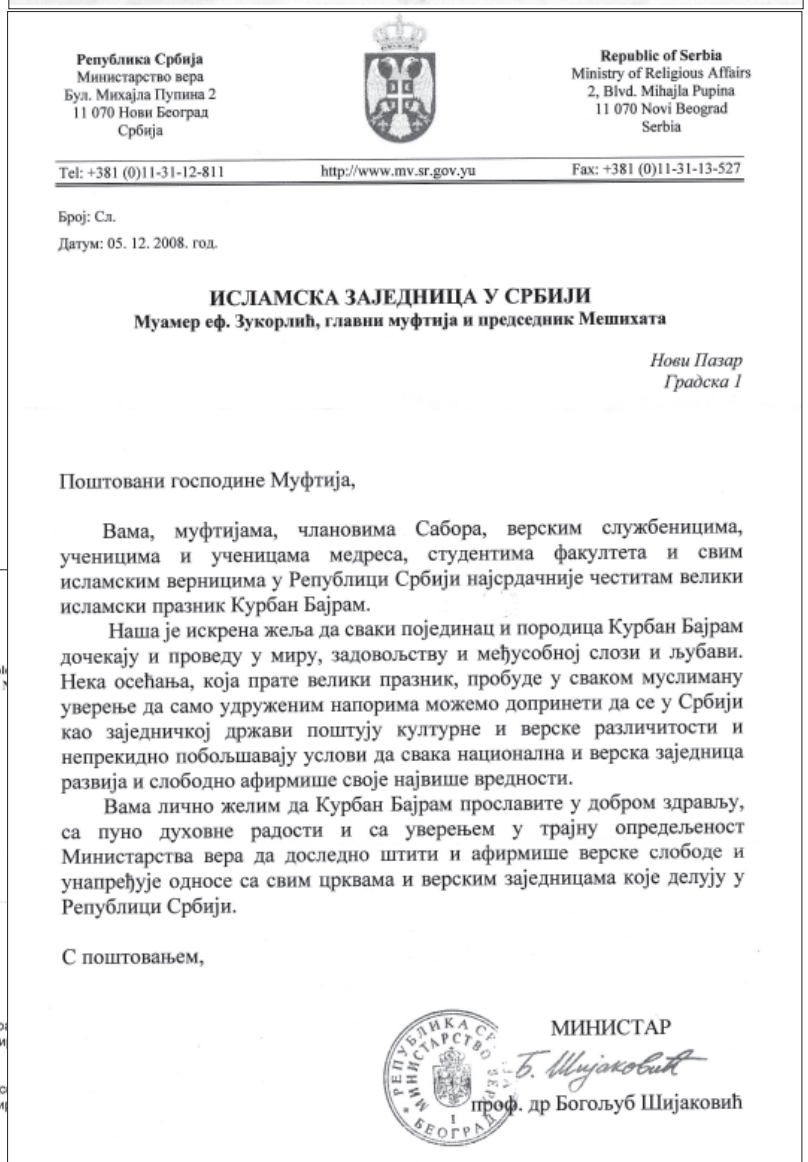
Република Србија
Министарство вера
Бул. Михајла Пупина 2
11 070 Нови Београд
Србија

Republic of Serbia
Ministry of Religious Affairs
2, Blvd. Mihajla Pupina
11 070 Novi Beograd
Serbia

Tel: +381 (0)11-31-12-811 http://www.mv.sr.gov.yu Fax: +381 (0)11-31-13-527

Број: Сл.
Датум: 05. 12. 2008. год.

ИСЛАМСКА ЗАЈЕДНИЦА У СРБИЈИ
Муамер еф. Зукорлић, главни муфтија и председник Мешихата

Нови Пазар
Градска 1

Поштовани господине Муфтија,

Вама, муфтијама, члановима Сабора, верским службеницима, ученицима и ученицама медреса, студентима факултета и свим исламским верницима у Републици Србији најсрдачније честитам велики исламски празник Курбан Бајрам.

Наша је искрена жеља да сваки појединац и породица Курбан Бајрам дочекају и проведу у миру, задовољству и међусобној слози и љубави. Нека осећања, која прате велики празник, пробуде у сваком муслиману уверење да само удруженим напорима можемо допринети да се у Србији као заједничкој држави поштују културне и верске различитости и непрекидно побољшавају услови да свака национална и верска заједница развија и слободно афирмише своје највише вредности.

Вама лично желим да Курбан Бајрам прославите у добром здрављу, са пуно духовне радости и са уверењем у трајну опредељеност Министарства вера да доследно штити и афирмише верске слободе и унапређује односе са свим црквама и верским заједницама које делују у Републици Србији.

С поштовањем,

МИНИСТАР
проф. др Богољуб Шијаковић

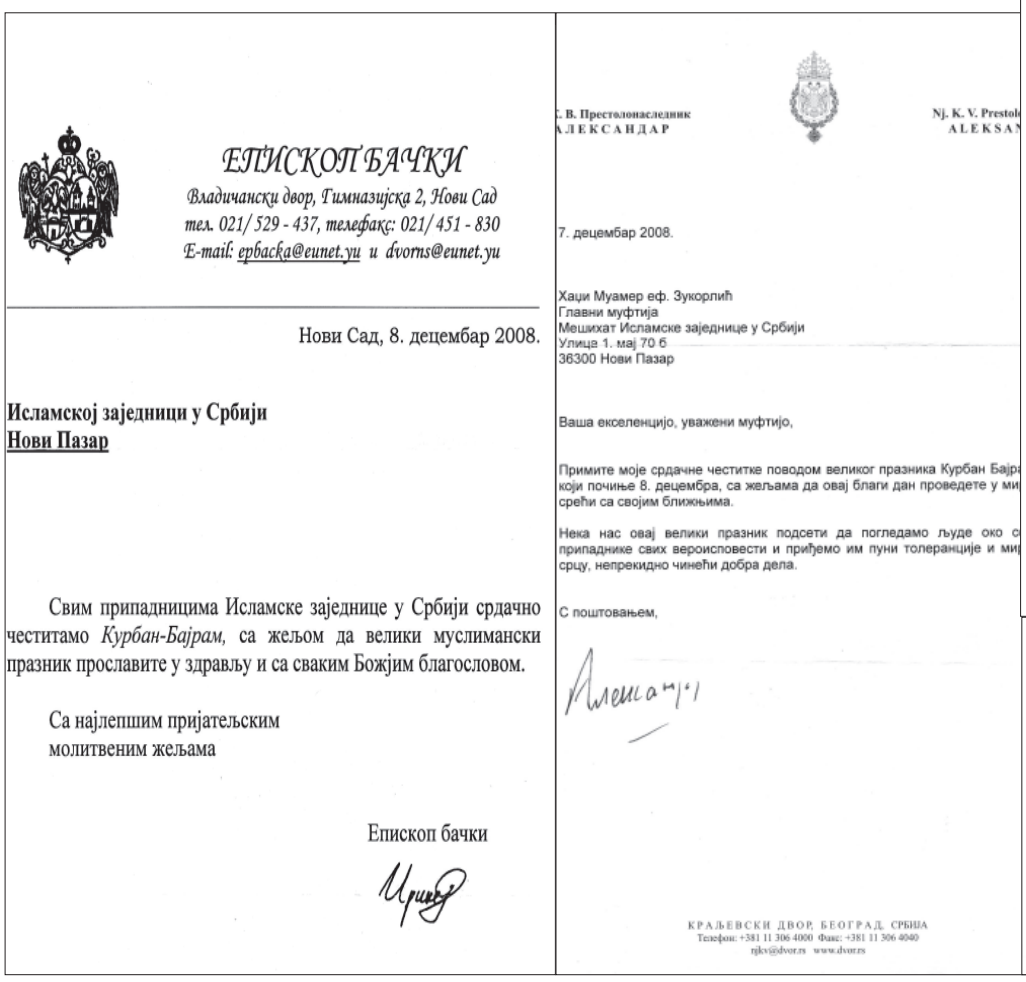
ЕПИСКОП БАЧКИ
Владичански двор, Гимназијска 2, Нови Сад
тел. 021/ 529 - 437, телефакс: 021/ 451 - 830
E-mail: epbacka@eunet.yu и dvorns@eunet.yu

Нови Сад, 8. децембар 2008.

Исламској заједници у Србији
Нови Пазар

Свим припадницима Исламске заједнице у Србији срдачно честитамо *Курбан-Бајрам,* са жељом да велики муслимански празник прославите у здрављу и са сваким Божјим благословом.

Са најлепшим пријатељским
молитвеним жељама

Епископ бачки

Њ. В. Престолонаследник
АЛЕКСАНДАР

7. децембар 2008.

Хаџи Муамер еф. Зукорлић
Главни муфтија
Мешихат Исламске заједнице у Србији
Улица 1. мај 70 б
36300 Нови Пазар

Ваша екселенцијо, уважени муфтијо,

Примите моје срдачне честитке поводом великог празника Курбан Бајр
који почиње 8. децембра, са жељама да овај благи дан проведете у ми
срећи са својим ближњима.

Нека нас овај велики празник подсети да погледамо људе око с
припаднике свих вероисповести и прићемо им пуни толеранције и ми
срцу, непрекидно чинећи добра дела.

С поштовањем,

КРАЉЕВСКИ ДВОР, БЕОГРАД, СРБИЈА
Телефон: +381 11 306 4000 Факс: +381 11 306 4040
njkv@dvor.rs www.dvor.rs

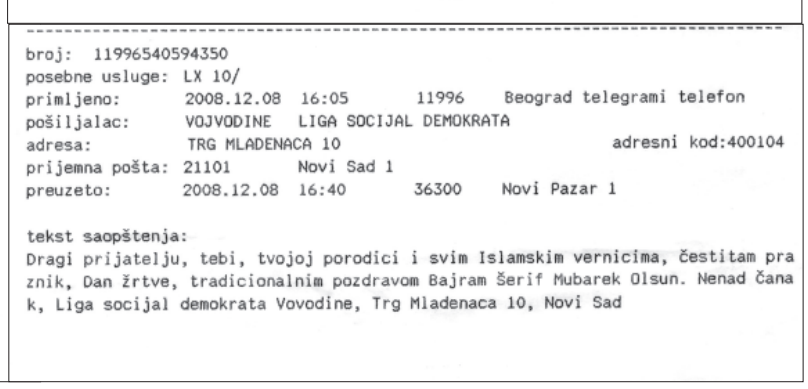
broj: 11996540594350
posebne usluge: LX 10/
primljeno: 2008.12.08 16:05 11996 Beograd telegrami telefon
pošiljalac: VOJVODINE LIGA SOCIJAL DEMOKRATA
adresa: TRG MLADENACA 10 adresni kod:400104
prijemna pošta: 21101 Novi Sad 1
preuzeto: 2008.12.08 16:40 36300 Novi Pazar 1

tekst saopštenja:
Dragi prijatelju, tebi, tvojoj porodici i svim Islamskim vernicima, čestitam pra
znik, Dan žrtve, tradicionalnim pozdravom Bajram Šerif Mubarek Olsun. Nenad Čana
k, Liga socijal demokrata Vovodine, Trg Mladenaca 10, Novi Sad

U ime dva oca

Vijeće staraca, poznato kao Srpska akademija nauka i umjetnosti (SANU), mozak je savremene Srbije. Trust mozgova od pera, znanja i umjetničkog dara, među kojima glavnu riječ vode oni koje je skleroza odavno načela. Krojači srbijanske političke zbilje. Oci ratova. Inspiratori etničkih čišćenja i brojnih zločina. Sanjači o Velikoj Srbiji sa opakim perima u ruci

Nisu muslimani ljuti na Borisa Tadića zato što nije kao Zoran Đinđić. Svima je jasno da to on nije mogao ni biti. Možda zato što je odlučio da bude živ predsjednik, a to znači pokoran onim snagama koje Srbijom vladaju decenijama.

Vijeće staraca, poznato kao Srpska akademija nauka i umjetnosti (SANU), mozak je savremene Srbije. Trust mozgova od pera, znanja i umjetničkog dara, među kojima glavnu riječ vode oni koje je skleroza odavno načela. Krojači srbijanske političke zbilje. Oci ratova. Inspiratori etničkih čišćenja i brojnih zločina. Sanjači o Velikoj Srbiji sa opakim perima u ruci. Ovi ideološki oci Srbije jesu prevashodno opasnost za sve što je nesrpsko, baštineći mračne zamisli Garašanina, Moljevića i Čubrilovića. No, oni itekako rade o glavi i samoj Srbiji. Kada vatri nestane gorivo, ona izgori samu sebe.

Opasniji od samih „velikih“ akademika su oni što čekaju u predsoblju ovog kluba. Tinta njihovih pera je sami otrov. Valjda zato što su od svojih prethodnika naučili da će njihov ulazak u red „odabranih“ najprije ubrzati čemer prema svemu što je nesrpsko. A gdje bi kruška, no pod krušku? I tako u nedogled, beskrajnim tunelom bez tračka svjetla koji bi zamirisao na dvadeset prvi vijek.

Srpska pravoslavna crkva (SPC) je neprikosnoveni duhovni otac Srbije. Po definiciji, kršćanska crkva sa pravoslavnim naslovom i izrazito svetosavskim tekstom u kome je malo ostalo od pravoslavlja, a skoro ništa od kršćanstva. Najuticajnija institucija u Srbiji i po zvaničnim istraživanjima javnog mnjenja. SPC je ulogu stožera srpskog identiteta zaslužila još u doba osmanske vladavine kao jedina institucija koja je okupljala srpski živalj. Nedostatak drugih srpskih nacionalnih institucija doveo je Crkvu do pozicije da igra i svjetovnu ulogu, zašta nema uporišta u kršćanskom i pravoslavnom učenju. Zato je svetosavska ideologija bila jedini izlaz.

Opasniji od samih „velikih“ akademika su oni što čekaju u predsoblju ovog kluba. Tinta njihovih pera je sami otrov. Valjda zato što su od svojih prethodnika naučili da će njihov ulazak u red „odabranih“ najprije ubrzati čemer prema svemu što je nesrpsko. A gdje bi kruška, no pod krušku? I tako u nedogled, beskrajnim tunelom bez tračka svjetla koji bi zamirisao na dvadeset prvi vijek.

Drugi razlog lošeg snalaženja Crkve u svjetovnom životu je kanonsko pravilo da najviše crkvene funkcije (patrijarh i episkopi) mogu zauzimati isključivo monasi. Malo je onih, što veći dio života svog duhovnog i mentalnog formiranja provedu u manastiru, koji se mogu uspješno nositi sa izazovima javnog života. Višegodišnji boravak među zidovima manastira u šumskom ambijentu vjerovatno može probuditi brojne senzibilitete, ali i dovesti do gubljenja osjećaja za potrebe i probleme običnih ljudi. Princip celibata (odricanje od braka i porodice) takođe umanjuje osjećaj vrijednosti djece i porodice. Zato je veoma opasno kada ljudi sa takvim posebnostima dođu u poziciju donositi važne svjetovne odluke. Istorija je puna genocida sa crkvenim blagoslovom, od istrage poturica do Srebrenice.

Dok su egzekutori zamisli SPC-a i SANU-a bili Milošević, Šešelj i Koštunica, to nimalo nije čudilo. Ali Tadić, to je definitivno razočarenje svih onih koji su vjerovali u drugačiju budućnost Srbije. U budućnost koja se neće graditi na mržnji i nezasitoj žeđi za osvetom prema Turcima. A pošto će „drumovi poželjeti Turaka, a Turaka više biti neće“, tu su muslimani da svojim glavama i džamijama, s vremena na vrijeme, utole tu žeđ. Zato ne čudi kada cijeli svijet televizijski prati kako gore džamije u Beogradu (najvećoj metropoli u Jugoistočnoj Evropi) i Nišu, kao osveta za to što su toga dana Albanci činili na Kosovu.

Ne treba da čudi ni to što su ovoga Bajrama srpski ekstremisti spalili džamiju u Gacku u Bosni i Hercegovini, a beogradski mediji propratili naslovom „Džamija izgorjela u požaru“. Treba li čuditi i izjava Milorada Dodika, predsjednika srpskog entiteta u BiH, usput budi rečeno, bliskog prijatelja Borisa Tadića: „Neće nam muslimani suditi“, ističući svoj fašisoidni stav da u entitetu pod njegovom vlašću muslimani ne mogu raditi kao sudije.

E, kako da se poslije svega osjećaju muslimani u Srbiji ako za njih ni Ustav, ni državni grb, ni himna nisu ostavili mjesta.

Sandžak je rasadnik šampiona

Glavni muftija je dao podršku mladom šampionu i istakao da je Enad još jedan dokaz kako izdanci ovog naroda, kojem je prijetio nestanak sa ovih prostora, iz pepela svojom upornošću i radom postižu i prave svjetske uspjehe

U posjeti glavnom muftiji Muamer-ef. Zukorliću boravio je Enad Ličina, interkontinentalni prvak u boksu u lako-teškoj kategoriji. U srdačnom razgovoru Glavni muftija je dao podršku mladom šampionu i istakao da je Enad još jedan dokaz kako izdanci ovog naroda, kojem je prijetio nestanak sa ovih prostora, iz pepela svojom upornošću i radom postižu i prave svjetske uspjehe. Na početku razgovora Muftija je poselamio gosta i poželio mu dobrodošlicu riječima:

„Veliko mi je zadovoljstvo da upriličim prijem za interkontinentalnog šampiona Enada Ličinu koji je ostvario visoke rezultate u sportu i pokazao da se i sa području Sandžaka, sredine koja je u prethodnih sto godina bila zapostavljena, može postići veliki uspjeh kada se ima volja, odlučnost i disciplina.“

Šampion - Otvorena podrška islamskoj zajednici

Uspjeh Enada Ličine je primjer za omladinu Sandžaka, ali također je i bitan za cjelokupni sandžački narod kojem, u posljednje vrijeme, nedostaje pobjeda i uspjeha.

„Baš onako kako ustajemo iz pepela gradeći naše institucije na polju obrazovanja, kulture i svim drugim poljima, evo ničuju i naši šampioni, vraća se dostojanstvo našem narodu i ja sam uvjeren da je ovo samo početak i da iz jednog zdravog naroda, koji ima zdravu omladinu može da bude mnogo više šampiona, mnogo više uspješnih, mnogo više pobjednika na svim poljima. U tom pogledu i ovaj prijem ima za cilj da da podršku Enadu, ali i svakom našem mladom čovjeku koji vjeruje u zdrave univerzalne vrijednosti“ – istakao je Muftija.

Šampion Ličina se zahvalio riječima:

„Želim da se zahvalim časnome Muftiji i cijelom Mešihatu Islamske zajednice što me primio i poklonio mi ovoliko pažnje kao jednom sportisti, i ja ću se potruditi da ostvarim još više uspjeha i još bolje rezultate i da budem dobar primjer mladima u Sandžaku.“

Nermin GICIĆ

DIREKTORI SREDNJIH ŠKOLA IZ PREŠEVSKE DOLINE ALBANSKE NACIONALNOSTI BORAVILI SU U JEDNODNEVNOJ POSJETI SJEDIŠTU ISLAMSKE ZAJEDNICE U REPUBLICI SRBIJI

Obrazovanje u preševskoj dolini

Razmijenjena su i viđenja o unapređenju saradnje i dobrih odnosa između sandžačkih i opština na jugu Srbije, posebno u obrazovnoj sferi

Direktori srednjih škola iz Preševske doline albanske nacionalnosti su boravili u jednodnevnoj posjeti sjedištu Islamske zajednice u Republici Srbiji u Novom Pazaru. Posjeta je iskorištena za obilazak obrazovnih institucija u Novom Pazaru.

Prijem kod Glavnog muftije

Goste je primio i glavni muftija Muamer-ef. Zukorlić. U srdačnom razgovoru bilo je riječi o stanju u Islamskoj zajednici za šta su se gosti posebno interesovali. Razmijenjena su i viđenja o unapređenju saradnje i dobrih odnosa između sandžačkih i opština na jugu Srbije, posebno u obrazovnoj sferi. Gosti su izrazili oduševljenje onim što su vidjeli u Novom Pazaru ističući činjenicu da je značajno što djeluje veliki broj visokoškolskih ustanova. Bilo je riječi i o modalitetima da se Islamska zajednica aktivnije uključi u rješavanje mnogobrojnih problema albanske populacije na jugu Srbije. Glavni muftija je obećao svaki vid pomoći muslimanima Preševske doline.

Obilazak Internacionalnog univerziteta

Direktori su obišli i Internacionalni univerzitet kao i Fakultet za islamske studije. Na Internacionalnom univerzitetu goste je primio rektor prof. dr. Mevlud Dudić. Rektor je izrazi spremnost da Univerzitet pomogne afirmaciji albanske zajednice na jugu Srbije posebno u obrazovnoj sferi.

Gosti su istakli da su brojni problemi sa kojima se susreću, ali da je stanje, prije svega u bezbjedonosnom smislu, bolje, što je u razgovorima ocijenjeno kao pozitivno. Ovo je prva posjeta ove vrste, a ona predstavlja samo početak saradnje obrazovnih institucija bošnjačke i albanske zajednice u Srbiji.

M. C.

Ambasador Austrije u Mešihatu

Sagovornici su se složili da je u interesu Srbije da se što prije riješi pitanje Islamske zajednice

Ambasador Republike Austrije gospodin Klemens Koja se interesovao za stanje vjerskih, nacionalnih i političkih prava u Sandžaku. U srdačnom i prijateljskom razgovoru Glavni muftija je upoznao sagovornika o aktuelnoj situaciji u Islamskoj zajednici sa akcentom na nepoštivanje vjerskih prava pripadnika islama od strane aktuelne vlasti u Beogradu. S tim u vezi, istaknuto je da vlast krši Ustavom i Zakonom zagarantovane principe ravnopravnosti Islamske zajednice sa ostalim crkvama i vjerskim zajednicama kao i njenu autonomnost i odvojenost od države.

Gost je izrazio razumijevanje prema Islamskoj zajednici u njenom nastojanju da očuva autonomnost i potvrdi ravnopravnost sa ostalim crkvama i vjerskim zajednicama.

Najveći dio razgovora bio je posvećen internacionalizaciji vjerskih sloboda muslimana u Srbiji. Domaćin je gosta upoznao o planiranim i dosadašnjim potezima koje je Islamska zajednica poduzela u tom pravcu.

Sagovornici su se složili da je u interesu Srbije da se što prije riješi pitanje Islamske zajednice te da je veoma bitno da se ovo pitanje predstavi političkoj, stručnoj i široj javnosti u Evropi.

SASTANAK GLAVNOG MUFTIJE MUAMER EF. ZUKORLIĆA
SA DELEGACIJOM ORGANIZACIJE PROJEKAT O "ETNIČKIM ODNOSIMA" IZ PRINSTONA

Stanje ljudskih prava u Srbiji

Sagovornici su se saglasili da se poštivanjem Zakona i dijalogom može postići opšta stabilnost, što je interes svih

Predsjednik i suosnivač Projekta Lidija Plaks i izvršni direktor Projekta Aleks Grigorev su se interesovali za opšte stanje u Sandžaku, sa posebnim osvrtom na aktuelna dešavanja unutar Islamske zajednice, kao i o aktivnostima Mešihata na polju internacionalizacije problema vjerske slobode muslimana u Srbiji.

Na pitanje gošće da se bliže predstave oblici kršenja vjerskih prava, Muftija je istakao: po pitanju primjene Zakona koji predviđa postojanje samo jedne tradicionalne Islamske zajednice nadležni državni organi se ponašaju nezakonito pokušavajući da legalizuju paralelnu islamsku zajednicu. Diskriminisani smo i po pitanju oduzete vakufske imovine. Najsvježiji primjer te vrste je nedavna odluka Vlade da Hotel „Sopoćani“ pokloni Srpskoj pravoslavnoj crkvi, istovremeno ignorišući zahtjev za vraćanje Islamskoj zajednici vakufske Novopazarske banje i njeno izdvajanje iz procesa privatizacije. Jasna diskriminacija je prisutna i na polju finansiranja Crkve i vjerskih zajednica od strane države. Recimo, Bogoslovski fakultet Srpske pravoslavne crkve u Beogradu sto posto na državnom budžetu, dok se Fakultetu za islamske studije i drugim prosvjetnim ustanovama Islamske zajednice daju simbolične dotacije.

Sagovornici su se saglasili da se poštivanjem Zakona i dijalogom može postići opšta stabilnost, što je interes svih.

Sead ef. ŠAĆIROVIĆ, portparol

GRADONAČELNIK NOVOG PAZARA DR. MIRSAD ĐERLEK U POSJETI INTERNACIONALNOM UNIVERZITETU

Univerzitet je velika šansa Novog Pazara

Posjeta je od izuzuzetnog značaja, imajući u vidu da je trebalo da prođe sedam godina da bi ljudi, koji su na čelu Novog Pazara, spoznali vrijednosti ovog Univerziteta

Gradonačelnik Novog Pazara, dr. Mirsad Đerlek i članovi njegovog kabineta posetili su 04.12.2008. Univerzitet u Novom Pazaru. Delegacija se sastala sa predsjednikom Univerziteta, Muamerom ef. Zukorlićem, rektorom prof. Dr. Mevludom Dudićem, i generalnim menadžerom mr. Nusretom Nicevićem.

Gradonačelnik Đerlek je obećao intenzivniju saradnju lokalne vlasti i Univerziteta u Novom Pazaru, istakavši da je današnja posjeta visokoškolskoj instituciji dokaz da zajednički treba težiti poboljšanju kvaliteta obrazovanja. Gradonačelnik nakon zvaničnog dijela posjete nije krio oduševljenje onim što Univerzitet u Novom Pazaru, za nepunu deceniju rada, može ponuditi mladim generacijama.

„Posebno je na mene ostavila utisak činjenica da je ovo zaista internacionalni, multietnički univerzitet, u smislu kadrova i u smislu studenata. I lokalna samouprava teži tome da Novi Pazar i ovaj region predstavi kao multietničku zajednicu, pa u tom smislu želimo da pomognemo Univerzitetu u svemu onome što je u našem domenu. Očekujemo da će se ovdje izroditi novi, mladi i obrazovani kadrovi, koji će u budućnosti na najbolji način voditi svoj grad. Ovaj je Univerzitet temelj visokog obrazovanja u Sandžaku, i u tom smislu zaslužuje posebnu pažnju.“

Prvi čovjek grada Novog Pazara najavio je izgradnju studentskog doma i studentske poliklinike, i javno zatražio od rektora Univerziteta imena deset do sada najuspješnijih svršenih studenata, kako bi uz intervenciju organa uprave, ti mladi ljudi bili uključeni u društveno-politički život zajednice.

Za rektora, prof. dr Mevluda Dudića posjeta predstavnika lokalne samouprave Univerzitetu je dokaz uspostavljanja novih odnosa između te ustanove i Grada.“

„Posjeta je od izuzuzetnog značaja, imajući u vidu da je trebalo da prođe sedam godina da bi ljudi, koji su na čelu Novog Pazara, spoznali vrijednosti ovog Univerziteta. Čini mi čast da novi gradonačelnik ima svesti o tome šta za samu sredinu znači obrazovanje i odgoj. Nadam se da će naša saradnja biti od izuzetne koristi ne samo na nivou lokalne zajednice već i za čitavu regiju“, kazao je Dudić pred novinarima.

Razgovarajući sa studentima svih fakulteta i studijskih grupa, gradonačelnik dr. Mirsad Đerlek se interesovao za probleme mladih, čije je rješavanje u domenu lokalne samouprave. Zaključeno je između ostalog, da bi na ulicama koje od centra grada vode do Univerziteta trebalo osigurati kvalitetnije ulično osvjetljenje, kao i čistije i sigurnije trotoare za studente – pješake.

Gradonačelniku je u znak dobrodošlice i sjećanja na prvu zvaničnu posjetu Univerziteta, uručen simboličan poklon.

PREDSJEDNIK SENATA UNIVERZITETA U RAZGOVORU SA GRADONAČELNIKOM

Služba za informisanje UNINP

MSc. Jasmina KRUŠEVLJANIN

"Posebno je na mene ostavila utisak činjenica da je ovo zaista internacionalni, multietnički univerzitet, u smislu kadrova i u smislu studenata. I lokalna samouprava teži tome da Novi Pazar i ovaj region predstavi kao multietničku zajednicu, pa u tom smislu želimo da pomognemo Univerzitetu u svemu onome što je u našem domenu".

REKTOR I GRADONAČELNIK U OBILASKU UNIVERZITETA

Kurbanska akcija uspješno sprovedena

Ovogodišnja akcija kurbana prošla je veoma uspješno i dobijeno je oko 55 tona kurbanskog mesa

Nakon klanjanja Bajram-namaza u haremu džamije Ahmed Vojvoda, među džematlijama poznatije kao Koraćka džamija, simbolično je otpočela akcija žrtvovanja kurbana koje su vjernici darivali učenicima medrese „Gazi Isa-beg“.

U haremu džamije se okupilo na desetine vjernika koji su u svečanoj atmosferi i raspoloženju, došli da prouče kurbansku dovu i tom prilikom je uz učenje tekbira žrtvovano tri ovna.

Kurbansku dovu je proučio Sead ef. Šaćirović a dovi su prisustvovali i musafiri iz Turske, članovi humanitarne organizacije IHH i Mili Goruš koji su, i ove godine, Medresi donijeli na poklon kurbane.

Vjernici koji su željeli da Medresi poklone živi kurban mogli su to učiniti u ovoj džamiji. Akcija žrtvovanja svih kurbana je nastavljena u Sjenici u klaonici „Turković“.

Podjela kurbanskog mesa

Trećeg dana Kurban-bajrama, u klanici „Turković“ u Sjenici, nakon uspešno obavljene akcije žrtvovanja kurbana koje su građani darivali učenicima medrese „Gazi Isa-beg“, pristupilo se podjeli dijela mesa od ovogodišnjih kurbana institucijama i pojedincima.

Ovogodišnja akcija prikupljanja i žrtvovanja kurbana prošla je veoma uspješno i prikupljeno je oko 55 tona kurbanskog mesa. Vjernici su se ponovo odazvali i pokazali visoku svijest i bogobojaznost, kada je ovaj ibadet u pitanju.

Nakon završetka svih tehničkih poslova oko žrtvovanja kurbana, određena količina svježeg kurbanskog mesa podjeljena je medžlisima Islamske zajednice u Novom Pazaru, Tutinu, Sjenici i Novoj Varoši, a oni su to meso dalje distribuirali pojedincima kojima je bilo potrebno. Također je dio mesa podjeljen i Zdravstvenom centru u Novom Pazaru, Domu starih u Tutinu, Domu zdravlja u Sjenici, Dječijem vrtiću u Sjenici i Crvenom krstu u Sjenici. Na ovaj način je ispoštovana i humanitarna dimenzija žrtvovanja kurbana.

Nermin GICIĆ

Simboličnim prinošenjem kurbana otpočela je kurbanska akcija za ishranu učenika " Gazi Isa-beg" medrese

Podjela kurbanskog mesa sirotinji i humanitarnim institucijama-treći dan Bajrama

Posjeta zatvorenicima

Upravnik zatvora g. Hakija Curić se zahvalio na posjeti i pomoći koju Islamska zajednica već niz godina pruža ovoj ustanovi i zatvorenicima

Dana 05.12.2008. godine, delegacija Mešihata IZ – e u Srbiji koju su sačinjavali Sead-ef. Šaćirović, predsjednik Medžlisa IZ – e Novi Pazar i mr. Enver-ef. Gicić posjetila je Okružni zatvor i razgovarala sa upravnikom ove ustanove g. Hakijom Curićem i licima lišenim slobode.

Ovakve posjete su tradicionalne, jer već nekoliko godina Islamnska zajednica posjećuje zatvorenike u povodu velikih muslimanskih praznika i blagdana. Povod ovoj posjeti jeste Kurban-bajram i lično izražena volja od strane pritvorenih osoba da ih posjete predstavnici IZ –e.

U razgovoru sa pritvorenim osobama bilo je riječi i interesovanja za njihovo zdravstveno stanje i uslove života u ovoj pritvorskoj ustanovi. Od strane IZ–e je obećan svaki vid pomoći koji se do sada ogledao u lijepoj, bratskoj riječi, islamskoj mudrosti i savjetu, te literaturi koju naša Izdavačka kuća El-Kelimeh za ovu svrhu obezbjeđuje. Islamska zajednica pomaže zatvorenike tako što daruje kurbansko meso u velikim količinama i omogućuje im da se hrane halal-hranom kakao bi im na taj način pomogli da zatvorske dane provedu u miru i spokoju, duhovno jači i bogatiji. Na kraju susreta, pritvorenim licima je čestitan Bajram, uz želju da što prije izađu na slobodu i da se vrate svojim porodicama bolji, moralno jači i kvalitetniji.

Upravnik zatvora g. Hakija Curić se zahvalio na posjeti i pomoći koju Islamska zajednica već niz godina pruža ovoj ustanovi i zatvorenicima. Posebno se zahvalio na moralnoj podršci i duhovnoj snazi koja se prilikom ovih posjeta ulijeva zatvorenicima. Dodao je da se zatvorenici nakon ovih posjeta osjećaju zadovoljniji, moralno i duhovno jači, što se manifestuje na njihovo ponašanje i međusobni odnos. Akcenat njegove zahvale je stavljen na pomoć u kurbanskom mesu i suhomesnatim proizvodima koji se već duži niz godina od strane dodjeljuje Okružnom zatvoru.

Ovakve posjete zasigurno doprinose boljem odnosu pritvorenih lica prema ustanovi u kojoj služe zatvorske dane, a naravno i prema cjelokupnoj društvenoj zajednici. Samo socijalizacija ovih ljudi, bilo vjerska (duhovna) ili svjetovna može njihove živote učiniti boljim i lakšim, u duhu zakona, vjerskog i svjetovnog.

Sead ef. ŠAĆIROVIĆ, portparol

STUDENT FIS-A NA SVJETSKOM TAKMIČENJU UČAČA KUR`ANA U TEHERANU

Sandžaklija među prvima

Baždar Sulejman je zauzeo deseto mjesto od ukupnog broja učesnika

Tradicionalno takmičenje u učenju Kur'ana je održano u periodu od 10.10. 2008 do 14.10.2008. god. u glavnom gradu Irana. Učešće je uzelo preko 40 kandidata iz različitih zemalja. Učestvovalo je preko 20 hafiza, a ostalo su bili učesnici u tilavetu.

Ove godine Mešihat Islamske zajednice u Srbiji predstavljao je student Fakulteta za islamske studije Baždar Sulejman u kategoriji tilaveta. Takmičenje se održalo u dvije kategorije, i to: u hifzu cijelog Kur'ana i tilavetu s primjenom tedžvida.

Nakon održanog takmičenja proglašena su trojica najboljih učača u svim kategorijama. Baždar Sulejman je zauzeo deseto mjesto od ukupnog broja učesnika.

M.C.

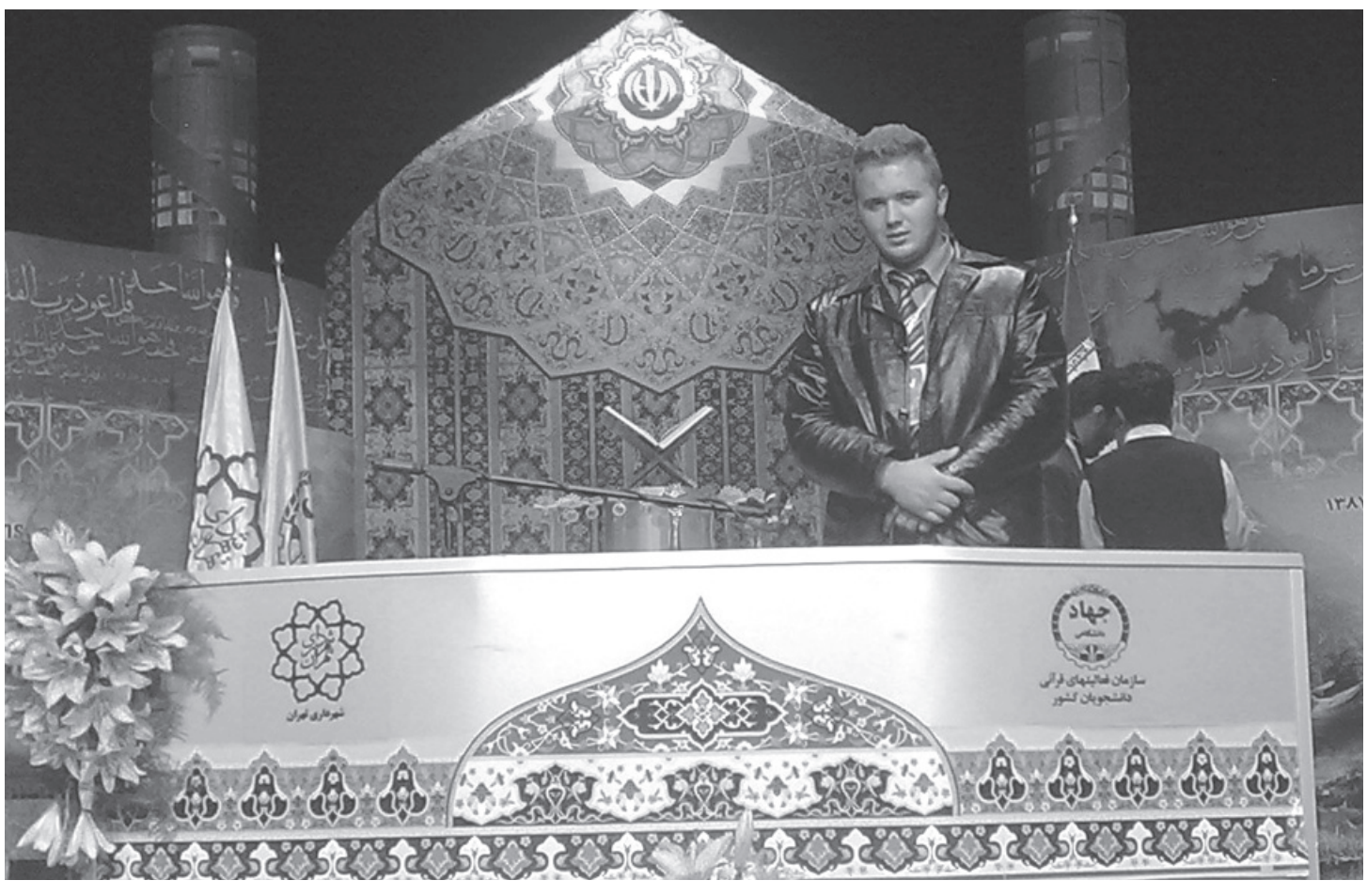

NA UNIVERZITETU U NOVOM PAZARU ODRŽANA TRIBINA KOJU JE OTVORIO PROF. DR. JUSUF MULIĆ

"Identitet Bošnjaka"

Vjekovima dokazujemo da smo kao narod odviše tolerantni, ali stav da su Bošnjaci nastali od Turaka, potpuno je pogrešan, jer mi smo bili Bošnjaci i mnogo prije dolaska turske vojske na ove prostore

Za tribinu „Identitet Bošnjaka" koju je u četvrtak 11.decembra 2008. na Univerzitetu u Novom Pazaru otvorio prof. dr. Jusuf Mulić, tražilo se mjesto više. Skupu su pored velikog broja studenata prisustvovali predstavnici javnog, kulturnog i političkog života Sandžaka.

Islam je, prema riječima prof. dr. Jusufa Mulića, nekadašnjeg rektora Univerziteta u Sarajevu, vjera oprosta i merhameta, ali je nesporno da su pripadnici islama sa ovih prostora, Bošnjaci, kroz istoriju bili izloženi najrazličitijim vrstama nepravde.

„Vjekovima dokazujemo da smo kao narod odviše tolerantni, ali stav da su Bošnjaci nastali od Turaka" – kazao je prof. Mulić, „potpuno je pogrešan, jer mi smo bili Bošnjaci i mnogo prije dolaska turske vojske na ove prostore. Bosanski jezik je dio našeg identiteta, kao što je srpski jezik dio identiteta Srba, ili hrvatski dio identiteta Hrvata. Bošnjaci su jedini narod u koji su se okupatori pristajali uključiti. "

O Bošnjacima i njihovim osobenostima, poručio je profesor Mulić, treba pisati i ozbiljno istraživati, jer „ostaviti pisano djelo koje nas nečemu uči, velika je stvar, i to je dužnost intelektualaca koji ne žele da se njihovim identitetom manipuliše."

Predsjednik Univerziteta u Novom Pazaru, muftija Muamer-ef. Zukorlić obratio se skupu riječima da „višak merhameta" svojstven Bošnjacima nije plod islama i njegovih specifičnosti, nego je „rezultat kukavičluka" nastalog iz činjenice da smo kao manjina bili slabiji od većine.

„Sloboda se, prevashodno, mora ostvariti unutar čovjeka kao bića, unutar njegovog duha i mentalnog sklopa. To je ono što mi sada radimo kroz Islamsku zajednicu i kroz Univerzitet. I to je ono što su se ti, koji su mislili da ovo samo po sebi neće da uspe, prevarili kada su dopustili da se univerzitet formira. Sada je kasno, i neka dignu ruke. Zakasnili su i gotovo je sa mogućnošću da nas na bilo koji način gaze. Mogu da nas prihvate kao sagovornike i partnere u onim stvarima od zajedničkog interesa. Tolerancija jeste srž islama, ali je paradoks u Srbiji, da mi kao Bošnjaci, kojima se desila Srebrenica i još devet genocida prije nje, umjesto da budemo maženi, i da nam se neko izvinjava, bivamo gaženi kao da smo sebi napravili genocid", zaključio je predsjednik Univerziteta, Muamer-ef. Zukorlić

M.C.

Bivši rektor Univerziteta u Sarajevu prof. dr. Jusuf Mulić boraveći u Novom Pazaru kao predavač na tribini „Identitet Bošnjaka" iskoristio je priliku da posjeti Mešihat Islamske zajednice gdje ga je primio glavni muftija Muamer-ef. Zukorlić. U prijateljskom razgovoru sagovornika bilo je riječi o izazovima sa kojima se suočavaju Bošnjaci na ovim prostorima. Profesor Mulić je izrazio zabrinutost za stanje Bošnjaka u Sandžaku.
Kao najveći izazov za Bošnjake označen je pokušaj rušenja institucija Islamske zajednice koji traje više od godinu dana. Profesor Mulić je odao priznanje Mešihatu na osnivanju obrazovnih institucija koje doprinose kolektivnom osvješćivanju bošnjačkog naroda u Sandžaku.

Dr. Mulić i dr. Dudić u razgovoru sa Glavnim muftijom

CENTRALNA BAJRAMSKA SVEČANOST U NOVOM PAZARU

Kurban-bajram poruka jedinstva i žrtve

„Poruka hadža, poruka jedinstva, poruka kurbana, poruka žrtve je poruka kible, poruka Kabe, jedne tačke kojoj se okrećemo u namazu. Ali poruka hadža je i poruka tavafa, mjesta na kome se zijareti Gospodar. Poruka hadža je i poruka Arefata, mjesta gdje nema prepreke između roba i Gospodara. Poruka hadža je i poruka jednostavnosti ihrama, poruka jednakosti među ljudima, a upravo na takav način se može ostvariti jedinstvo.“

Ovogodišnja Centralna Bajramska svečanost i klanjanje Bajram-namaza održani su u Hajrudin-džamiji na Paricama. Iako se sabah-namaz trebao klanjati oko 6.30 vjernici su počeli dolaziti u džamiju i dva sahata prije, kako bi uspijeli da obezbjede mjesto u safu.

Hajrudin-džamija je površinski jedna od najvećih u Novom Pazaru, a već za sabah-namaz je bila ispunjena do kraja i u prizemlju i na spratu.

Haris-ef. Hadžić je prije sabah-namaza učio Kur'an prisutnim vjernicima, a sabah-namaz je predvodio hfz. Irfan-ef. Malić. Hafiz Malić je poslije namaza u okviru Bajramskog programa također učio Kur'an i ajetima ispunio srca vjernika.

Učešće u programu je uzeo i hor učenika „Gazi Isa-beg“ medrese, koji su pod rukovodstvom Malik-ef. Nurovića izveli nekoliko ilahija.

Bajram-namaz je predvodio i bajramsku hutbu održao glavni muftija Islamske zajednice u Srbiji Muamer-ef. Zukorlić.

Nakon što se zahvalio Allahu dž.š. na svim blagodatima i propisima koje nam je dao da bi nam olakšao život i boravak na dunjaluku, Muftija se zahvalio Allahu dž.š. na tome što je ljude učinio namjesnicima na Zemlji i što ih je učinio dostojanstvenim.

„Da li se može biti namjesnikom na Zemlji ako nismo dostojanstveni, da li može biti namjesnik onaj koji povija kičmu i saginje glavu pred ljudima zaboravljajući na Gospodara?! Zasigurno ne može. Postoje druga bića kojima je ta uloga namjenjena, ali čovjek nije stvoren da služi čovjeku već da služi Gospodaru i Istini, i upravo radi tih vrjednosti potrebno je podnijeti žrtvu“ – rekao je Muftija.

Svrha našega življenja na Zemlji je da skupljamo energiju imana, morala i znanja i da je koristimo za Istinu, pravdu, moral, harmoniju i ljubav među ljudima. Svraha kurbana je da nas podsjeti da je to imetak koji nam je povjeren, i da mu nipošto ne smijemo robovati, već da ga moramo žrtvovati na Božijem putu. Govoreći o pruci hadža i jedinstvu među muslimanima, Muftija je naglasio:

„Poruka hadža, poruka jedinstva, poruka kurbana, poruka žrtve je poruka kible, poruka Kabe, jedne tačke kojoj se okrećemo u namazu. Ali poruka hadža je i poruka tavafa, mjesta na kome se zijareti Gospodar. Poruka hadža je i poruka Arefata, mjesta gdje nema prepreke između roba i Gospodara. Poruka hadža je i poruka jednostavnosti ihrama, poruka jednakosti među ljudima, a upravo na

Bajramska hutba Glavnog muftije

takav način se može ostvariti jedinstvo.“

Pošto su Bošnjaci u Sandžaku malobrojan narod, ove poruke hadža su poruke pitanja opstanka Bošnjaka na ovim prostorima, pa je muftija vjernike podsjetio da moraju čuvati taj jedini izvor vlastitog opstanka riječima:

„Svi narodi imaju različite izvore sopstvenog identiteta, svojih posebnosti, i mi kao narod imamo više izvora sopstvenog identiteta, ali kroz sve što nam se dešava proteklog stoljeća mnogi izvori su presušili, ali je ostao onaj nepresušni: islam, Kur’an, sunet, hadž, kurban... I sve ostalo što proizilazi iz ovih vrijednosti je glavni nepresušni izvor. Pa zato, kada vam ostane jedan izvor života čuvajte taj izvor, jer ako vam još on presuši onda vam opstanka nema.“

Ovaj narod ima snage i svjesti da sačuva svoj izvor opstanka, to je mnogo puta do sada pokazao i nastaviće da se bori za svoja prava, vrjednosti i Istinu. Dostojanstven život i uslovi života za našu djecu su prioritet borbe ovog naroda. Ljudi u Sandžaku neće dozvoliti da se u njihova srca uvuče mržnja i neće dozvoliti da se njihova srca razbole zato što im je teško.

„Osnovna poruka islama i hadža jeste pozitivna energija i pozitivna emocija prema drugima, jer su svi ljudi od jednog čovjeka i jedne žene nastali. Prema tome, poruka je neograničena ljubav prema svim ljudima koji žive na Zemlji, ali isto tako nas ta pozitivna energija i emocija neće usporiti u borbi za naša prava i naše dostojanstvo. Nastavićemo da se borimo i nećemo odustati do potpunog ostvarenja naših vjerskih, kulturnih i svih drugih prava koja nam pripadaju. Zato još jednom najiskrenija hvala uzvišenom Gospodaru što nas počasti svim ovim blagodatima i Bajram šerif mubarek olsun svim pripadnicima islama“ – rekao je na kraju bajramske hutbe muftija Muamer ef. Zukorlić.

Nakon proučene dove prisutne džematlije su u dugom nizu stale u red da muftiji lično mubareklišu Bajram uz zagrljaj i stisak ruke.

Nermin GICIĆ

Učenici "Gazi Isa-beg" medrese izveli prigodan program

Hajrudin džamija premala da primi sve džematlije

GLAVNI MUFTIJA PRIREDIO PRIJEM U POVODU KURBAN-BAJRAMA

Bajramski blagoslov i bereket

„Ako je jedan čovjek od nas zaslužio bereket i blagoslov Allah će spustiti blagoslov na sve nas. To je snaga zajedništva, to je snaga zajednice i zato nam je Allah Milostivi i dao Bajram koji pokreće, a ništa na svijetu ne može da pokrene milijardu i po ljudi, bili oni džamijski ili ne, siromašni ili bogati, zdravi ili bolesni, da toga dana obuku makar novu košulju i da se raduju Bajramu.“

Prve večeri Kurban-bajrama Velika sala Mešihata IZ-e u Srbiji bila je premala da primi sve vjernike koji su željeli da prisustvuju tradicionalnom Bajramskom prijemu koji glavni muftija Muamer-ef. Zukorlić priređuje svakog Bajrama.

Sala je bila prepuna ljudi razdraganih i veselih lica koji su se tiskali jedan uz drugog, ali im ta tjeskoba nije smetala zbog širine koju su imali u srcima i blagodati i beriketa koji Allah dž.š. spušta na vjernike.

Na prijemu su bili svi, od djece, omladine i penzionera, pa do istaknutih javnih, političkih, naučnih i kulturnih radnika. Svi su na licima imali iskreni osmjeh i izraz zadovoljstva što nas je Gospodar nebesa i Zemlje počastio Bajramom i drugim blagodatima. Celokupna atmosfera je bila opuštena i svečana, pa je i obraćanje prisutnim vjernicima domaćina prijema, Glavnog muftije, proteklo u istom raspoloženju, svečano i opušteno, ali sa jasnim porukama i emanetima koje muslimani treba da ponesu kako bi im se popravilo stanje.

Govoreći o smislu džemata i o smislu okupljanja vjernika na ovakvim i sličnim skupovima Muftija je rekao:

„ Smisao džemata, a džemat je zajednica, jeste da Allah dž.š. daje šansu da kada nas je ovoliko na jednome mjestu, ako je jedan čovjek od nas zaslužio bereket i blagoslov Allah će spustiti blagoslov na sve nas. To je snaga zajedništva, to je snaga zajednice i zato nam je Allah Milostivi i dao Bajram koji pokreće, a ništa na svijetu ne može da pokrene milijardu i po ljudi, bili oni džamijski ili ne, siromašni ili bogati, zdravi ili bolesni, da toga dana obuku makar novu košulju i da se raduju Bajramu.“

I stvarno se u Sali osjećala pozitivna energija, bereket i usplahirenost. Radost je sijala na sve strane, to se ne može opisati već se jednostavno treba doživjeti i osjetiti.

„Čar Bajrama upravo i jeste u toj radosti. Jer ako zamislimo svijet kao neki organizam, onda su svi ovi putevi kojima se hadžije kreću vene i arterije, jedan veliki krvotok koji ide do srca, a to srce je Kaba kroz koju sva krv mora da prođe, jer ako ne prođe organizam ne može da funkcioniše. To je zapravo lekcija zajedništva.“

Obraćanje Glavnog muftije

U daljem izlaganju Muftija je podsjetio prisutne da smo i prošle godine bili veseli na Bajram i ako je izvršen žestok napad na Islamsku zajednicu. Podsjetio ih je na jačinu tog napada i na žestinu odgovora od strane muslimana, ali i da se upravo iz ovakvih susreta i druženja izrodila pobjeda koja je izvjesna, i da je značaj Bajrama i bajramskih okupljanja, ustvari, temelj odbrane.

„Islamska zajednica nije lokalna samouprava i vi uvedete prinudnu upravu i završite posao. Ne može to. Po prvi puta imamo muslimane na čelu Islamske zajednice koji se neće povijati pred stvorenjima. Islamska zajednica nikada više neće biti pogrebno društvo jasina i mevluda.

Veliki broj prisutnih na bajramskom prijemu u Mešihatu

Islamska zajednica je veliki brod koji plovi i vodi ovaj narod poput Nuhove lađe, ne samo u duhovnome, već u svakom drugom smislu. Ovaj napad je bio velika lekcija i sve ono što smo trebali da učimo trideset godina, naučili smo za četrnaest mjeseci."

Pojašnjavajući da su pučisti računali da u svakom narodu ima poltrona koji funkcionišu po principu straha i dodvoravanja vlastima iz Beograda, Muftija je rakao da su se preračunali, jer i ako među starijima, koji su napaćeni državnom represijom sve ove godine i ima takvih, njihova djeca nisu takva i ona ne slušaju bespogovorno sve što dolazi iz Beograda.

„Vladajuća gospoda iz Beograda će svatiti da ovo što pričamo nije naš sebični muslimansko-bošnjački interes već je ovo dobro za sve. Ovo je dobro za nas muslimane, ovo je dobro za Bošnjake, ovo je dobro za pravoslavce Srbe, ovo je dobro za državu jer islam je prosto takav. On je milost svijetovima. Jer vidite šta nam se sve čini i šta nam se činilo, a mi opet ne razbijamo ovu državu, i ne možemo da mrzimo. A zašto? Zato što u srcu vjernika nema mjesta za mržnju. Da im mislimo zlo, mi bi se i bojali njihovog zla, ali ih se ne bojimo, ni malo, jer Onaj Koji je stvorio njih, stvorio je i nas, i to je kristalno jasno."

Govoreći o bošnjačkoj omladini, Muftija je istakao da mi imamo zdravu i pametnu omladinu punu potencijala kojoj treba sloboda i ravnopravni uslovi nadmetanja sa drugima i da će naši omladinci u poštenoj i fer utakmici postati šampioni u svim oblastima.

„Na Sarajevskom univerzitetu ima 60 profesora porijeklom iz Sandžaka. Niko im to nije dao kao sadaku, nego su se izborili i svaku utakmicu su morali dobiti sa pet golova razlike. Sada naš čovjek ima Islamsku zajednicu koja mu je bajrak, a bajrak služi za okupljanje, sada naš čovjek dobija šansu na univerzitetu gdje će se igrati igre razuma, znanja, pameti i inteligencije. I zato mi sada imamo tu omladinu koja raste i koja se ne boji je li trupnulo iz Beograda. Nema toga više."

Islamska zajednica ne postoji zbog pojedinaca već zbog muslimana i muslimani su je sačuvali.

„ Draga braćo, ne dajte da vam se iz srca izbriše. Ne dajte poraz, i ako se desi ne priznajte ga, zato što smo mi na strani Istine i zato što smo u pravu. A ovdje se sada uče lekcije i iz politike, privrede, kulture i svih drugih oblasti. Mi ovdje proizvodimo ljude. Jer kada izgradite karakternu, jaku i pametnu osobu onće biti i dobar političar i dobar privrednik."

Muslimani će prihvatiti saradnju sa svima koji to žele, ali ne na svoju štetu, već na obostrani interes.

„ Da li ćeš da budeš čovjek ili nečovjek to nije stvar izbora već stvar materijala" – naglasio je Muftija – „nikada se nije desilo da nečovjek postane čovjek, to je stvar građe i tu nema popravke. Prema tome, naš put nije stvar izbora već je stvar strukture, karaktera, srca, vaspitanja, odgoja, vjere i onoga što smo donijeli iz porodica. Definitivno mi imamo znanje i profesore, i olovka je naše oružje i zato nam ne mogu ništa. Zato budite ponosni na svoju vjeru, na svoj Bajram, na svoju Islamsku zajednicu, na sebe, na svoje porodice. Čuvajte porodice, čuvajte djecu, jer su oni najveće blago ovoga svjeta. Ako njih sačuvate, glavni emanet ste ponijeli, a sve će ovo drugo nekako da dođe i da prođe. I ne dozvolite da radite za dušmanina."

Na kraju svog obraćanja, Muftija se izvinuo svima kojima nije poslata pozivnica za prijem i zamolio prisutne da u njegovo ime pozovu sve koji žele da budu prisutni na sledećem bajramskom prijemu, zamolio ih je da kažu da ih Muftija lično poziva. Nakon pozdravnog govora, prisutni vjernici su formirali dugi red, i jedan po jedan, se lično poselamili sa Muftijom i mubareklisali Bajram.

Po završetku prijema, prisutni su otišli do centra grada gde su se pridružili masi od nekoliko hiljada građana i prisustvovali spektakularnom Bajramskom vatrometu.

Nermin GICIĆ

BAJRAM U PRIJEPOLJU

"Bajramski dani bošnjačke kulture"

Narod koji se mnogo ne poziva na istoriju, koji nju koristi samo da uzme iz nje pouke, ima pravo na budućnost

U Prijepolju od 11.12.2008. god. u organizaciji odbora Medžlisa prvi put održana manifestacija "Bajramski dani Bosnjačke kulture" koja za cilj ima afirmaciju mladih koji se bave kulturom i tradicijom Bošnjaka.

Prvog dana manifestacije u 18:30 u galeriji Doma kulture otvorena je izložba slika. Platna i grafike koji su bili izloženi dijelo su studenata Likovne akademije Internacionalnog univerziteta u Novom Pazaru i prijepoljskih slikara. Izložbu je otvorio jedan od izlagača, poznati kulturni radnik i borac za bosnjačku kulturu Meša Brničanin.

Program je nastavljen Bajramskom akademijom koja je održana u Velikoj sali Doma kulture sa početkom u 19:00 sati. Osim gostiju iz prijepoljskog javnog i kulturnog života, ovim manifestacijama prisustvovala je i visoka delegacija Mešihata IZ u Srbiji predvođena glavnim muftijom Muamer-ef. Zukorlićem i mr. Hajrudin-ef. Balićem.

Program je počeo učenjem odlomka iz Kur'ana koji je proučio Haris ef. Hadžić.

U daljem kulturno-umjetničkom programu nastupili su horovi ilahija i kasida "Đulistan" iz Novog Pazara i hor polaznika mektebske nastave "Revda i Vildan" kao i interpretatori sevdalinke iz Prijepolja. Program je osmislio i vodio Meša Brničanin.

U ime organizatora skupu se obratio predsjednik Odbora Medžlisa Samir-ef. Tandir, koji je istakao da je Islamska zajednica izvukla pouke iz dalje i blize prošlosti i da treba gledati dalje u budućnost, a u budućnosti, Prijepolje mora da bude, ne samo prirodni, nego i suštinski centar zapadnog Sandžaka, kao i da IZ u Prijepolju mora da ima u svom sastavu vaspitno-obrazovne institucije.

U svom obraćanju Glavni muftija IZ u Srbiji je istakao da svaki Bošnjak svojoj djeci mora ostaviti dvije stvari. Prva je lijep odgoj, a druga znanje, jer, kako kaže Glavni muftija "naše puške su naše olovke". Muftija je naglasio i da je borba za očuvanje Islamske zajednice slatka borba. "I posebno nam je drago što u toj borbi nismo nikome zulum učinili, što smo se suzdržali i pokazali da smo čvršći i od Gandijevih boraca. Dokaz da napredujemo je i ova manifestacija "Bajramski dani bosnjačke kulture" gdje afirmišemo mlade, jer su oni do sada bili prepušteni sami sebi." Narod koji se mnogo ne poziva na istoriju, koji nju koristi samo da uzme iz nje pouke ima pravo na budućnost. Mi smo narod koji se mnogo ne poziva na istoriju i zato imamo budućnost, jer narod koji preživi deset genocida mora imati budućnost i mora pobjeđivati. Na kraju izlaganja Glavni muftija je naglasio da je Prijepolje uvijek imalo

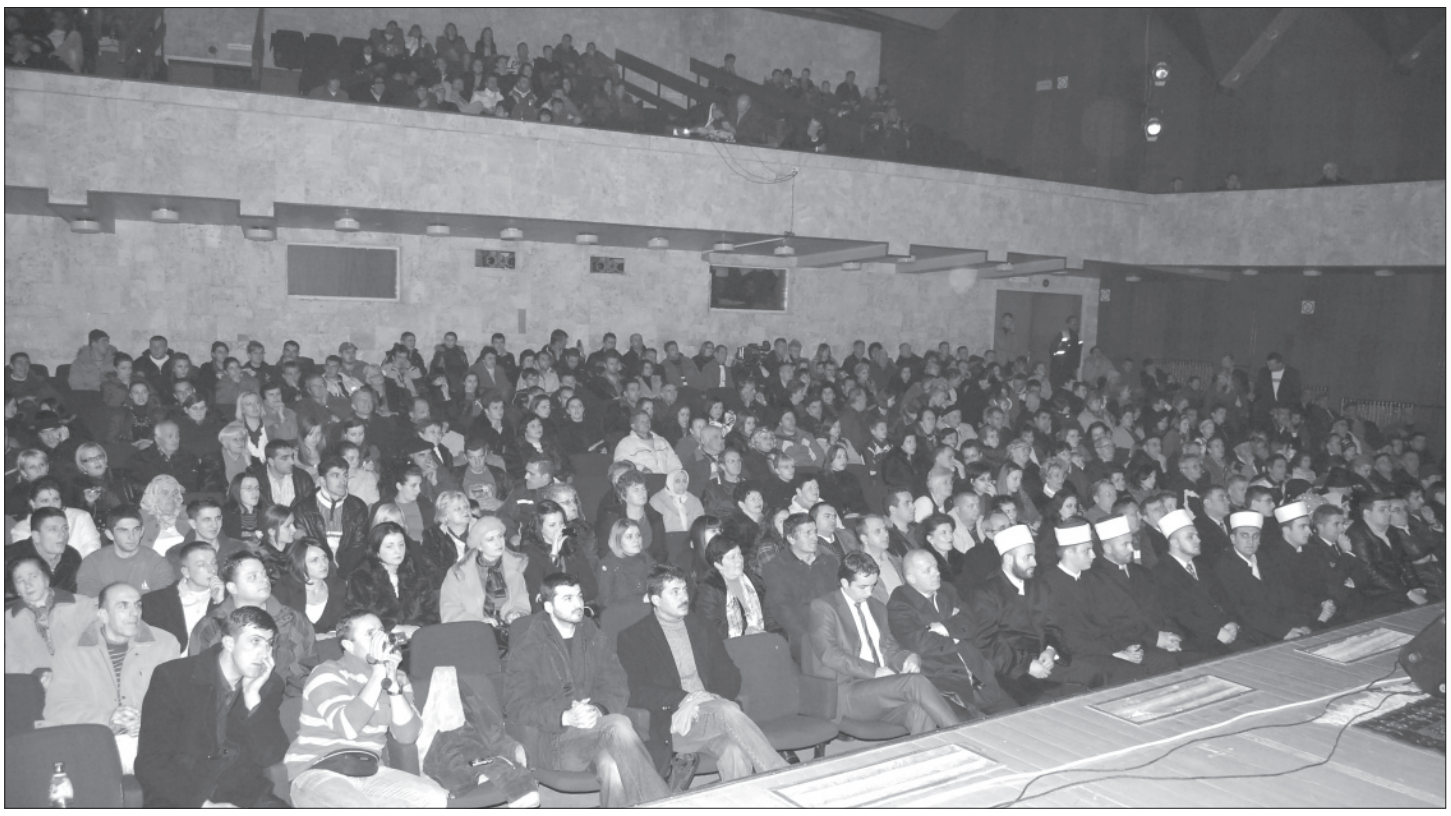

najviše senzibiliteta za kulturu u Sandzaku ”Ako je Novi Pazar vjerska i politička prijestolnica Sandžaka, onda je Prijepolje sigurno kulturna.”

Svoje obraćanje koje je više puta prekidano brojnim aplauzima i uzvicima podrške Glavni muftija je završio bajramskom čestitkom prijepoljskim Bošnjacima.

Na kraju programa dovu je proučio mr. Hajrudin-ef. Balić.

Za drugi dan manifestacije “Bajramskih dana bošnjačke kulture” bila je predviđena javna tribina koju su u Kongresnoj dvorani Doma kulture sa početkom u 19:00 sati dr. Jusuf Mulić, penzionisani rektor Sarajevskog univerziteta i prof. Sabahudin-ef. Gojak. Osim brojnih Prijepoljaca, tribini su prisustvovali i musafiri iz Novog Pazara, rektor Internacionalnog univerziteta dr. Mevlud Dudić i dekan Fakulteta humanističkih nauka dr. Admir Muratović.

U svom izlaganju dr. Mulić je govorio na temu “Ustanova vakufa-temelj razvoja Islamske zajednice”, gdje je govorio o važnosti vakufa i potrebi detaljnijeg i masovnijeg bavljenja ovom temom. Dr. Mulić je istakao i nekoliko primjera pokušaja da se istorija falsifikuje. Naglasio je neophodnost osnivanja sandžačkog arhiva. Dr. Mulić je prisutne upoznao

o uslovima za vakife, ali i o poznatim vakufima širom Bosne i Sandžaka.

Prof. Sabahudin-ef. Gojak je govorio o istoriji prijepoljskih vakufa, spominjući, zbog opširnosti teme, samo najpoznatije. Prof. Gojak je prisutne upoznao i sa istorijom nekih vakufa koji, zbog terora predhodnih državnih režima na ovim prostorima, više ne postoje.

Inspirisan temom, prisutnima se obratio i rektor Dudić, ističući da zbog pokvarenosti nijeta pojedinaca IZ-a ima problema sa nekim vakufima, napominjuću slučaj Zaluške džamije, gdje jedan čovjek tvrdi da je džamija samo njegovo privatno vlasništvo!

Svi govornici su od strane publike nagrađeni srdačnim aplauzima.

Za treći i poslednji dan ovogodišnjih ‘Bajramskih dana bošnjačke kulture” bilo je predviđeno pjesničko veče “Pišem ti pjesmu, Bošnjače”, na kome su učešće uzeli poznati sandžački pisac poezije i proze Zehnija Bulić i mlada umjetnica iz Novog Pazara Emina Marovac. Pjesničko veče je održano u Galeriji Doma kulture, a program je vodio Meša Brničanin.

Emina i Zehnija su čitali svoje pjesme i priče inspirisane Sandžakom, bošnjaštvom i ljubavlju prema svom porijeklu, tradiciji i narodu.

Na kraju pjesničke večeri su svečano i zatvoreni ovogodišnji dani bošnjačke kulture, a čast da to učini pripala je predsjedniku Odbora Medžlisa Prijepolja Samir-ef. Tandiru koji se zahvalio prisutnima na podršci i istakao da je ovo početak nečega što mora postati tradicija. Tandir je istakao da cijela manifestacija ne bi bila realizovana bez podrske glavnog muftije Muamer-ef. Zukorlica, Internacionalnog univerzireta iz Novog Pazara, kao i kulturnih radnika i dobrih ljudi iz Prijpolja.

Biro za medije Medžlisa IZ u Prijepolju

PROSLAVE

Kurban Bajram u Priboju

Već tradicionalno, Medžlis Islamske zajednice Priboj povodom Kurban-bajrama priređuje bajramsku akademiju

U tekstu koji je pred nama želimo da čitaoce obavijestimo o najznačajnijim akcijama i aktivnostima koje su prethodile Kurban-bajramu i koje su realizovane u dane Bajrama. Kurban-bajramski dani nisu obični dani, već dani mubarek Bajrama protkani obredima koji imaju temelj u vjeri, ali i tradiciji muslimana, pa tako i Bošnjaka na ovim prostorima.

Osam hadžija iz Priboja

Nakon raspada bivše Jugoslavije i reorganizacije tadašnje Islamske zajednice, od osnivanja Mešihata Islamske zajednice Sandžaka, danas Mešihat Islamske zajednice u Srbiji, Medžlis Islamske zajednice Priboj je svake godine imao jednog do tri ambasadora za vrijeme hadža. Posebno ističem podatak da je broj ovogodišnjih hadžija iz Priboja rekordan u odnosu na prethodne godine. Prema svetim mjestima u Meki i Medini sa putnom ispravom izdanom u MUP-a Priboj, a preko Mešihata Islamske zajednice u Srbiji otputovalo je osam hadžija, čiji se povratak upravo očekuje.

Akcija kurbana i kurbanskih koža

Odnos Bošnjaka u Priboju prema Islamskoj zajednici, izuzev malo onih koji su prodali vjeru za večeru, je veoma korektan, pa tako i prema akcijama i aktivnostima koje poduzima i vodi Islamska zajednica. U skladu sa povećanjem vjerske svijesti Bošnjaka Priboja, povećava se i njihovo praktično provođenje Allahovih naredbi. To nam potvrđuje i realizacija dvije akcije koje se vode u vrijeme bajramskih dana; akcija prinošenja žrtve-kurbana i prikupljanje kurbanskih kožica. Iz godine u godinu se povećava broj onih koji svoj kurban daruju za potrebe „Gazi Isa-beg“ medrese u Novom Pazaru, a za prethodni Bajram to je učinilo 27 džematlija. Naravno povećava se i broj onih koji svoj kurban zakolju kod kuće, što je moguće pratiti po broju dostavljenih kurbanskih koža. Ove godine ta brojka je dostigla cifru 446 skupljenih kurbanskih koža.

Kad tekbiri zažubore

Već tradicionalno, Medžlis Islamske zajednice Priboj povodom Kurban-bajrama priređuje bajramsku akademiju. Ovogodišnja bajramska akademija pod nazivom ''Kad tekbiri zažubore'' održana je drugi dan Bajrama nakon jacijenamaza u Velikoj sali Doma kulture u Priboju. Učesnici programa su bili hor Selsebil iz Priboja sa svojim saradnicima, poznati pjesnik Rasim Ćelahmetović, pisac nekoliko knjiga Samija Slatina i amaterski glumac Dževad Hasanagić, svi iz Priboja. Osim predstavnika Medžlisa Islamske zajednice Priboj, imama, članova Odbora medžlisa i džematskih odbora, svečanosti je prisustvovao izaslanik glavnog muftije Islamske zajednice u Srbiji Muamer-ef. Zukorlića, Sead ef. Šaćirović portparol Mešihata. U svom obraćanju, glavni imam Enes-ef. Svraka je naglasio:

„Ponosan sam na vas koji ste u ovim teškim vremenima kroz koje je prolazila Islamska zajednica pokazali visoku vjersku svijest, prepoznali pravi put od krivoga, prepoznali istinu od neistine, prepoznali original od falsifikata, prepoznali one koji vjeru čuvaju od onih koji je prodaju, prepoznali gazije od onih koji su izdajnici, a vi znate ko jednom izda ponovo će to isto učiniti ukoliko mu se ukaže nova prilika. Kada je u pitanju Islamska zajednica, vi znate da smo mi scenario koji se počeo u Sandžaku dešavati prošle jeseni imali u Priboju prije pet, šest godina a on se mnogo ranije pripremao. Poučeni tim iskustvom hvala Bogu nismo podlegli iskušenju, osim onih koji ne mogu da nas gledaju ni žmureći jer prije svega služimo Bogu, pa onda narodu a ne nečim uskostranačkim inetersima.

Vlast ove države i lokalna vlast u Priboju svojim odnosom prema Islamskoj zajednici i Bošnjacima u Priboju natjerali su me da večeras moram javno da govorim o nekim problemima s kojima se suočavamo već godinama kao što je pitanje lokacije za džamiju u Novom gradu za koju tražimo dozvolu 17 godina, pitanje mezarluka za muslimane, otimanje vakufske imovine itd.

Nakon kvalitetnog programa koji je izveden prisutnima se obratio glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Priboj Enes-ef. Svraka koji je naglasio:

„Ponosan sam na vas koji ste u ovim teškim vremenima kroz koje je prolazila Islamska zajednica pokazali visoku vjersku svijest, prepoznali Pravi put od krivoga, prepoznali Istinu od neistine, prepoznali original od falsifikata, prepoznali one koji vjeru čuvaju od onih koji je prodaju, prepoznali gazije od onih koji su izdajnici, a vi znate, ko jednom izda ponovo će to isto učiniti ukoliko mu se ukaže nova prilika. Kada je u pitanju Islamska zajednica, vi znate da smo mi scenario koji se počeo u Sandžaku dešavati prošle jeseni imali u Priboju prije pet, šest godina a on se mnogo ranije pripremao. Poučeni tim iskustvom, hvala Bogu, nismo podlegli iskušenju, osim onih koji ne mogu da nas gledaju ni žmureći jer prije svega služimo Bogu, pa onda narodu a ne nečim uskostranačkim inetersima.

Vlast ove države i lokalna vlast u Priboju svojim odnosom prema Islamskoj zajednici i Bošnjacima u Priboju natjerali su me da večeras moram javno da govorim o nekim problemima s kojima se suočavamo već godinama kao što je pitanje lokacije za džamiju u Novom gradu za koju tražimo dozvolu 17 godina, pitanje mezarluka za muslimane, otimanje vakufske imovine itd.“

Potom se je u ime Glavnog muftije i svoje lično obratio Sead ef. Šaćirović. Nakon uvodnih riječi i selama koje je prenio prisutnima od Glavnog muftije, Sead ef. je govorio o aktuelnoj situaciji u Islamskoj zajednici. Svoje obraćanje završio je lijepim željama uz bajramsku čestitku.

Tribina - Vakufi i vakufska imovina

Četvrti dan Bajrama, u saradnji sa rektorom Internacionalnog univerziteta prof. dr. Mevludom Dudićem, upriličena je tribina na temu ''Vakufi i vakufska imovina'' u prostorijama Medžlisa Islamske zajednice Priboj. Gost predavač je bio prof. dr. Jusuf Mulić rektor Sarajevskog univerziteta u penziji. U lijepoj i prijatnoj atmosferi nakon izlaganja prof. Mulića vodila se diskusija po predmetnoj temi i drugim pitanjima.

Iz naprijed navedenog, može se steći slika o aktivnostima Medžlisa Islamske zajednice Priboj u danima mubarek Bajrama u Priboju, koje trebaju da nas podsjećaju na davna vremena, opominju za sadašnjost i hrabre za budućnost.

Informativna služba
Medžlisa IZ-e Priboj

Kurban Bajram među Bošnjacima u Parizu

Harun ef. Hodzić je svojom upornošću i strpljivošću uspio okupiti priličan broj džematlija, koji danas, na opšte zadovoljstvo, učestvuju u radu zajednice i bez ikakvih problema vode akciju za kupovinom novog većeg prostora jer kapacatiteti pomenutog mesdžida ne zadovoljavaju osnovne uslove za rad u dijaspori

Džemat u Parizu osnovan je 1997. godine i veoma brzo je napredovao u povezivanju Bošnjaka koji ovdje žive sa prostora Bosne i Hercegovine i Sandžaka. Uspješan početak i rad doveo je do toga da ta mala, a vrijedna zajednica kupi prostor za mesdžid u blizini Pariza u opštini Les Pre St. Gervais. No, kao što obično biva, svaki početak je i težak. Nastali su određeni problemi i zajednica je bila ugrožena, džemat se rasipao.

Tražio se najbolji način kako se organizirati i povratiti ponovo džemat. Tako je 2004. u džemat došao imam Harun ef. Hodzić je svojom upornošću i strpljivošću uspio okupiti priličan broj džematlija, koji danas, na opšte zadovoljstvo, učestvuju u radu zajednice i bez ikakvih problema vode akciju za kupovinom novog većeg prostora jer kapacatiteti pomenutog mesdžida ne zadovoljavaju osnovne uslove za rad u dijaspori.

Kratko ćemo se podsjetiti na stanje 2004. godine kada je ef. Hodzić došao u CCB Džemat Pariz. Na džumi je bilo prisutno od deset do petnaest džematlija, stanje na listi članova oko 70 porodica, 12 djece u mektebu, skupljeni sadekatuil-fitr te prve godine bio je negdje oko 1500 €,10 porodica je klalo kurban preko Islamske zajednice u Bosni i Sandžaku, jedan hadžija, i jedna pokrivena muslimanka.

Danas ta slika izgleda ovako: na džumi redovno od 50 do 60 džematlija, na listi porodica koje su članovi 170, djece u mektebu za ovu godinu ima upisane oko 85. a ove godine skupljeni sadakatul-fitr i zekat prešli su 8000 €. Organizirano je 42 porodice zaklalo kurban preko „Gazi Isabeg“ medrese u Novom Pazaru i Rijaseta IZ u BiH. Džemat danas ima desetak hadžija i desetak pokrivenih muslimanki.

No, još uvijek potencijali ovog džemata nisu ni približno iskorišteni. Postoji još veliki broj djece koja ne pohađaju mekteb i veliki broj porodica koje ne dolaze u džemat. No, nadati se je da će, inšallah, i to jednog dana biti još vidljivije i bolje kada se kupe nove prostorije.

Kada je riječ o kupovini novih prostorija, donesena je odluka na džematskom odboru da svako ko donira 1000 € dobije zahvalnicu dzemata, ko donira 3000 € da dobije Vakufnamu u saradnji sa Vakufskom direkcijom u Sarajevu, a ko donira 5000 € da mu se dodijeli Vakufnama i da se ukleše ime na jednoj od ploča sa statusom utemeljitelja novog centra.

U nedjelju, na Dan Arefata, djeci u mektebu su podijeljeni skromni bajramski paketići, zatim je iftar upriličen u porodici Delibašić Age, koja dolazi iz Zenice. Njegovi sinovi Sabo i Ahmet donirali su 3000 € i postali prvi vakifi za novu džamiju. To pozitivno raspoloženje prenijelo se i na sam Bajram tako je u prepunoj sali iznajmljenoj za tu namjenu sa vise od tri stotine klanjača postavljena i sergija za novu džamiju na kojoj je sakupljeno 2500 € i još jedna donacija od hadžije Ejupa Ličine od 500 € tako se ukupna cifra dosad prikupljenih sredstava popela na 15000€.

Možda će se neko upitati zašto spominjem ove cifre i zašto su one važne. Iz prostog razloga jer kada se džemat počeo rastakati niko više nije vjerovao da se nešto slično može uraditi. Evo, hvala Bogu, može. U radosti Kurban-bajrama uživaju se blagodati vjere na najbolji mogući način. Po završenom namazu u obilasku mezarja u Parizu, gdje je ukopan i značajan broj Bošnjaka, džematlijama se pridružio i ambasador BiH u Parizu, gospodion Almir Šahović. Na bajramski ručak imama Harun-ef. Hodžića je ugostila porodica Ćazima Kusturice porijeklom iz Trebinja , koji je u saobraćajnoj nesreći 1997. godine izgubio dva sina Samira i Sanela čija dženaza je bila i jedan od povoda za formiranje džemata.

Bajram šerif mubarek olsun

Harun-ef. HODŽIĆ

INTERVJU REISU-L-ULEME DR. MUSTAFE CERIĆA ZA „DNEVNI AVAZ"

Čast je predvoditi Bošnjake

Pojava Adema Zilkića je poniženje ne samo za muslimane Sandžaka već i za sve muslimane na Balkanu

Intervju reisu-l-uleme dr. Mustafe Cerića za „Dnevni avaz" (07.12.2008.)

Sarač: Koliko mi je poznato do sada je uglavnom vaš zamjenik hafiz Ismet ef. Spahić bio na čelu naših hadžija. Šta vas je opredijelilo da ove godine Vi predvodite bosanske muslimane da obave tu petu islamsku dužnost?

Reisu-l-ulema: Po službenoj dužnosti reisu-l-ulema je odgovoran da osigura da muslimani obave ibadet hadža na vrijeme i na propisan način. Poznato je da je Allahov poslanik Muhammed a.s. osobno predvodio hodočasnike, ali isto tako zna se da ga je u tome zamjenjivao hazreti Ebu Bekr. Dakle, svake godine reisu-l-ulema ili njegov zamjenik, odnosno osoba koju reisu-l-ulema ovlasti da predvodi hadžije, dužna je da predvodi naše hadžije, da bude s njima na Arefatu, da s njima prouči arefatsku dovu i da se pobrine da svaki od njih obavi ibadet hadža na pravilan način.

U pravu ste. Zadnjih godina je zamjenik reisu-l-uleme hafiz Ismet ef. Spahić predvodio hadžije. Ove godine sam odlučio da ja predvodim za to što sam osjetio potrebu za duhovnim osvježenjem, koje samo ibadet hadža pruža. Naravno, ibadet hadža zahtijeva veliki fizički napor, ali vas i osnaži velikom duhovnom snagom. Na hadžu duša je snažnija od tijela, koja se pretvara u dušu koja se odaziva svome Gospodaru pokorno i skrušeno. Kod Kabe srce se odmara dok kuca, na Arefatu duša se hrani dok sluša i gleda kako se Adem i Hava iskreno kaju. Na hadžu Allah vam dadne snagu da volite ljude, pa i one koji vas ne vole. Ovdje na hadžu vi ste kao na Sirat-ćupriji, koja je tanja od dlake a oštrija od sablje ali vas vjera prenese u tren oka od obale prolaznog do obale vječnog- spasa.

Sarač: Ove godine je rekordan broj bosanskih hadžija. Prijavilo se više od predviđene kvote za našu zemlju. Kako ste uspjeli uvjeriti saudijske vlasti da odobri vize i za ovih dvjesto dodatnih?

Reisu-l-ulema: Da ove godine se javio rekordan broj bosanskih muslimana koji su odlučili da obave hadž - 2200. Po sadašnjem Ugovoru sa Ministarstvom hadža Saudijske Arabije, naša kvota je 2000. Mi smo pokrenuli postupak da nam se kvota poveća. Vize za ovogodišnjih 200 hadžija iznad propisane kvote odobrio je osobno kralj Abdullah bin Abdul Aziz Al Saud. Dakle, Bosna i Hercegovina ima visoki ugled na Kraljevskom dvoru Saudijske Arabije, unatoč pojedincima koji su davali neodgovorne izjave o kralju i Kraljevini. Naš ambasador u Rijadu Razim Čolić je posebno zaslužan što je kralj Abdullah uvažio zahtjev Rijaseta IZ-e da nam se ugovorene vize iznad odobrene kvote.

Sarač: Koliko mi je poznato Rijaset ulaže velike napore da se organizacija hadža poboljša. Zadnje dvije godine nije bilo kašnjenja u odlasku i povratku avionskih letova. Također, Rijasetova Komisija za hadž otvara upis za hadž na vrijeme tako da se prije ramazana već zna broj prijavljenih. To svakako olakšava Rijasetu da na vrijeme ugovara zračni i kopneni prevoz.

Reisu-l-ulema: Hvala vam što ste to zapazili. Rijaset zaista ulaže velike napore da olakša našim ljudima obavljanje hadža - kako u pogledu zračnog i kopnenog putovanja, tako i u pogledu boravka u Medini i Meki. Rijasetova Komisija za hadž kojom trenutno predsjedava Mirsad Mahmutović i koji je uveliko zaslužan za uspješnu organizaciju ovogodišnjeg hadža, čini veliki napor da svake godine unaprijedi službu hadža. Travnički muftija Nusret ef. Abdibegović je dosta zaslužan za uspostavu određenih standarda u organizaciji hadža. Također, Nezim ef. Halilović - Muderris je primjer kako treba biti uvijek i na svakom mjestu na usluzi našim hadžijama. Moram se ovdje sjetiti i našeg rahmetli Besima Čanića, koji je dao sve što je mogao za organizaciju hadža ali i drugih poslova u Islamskoj zajednici. Čuo sam od mnogih hadžija da i vodička služba svake godine pruža bolje usluge.

Naravno, ništa nije tako dobro da ne može biti bolje, pa tako i Rijasetova organizacija hadža može biti bolja. Uz pomoć svih, posebno onih koji imaju smisao za organizaciju, Rijaset će nastojati da organizacija hadža bude svake godine bolja na radost i zadovoljstvo svih kako onih koji idu na hadž koji ih prate i čekaju njihov povratak.

Reisu-l-ulema s Abdullahom al-Turkijem, generalnim sekretarom Rabite

Ponadali smo se da je predsjednik Tadić razumio našu poruku da je pojava Adema Zilkića uz pomoć srbijanske vlade poniženje ne samo za muslimane Sandžaka već i za sve muslimane na Balkanu. Zanimljivo je da su samo u Srbiji i Grčkoj registrirane dvije islamske zajednice - jedna koju podržava i održava vlast Srbije i vlast Grčke i druga koju žele muslimani. To je srpsko-grčki izum ljudskih prava i demokracije za muslimane - zavadi pa vladaj. I na hadžu više puta razgovarao sam telefonom sa muftijom Zukorlićem i iskazao mu jasnu nedvosmislenu podršku u njegovom nastojanju da ustanovi jedinstvenu Islamsku zajednicu u Srbiji na principu zakona o slobodi vjerskih zajednica i crkava i da same definiraju svoju unutarnju organizaciju i način predstavljanja u odnosima sa državom.

Sarač: Prijašnjih godina događale su se neprijatne stvari na hadžu prilikom bacanja kamenčića na mjestima gdje se, prema predaji, Ibrahim a.s. branio od šejtana. Tu se na malom prostoru u isto vrijeme nađe prevelik broj ljudi zbog čega dolazi do svojevrsnog zagušenja gdje su mnogi ljudi izgubili život. Da li je saudijska vlast nešto preduzela da se to više ne ponavlja?

Reisu-l-ulema: Da, saudijske vlasti zaista čine ogromne napore da se to više ne ponovi. Mjesto gdje se bacaju kamenčići je toliko prošireno i tako uređeno da se to više neće događati, ako Bog da. Kad ste na hadžu imate osjećaj da se u Meku oko Kabe, na Arefatu i Mini u nekoliko dana skupio sav ljudski rod. Pravo je čudo kako saudijske vlasti uspijevaju svake godine da organiziraju da nekoliko miliona ljudi imaju dovoljno zraka, vode, hrane i, što je najvažnije, da imaju dovoljno prostora da u jednom danu svi u bijelom ihramu dođu na isto mjesto - Arefat i da se u isto vrijeme svi ponovo vrate u Meku te naprave sedam krugova oko Kabe i naprave sedam hodnji između Saffe i Merve. Ništa se ne može mjeriti u svijetu sa muslimanskim hadžom. I ništa nije slično boravku na Arefatu, gdje se spaja nebo i zemlja u jednu misao i u jednu vjeru da je jedan Bog Milostivi, koji spušta svoju mislost za svaki naš dah, za svaki naš pokret, za svaki naš pogled, za svaki naš miris, za svaki naš dodir, za svaki otkucaj našeg srca.

Sarač: Dok svama razgovaram (petak 05. 12.) svi hodočasnici su u Mekki i pripremaju se da sutra (subota) idu na Arefat, gdje će provesti cijeli dan (nedjelja), uoči Bajrama. Kako je stanje među našim hadžijama? U našim medijima je objavljeno da je hadži-hanuma Tife Balagić iz Biljana kod Ključa, rođena 1938. preselila na ahiret 01. 12. u Medini te da joj je klanjana dženazanamaz poslije sabah namaza u prisustvu 300 hiljada ljudi. Također, objavljeno je da je Junuz Mulaibišević iz Sarajeva rođen 1960. godine, operiran od raka u jednoj od najboljih medinskih bolnica. Je li bilo još takvih slučajeva među našim hadžijama?

Reisu-l-ulema: Hvala Bogu do sada nije bilo više takvih slučajeva. Naša Tife iz Biljana, nek joj Allah podari lijepi džennet, ukopana je u Dženneti bekijju u Medini, gdje su ukopani najveće ličnosti iz povijesti islama. A naš Junuz iz Sarajeva zbrinut je na najbolji način zahvaljujući kraljevskoj brizi o zdravlju svakog hodočasnika. Naš Junuz ne samo da je operiran, uz našu dovu za brz i uspješan oporavak, već će mu medinska bolnica osigurati da obavi hadž, kao i svi drugi. Naravno uz specijalnu brigu i njegu doktora koji će ga pratiti kako u Mekki tako i na Arefatu. Inače, naše hadžije su svi zdravi i radosni što im se posrećilo da ove godine budu svjedoci uzvišenog ibadeta hadža, gdje se ljudi sjedinjuju u jednu dušu od koje je stvoren ljudski rod. Čast mi je biti na čelu bosanskih muslimana, koji su ponosni što pripadaju Muhammedovom a.s. ummetu.

Sarač: I dok vi govorite o hadžu, mi se ovdje spremamo za Kurban bajram. Možete li nam reći u čemu je tajna spajanja kurbanskog i hadžskog bajrama?

Reisu-l-ulema: Ibadet hadža i kurbana su spojeni da se čovjek podsjeti da nema vjere bez žrtve. U stvari, čovjekov život je dar Božiji. Dakle, čovjek nije tvorac svog života. On ima života onoliko koliko mu je stvoritelj propisao da ga ima - ni manje ni više. Svoj život čovjek nezaustavljivo troši - na dobar ili loš, na koristan ili štetan način. Vjera nas uči da život treba trošiti na dobar i koristan način, a to je da naš život postane vrijednost koja je nepotrošiva. To znači da budemo spremni na žrtvu za ono što je uzvišenije od našeg vlastitog života. To je bit kurbana - da čovjek bude spreman na žrtvu, kao što su bili spremni Ibrahim a.s. i njegov sin Ismail a.s. I to je bit hadža - da čovjek bude spreman na pokajanje, kao što su to bili Adem a.s. i Hava.

Dakle, ibrahimovsko-ismailska spremnost na žrtvu ostaje neiscrpna inspiracija za sva vremena pa je tako i njihov život ostao nepotrošiva vrijednost. Također, ademovsko-havska spremnost na pokajanje ostaje trajni izazov za sve ljude koji u priznanju svog grijeha ne vide poraz, već pobjedu oprosta.

Eto, to je poruka kurbansko-hadžskog bajrama za muslimane - da budu spremni na žrtvu za opće dobro i da budu spremni da priznaju grijeh iza čega slijedi oprost kao pravi put prema Bogu i prema čovjeku.

Sarač: Koliko su današnji muslimani u ovodunjalučkim okolnostima spremni na odricanje i žrtvovanje u ime univerzalnih principa i općeg dobra?

Reisu-l-ulema: To je vjerovatno jedno od najvećih, ako ne i najveći izazov s kojima se muslimani danas suočavaju. Naime, u više prilika čuo sam od visoke muslimanske uleme kako su zabrinuti zbog činjenice da su muslimani, posebno omaldina, spremni na samožrtvovanje sa motivacijom da zarade instantnu nagradu dženneta, ali da je malo onih koji su spremni da žrtvuju svoje vrijeme, znanje i ljubav za one koji pate od gladi, siromaštva, bolesti i nasilja u mnogim dijelovima svijeta. Oni koji su spremni na smrt za idealne norme, moraju biti spremni na život za realne potrebe ljudi. Kur'an ukazuje da su na stranputici oni koji „ako im se kaže da blagodati koje su im date dijele sa drugima, kažu: - zar da mi hranimo one koje bi Allah, da hoće, nahranio". To će biti glavno pitanje 21. stoljeća - uspostava ravnoteže između realnog razuma i idealne vjere. Može se reći da su muslimani svjesni svoje povijesne uloge u uspostavi te ravnoteže. Pored normi idealne vjere, ljudi treba da spoznaju zakone realnog razuma. Treba da žive puninu ljudske povijesti a to znači da moraju biti spremni na žrtvu i odricanje radi „univerzalnih principa i općeg dobra". Trenutna finansijska kriza u svijetu nije odraz nedostatka novca, već nedostatka povjerenja. Dakle, ovdje se radi o duhovnoj krizi čovječanstva. Za to mnogi već nagovještavaju da će 21. stoljeće biti stoljeće duhovne revolucije.

Sarač: U kakvom duhovnom, državotvornom, nacionalnom ali i materijalnom stanju muslimani u BiH dočekuju Bajram?

Reisu-l-ulema: Stanje je bolje nego što žele protivnici, ali je gore nego što bi prijatelji voljeli da bude. Protivnici hoće da nas stalno drže u neizvjesnosti i da nas stalno vraćaju na početak priče o našoj vjeri, naciji, domovini i državi. Skoro sam čuo jedno zanimljivo zapažanje od jednog našeg učenog čovjeka, koji kaže: "Ja mogu živjeti bez babe ali ne mogu preživjeti bez države". Protivnici države žele upravo to - da ometu proces izgradnje bosanske države koja neće dopustiti da se ikada više na njezinoj teritoriji ljudi progone i ubijaju, da se žene siluju - da se dogodi genocid bilo kome zbog njegove vjere i nacije. No unatoč tim protivnicima bosanska država više nije upitna zahvaljujući bosnskim sinovima, koji su je branili i odbranili svo-.jim životima

Nažalost, naši prijatelji su razočarani zbog naših unutarnjih odnosa koji nas ometaju da napredujemo brže i snažnije u pravcu općeg napretka našeg društva.

Našim prijateljima nisu jasne tolike podjele oko bitnih pitanja razvoja naše zemlje. Posebno ih zbunjuju sporost o pitanjima koja znače biti ili ne biti za naše društvo, posebno za nas Bošnjake koji imaju najviše razloga da budu jedinstveni o pitanjima oko kojih se dvojica neće i ne mogu da slože. Naravno, na kraju će ipak doći do jedinstvenog stava - jer drugog puta nema, ali je šteta da se troši dragocjeno vrijeme naše djece koja očekuju da im njihova budućnost bude bolja od naše prošlosti.

Sarač: Bili ste neposredno pred hadž na čelu delegacije koja se u Rimu susrela sa papom, duhovnim vođom katolika svijeta. Da li i muslimanima svijeta treba takav vođa?

Reisu-l-ulema: Postoje dvije bitne razlike između islama i kršćanstva (katoličanstva) u pogledu organizacije zajednice vjernika, odnosno uloge i mjesta vođe u islamu i kršćanstvu. Prvo, islam je ukinuo instituciju svećenstva i drugo, islam nije teokratija, već nomokratija.

Dakle, u teološkom smislu, muslimanu nije potrebna institucija svećenstva za spas njegove duše. Islam naučava da se čovjek rađa bez grijeha. Čovjek, kao pojedinac, je u izravnoj vezi s Bogom. Ulema, učeni ljudi, muslimanu pomažu da shvati svoje mjesto u svijetu i poučava ga pravilnom odnosu prema Bogu.

Nadalje, muslimanska zajednica je utemeljena na principu vladavine prava (nomokratije), a ne na principu vladavine posvećene osobe. Mnoge to zbunjuje, ali oni koji su upućeni u duh islama znaju da su muslimani jedinstveni oko toga da im je Kaba kibla (univerzalna orjentacija u vremenu i prostoru) oko čega nema spora. Oni znaju da im je Kur'an božija knjiga u koju nema sumnje i znaju da je Muhammed a.s. posljednji Allahov poslanik oko čega nema razilaženja.

No, izravan odgovor na

vaše pitanje može glasiti da će muslimani imati univerzalnog vođu ili simbola njihove vjerske i političke prisutnosti u globalnom svijetu kad se steknu uvjeti za to. Mislim da je čuvar dvaju svetih mjesta Mekke i Medine globalni simbol islama i muslimana. To se najbolje moglo vidjeti prilikom posjete saudijskog kralja Abdullaha Vatikanu i njegovog susreta sa papom Benedikom XVI.

Sarač: *U intervjuu CD-u, utemeljitelj „Avaza" je rekao da bi ideološka matrica iz Srbije, koja nije odustala od podjele BiH, najviše voljela reisu-l-ulemu koji bi bio pasivan, zatvoren unutar IZ-e, pa čak i radikalan, a ne Vas koji ste sušta suprotnost u onom najboljem i najpozitivnijem smislu. Kako to komentirate? Da li je Rijaset na meti velikosprskih ideologa, ako se uzmu u obzir zbivanja u Srbiji? Da li u pojavi Adema Zilkića možemo prepoznati obnovu albanskog fenomena Sejde Bajramovića?*

Reisu-l-ulema: *Na žalost, srpska politika nije odustala od svoje navike da se miješa u unutarnja pitanja Islamske zajednice. Srpska pamet nije ništa naučila iz primjera slavnog reisu-l-uleme Džemaludina Čauševića, koji je odbio politiku srpske diktature; nije srpska politika ništa shvatila ni na primjeru neuspješnog pokušaja da se sjedište reisu-l-uleme Maglajlića prenese u Beograd i, konačno, Beograd nije ništa naučio ni na albanskom primjeru Sejde Bajramovića.*

Na sreću, naučili su muslimani u Sandžaku na čelu sa muftijom Muamerom Zukorlićem da su čast islama i ponos muslimana vrijedniji od bilo kakvog položaja u Beogradu. Također, muslimani u Srbiji su shvatili da im porodica Jusufspahić nije osigurala ni minimum vjerskih prava iako su služili i još uvijek služe srpskoj politici više nego što se od njih traži. Ponadali smo se da je predsjednik Tadić razumio našu poruku da je pojava Adema Zilkića uz pomoć srbijanske vlade ponižnje ne samo za muslimane Sandžaka već i za sve muslimane na Balkanu. Zanimljivo je da su samo u Srbiji i Grčkoj registrirane dvije islamske zajednice - jedna koju podržava i održava vlast Srbije i vlast Grčke i druga koju žele muslimani. To je srpsko-grčki izum ljudskih prava i demokracije za muslimane - zavadi pa vladaj.

I na hadžu više puta razgovarao sam telefonom sa muftijom Zukorlićem i iskazao mu jasnu nedvosmislenu podršku u njegovom nastojanju da ustanovi jedinstvenu Islamsku zajednicu u Srbiji na principu zakona o slobodi vjerskih zajednica i crkava i da same definiraju svoju unutarnju organizaciju i način predstavljanja u odnosima sa državom. Imam puno povjerenje u muslimane u Sandžaku i Srbiji da sami izaberu način organizacije Islamske zajednice bez miješanja bilo koga, posebno državnih vlasti Srbije. Niko nema pravo nametati muslimanima ono što nije njihova volja i što nije njihov vjerski i nacinalni interes.

Očekujem da svi Bošnjaci širom svijeta, posebno Sandžaklije pomognu održavanje Isa-begove medrese u Novom Pazaru, kao temelja za očuvanje islamskom identiteta Bošnjaka u Sandžaku. Učim dovu ovdje u haremu Kabe, a učiću je i na Arefatu da muslimanima u Sandžaku i u Srbiji Allah olakša tegobe i osnaži ih na putu Božije pravde i ljudskog dostojanstva!

Sarač: Takozvani nezavisni mediji su otvorili širom vrata za pojedince iz IZ-e koji Vas napadaju. Nismo svjedoci da u okviru SPC i Katoličke crkve postoje takve pojave, odnosno da se pojedinci iz vjerskih zajednica putem medija obrušavaju na svoje vođe, u našem slučaju na primjer kardinala Puljića, Bozanića ili patrijarha Pavla. Zašto je to tako?

Reisu-l-ulema: To je tako zato što je islam vjera jedinstva u različitosti mišljenja i zato što je Islamska zajednica u svom radu i djelovanju otvorena više nego druge vjerske zajednice i crkve. Naravno, i ja sam ponekad zatečen izjavama i stavovima nekih zaposlenika u Islamskoj zajednici, koji nemaju pravu informaciju o našem radu i zato nisu precizni u svojim ocjenama i stavovima. Oni vrlo često iznose pogrešne sudove o IZ-i što neupućene ljude zbunjuje. No, to je dokaz da Islamska zajednica nije jednoumni vilajet, već vrt obilja raznovrsnih plodova. Također, to je i dokaz da u Islamskoj zajednici ne vlada mrak već svjetlo gdje je svako slobodan da kaže ono što misli, pa makar to bilo i pogrešno. Naravno, na vlastitu odgovornost pred Bogom i svijetom. Dakle, sloboda pretpostavlja da ljudi imaju pravo i pogrešno misliti o ljudima i stvarima.

Međutim, moje je pravo i obaveza da po slovu i duhu Menšure (jedinstven povijesni dokument šerijatskih ovlasti za bosanskog reisu-l-ulemu) štitim čast islama i ugled muslimana, te da branim opće interese Islamske zajednice, kaku u zemlji tako i u svijetu. Lični stavovi zaposlenika u IZ-i nisu i zvanični stavovi Islamske zajednice. Pravo na slobodu mišljenja i izražavanja ne smije biti na štetu integriteta IZ, koja nije zajednica jednog lica, već zajedničko dobro svih muslimana. Također, projekti IZ koji se usvoje u redovnoj proceduri kako kroz institucije IZ tako i kroz državne ustanove, niko nema pravo osporavati na način da IZ trpi moralnu i materijalnu štetu.

Naravno, sloboda govora uključuje i pravo da vas neki ljudi javno kude za to što vas dovoljno ne poznaju ili vas poznaju na pogrešan način. Ovdje mi pomaže poznati andaluški alim Ibn Hazm, na čiju sam knjigu naišao baš ovdje u Meki, koji kaže:- ko misli da ga ljudi neće kuditi ili kritikovati, nije pametan. Zato se ne treba ljutiti ako vas ljudi kritikuju. Jer opravdana kritika, pomaže vam da liječite svoje slabosti. Ako vas, pak, ljudi kude bez razloga, zbog sujete ili pakosti i vi to otrpite, vi ste pobjednik jer ste ih nadvisili snagom vašeg ahlaka i snagom vašeg karaktera, kojeg nema onaj koji o vama širi laži. Bolje je da vas ljudi kritiziraju, nego da vas hvale. Jer, hvala vas uspavljuje, dok vas kritika stalno drži budnim nad vašim obavezama - kaže Ibn Hazm.

Ja sam sretan i zadovoljan zato što naš rad ima opću podršku muslimana, kojima je IZ na srcu i koji vide IZ kao svoj ponos i svoju čast. Biće još napada na IZ zato što stoji uspravno i hoda ponosno svijetom. Kao i do sada IZ je dovoljno snažna da može podnijeti sve te napade. Uostalom, ne treba tenkom gađati komarce. Naše je da radimo, kao što nam se u Kuranu časnom kaže: - Vi radite! A Allah će vrednovati vaš rad, vaš rad će vrednovati Allahov poslanik i vaš rad će vrednovati mumini (muslimani).

Sarač: Da li je ugrožena BiH i Bošnjaci u njoj i šta čini IZ da se trenutna situacija prevaziđe, posebno zbog podjele između bošnjačkih stranaka u vezi sa budućnošću BiH?

Reisu-l-ulema: Pitanje ugroženosti BiH i Bošnjaka je pitanje za analitičare i političare koji se time bave. Islamska zajednica pažljivo prati razvoj događaja i svojim djelovanjem nastoji ljudima povratiti povjerenje u budućnost države BiH i budućnost bošnjačkog naroda. Mi učimo dovu, a posebno ovih dana na mubarek mjestima kod Kabe i na Arefatu da Allah ujedini dobre namjere onih koji su dragovoljno preuzeli odgovornost za napredak države BiH i za prosperitet svih naroda u našoj zemlji. Oni koji su preuzeli odgovornost za budućnost države i za sudbinu bošnjačkog naroda moraju biti svjesni svoje odgovornosti pred Bogom i pred poviješću.

Sarač: Vaša poruka za ovogodišnji Kurban bajram?

Reisu-l-ulema: Prije svega želim čestitati Bajram muslimankama i muslimanima u domovini i dijaspori. Posebno čestitam Bajram hafizu Ismetu ef. Spahiću kojeg se ovdje sjećam i učim nam dovu da nam Allah dadne hrabrosti i mudrosti da nosimo zajedno emanet, kojeg su nam muslimani povjerili, kao što se sjećam i svih muftija, koji pokazuju visoku svijest služeći islamu i muslimanima. Također, svim imamima i hatibima, koji će i ovog Bajrama ljude hrabriti da se međusobno pomažu i vole, upućujem posebne bajramske čestitke uz dovu Allahu uzvišenom da nam ujedini srca u vjeri i da nas osnaži u poslu na putu Božije istine i pravde.

Na dan Arefata (nedjelja 07. 12. 2008. / 09. 12. 1429.) učit ću dovu Allahu uzvišenom da nam omladinu spasi od belaja droge i alkohola, te da ih osnaži na putu istine i pravde. Učit ću dovu Allahu Milostivom da bolesnim podari zdravlje, da nemoćnima da snagu, da borcima za istinu i pravdu dadne hrabrosti, da naše predstavnike Allah ujedini na zajedničkom cilju, gdje će svi ljudi živjeti život dostojan čovjeka.

Neka nas svemogući Allah oslobodi briga od kojih nas boli duša; neka nam Allah omili sve što je halal i neka nas udalji od svega što je haram.

Bajram šerif mubarek olsun!

Novinarka Edina SARAČ

INTERKONTINENTALNI ŠAMPION U BOKSU GOVORI ZA GLAS ISLAMA

Islam je ključni faktor moga uspjeha

Sa osvajanjem ove interkontinentalne titule ušao sam u najuži krug izazivača svjetskog šampiona. Mislim da će mi biti potrebno još nekoliko mečeva i pobjeda da bih došao u poziciju da se borim za svjetsku titulu. Vjerujem u Boga i nadam se da će me počastvovati time

Enad Ličina, Interkontinentalni prvak u boksu u verziji IBF ovih dana boravi u Novom Pazaru. Glas islama je iskoristio njegovu posjetu glavnom muftiji IZ-e u Srbiji Muameru-ef. Zukorliću da sa njim napravi jedan kraći razgovor.

Glas islama: Gospodine Ličina, recite nam kako se osjećate u Novom Pazaru?

Enad Ličina: Ja se uvijek osjećam odlično kada sam u mom Novom Pazaru, a posebno kada sam u svojoj Islamskoj zajednici, i zahvalan sam svim ljudima koji rade u Mešihatu, a posebno Muftiji koji su me na ovako topao način dočekali i primili. Zahvalan sam i svim Novopazarcima koji me na ulici zaustavljaju i čestitaju.

Glas islama: Nije baš uvijek bilo tako, početak je bio težak?

Enad Ličina: Ja sam počeo da treniram boks sa svojih četrnaest godina u Bokserskom klubu „Mladost“. Prvi trener mi je bio Besim Ejupović. To su bile one godine sankcija i restrikcija, nezagrijane sale i loši uslovi za treniranje ali me je ljubav prema boksu i sportu uopšte tjerala da vježbam iz sve snage po nekoliko sati dnevno.

Glas islama: Ljudi su bili skeptični?

Enad Ličina: Jeste, bili su skeptični, čak su se pomalo i šalili na moj račun, jer sam ja pričao samo o boksu. Moji prijatelji iz djetinjstva znaju da sam ponavljao stalno rečenicu „Kada ja postanem prvak svijeta...“i onda nastavak neke dječačke želje a oni su me ušutkavali i pravili viceve na tu temu.

Glas islama: Ubrzo su došli i uspjesi, jesu li skeptici zašutjeli?

Enad Ličina: Jeste, mnogi koji nisu vjerovali u moj uspeh zašutjeli su kada sam ušao u omladinsku reprezentaciju Srbije. Postao sam prvak Srbije, prvak Jugoslavije, osvojio Zlatnu rukavicu. Došli su i međunarodni uspjesi bio sam treći na Evropskom omladinskom prvenstvu u Birmingemu i treći na Svjetskom omladinskom prvenstvu u Havani, Kuba. Na Kubi sam upoznao i legendu kubanskog boksa Teofila Stivensona, i slikao se s njim, to mi je tada puno značilo, kada sam se vratio u Pazar više sam pokazivao tu sliku sa Stivensonom nego bronzanu medalju.

Glas islama: Šta Vas je navelo da odete u Njemačku?

Enad Ličina: Loši uslovi za trening i za moj sportski razvoj u Novom Pazaru su bili glavni razlog da sam počeo da razmišljam o odlasku u inostranstvo. Moj konačni cilj i želja od dječačkih dana bio je da postanem prvak svijeta u profesionalnoj konkurenciji. To sam jedino mogao da ostvarim na Zapadu, gdje ima mnogo trenera, menadžera, sala za treninge, mečeva, medija i gledalaca, prirodan izbor je bila Njemačka.

Glas islama: Koliko ste tada imali godina?

Enad Ličina: Imao sam devetnaest godina i dva treća mjesta sa Evropskog i Svjetskog prvenstva, vjeru u Boga i želju da radim i treniram. Nije bilo lako. Da bih došao do profesionalne karijere boksovao sam još pet godina u Njemačkoj kao amater, ali nekako u to vrijeme sam se vratio vjeri islamu, počeo sam klanjati i čitati islamske knjige i sve je nekako postalo mnogo lakše. Slobodno mogu reći da je islam glavni faktor moga uspjeha jer mi nije dozvolio da zalutam i pokleknem u sjaju evropskih gradova.

Glas islama: Kako kolege gledaju na to što ste musliman?

Enad Ličina: Nemam nikakvih problema što se tiče toga, ili barem to javno ne pokazuju. Živim svoj život, treniram i islam je moja lična stvar. Treninzi su naporni, dva puta dnevno šest dana u nedjelji tako da nemamo mnogo vremena pričati o nečemu drugom osim o boksu.

Glas islama: Koliko ste dugo profesionalac i šta znači ova titula?

Enad Ličina: Četiri godine boksujem profesionalno, idem, korak po korak, i uz Božiju pomoć se nadam najvećem uspjehu. Sa osvajanjem ove Interkontinentalne titule ušao sam u najuži krug izazivača Svjetskog šampiona, mislim da će mi biti potrebno još nekoliko mečeva i pobjeda da bih došao u poziciju da se borim za svjetsku titulu. Vjerujem u Boga i nadam se da će me počastvovati time.

Glas islama: Kada postanete šampion Sveta hoćemo li se vidjeti ponovo u Novom Pazaru?

Enad Ličina: Naravno da hoćemo. Pazar ne zaboravljam, ovdje mi je sve što imam, i najljepši trenuci mog života vezani su za Novi Pazar. Ako Allah dragi da te postanem šampion eto mene ponovo u Sandžak i u Novi Pazar.

Razgovarao:
Nermin GICIĆ

MEDIJSKI PRITISAK NA MUSLIMANE

Minberi neistine

Poznati anti-muslimanski mediji u Srbiji, s vremena na vrijeme, u javnost banu sa po jednim tekstom ili prilogom, nastojeći da uzdignu one koji ruše Islamsku zajednicu i pokušavajući da nanesu štetu legalnim organima i velikodostojnicima iste

Mr. Hajrudin ef. BALIĆ

Već više od godinu dana traje sinhronizovni napad na Islamsku zajednicu u Republici Srbiji. Na početku je izgledalo da se radi o podvali određenih službi, međutim, kasnije se ispostavilo da je problem mnogo veći.

Izgledalo je da se radi o očajničkom potezu Sulejmana Ugljanina i njegovih mentora da, pošto-poto, očuva svoj uticaj na Bošnjake, a pošto mu je Islamska zajednica bila najveća prepreka u tome, riješili su se s njom obračunati.

Izgledalo je da su potkupljivi, neuki pojedinci, željni položaja i privilegija koje ustaljenim putem nikako ne bi priuštili, krenuli da se toga domognu ne vodeći računa o svetosti institucija na koje su udarili. Izgledalo je da su tajkuni, željni vakufske imovine koju bi za bagatelu od države koja je prethodno oduzela kupili, učestvovali u napadu na institucije Islamske zajednice ne bi li tu prepreku uklonili.

Izgledalo je da su šovinisti krenuli u obračun sa institucijom drugog naroda ne bi li ga dodatno ponizili i oslabili.

Sve je tako izgledalo i ispostavilo se da je tako i bilo, međutim, problem je dodatno veći, podvala nije samo to već je mnogo veća i opasnija.

U napad na Islamsku zajednicu kreću mediji, institucije države i pojedine političke, državotvorne partije. Napad je organizovan i sproveden u doba Koštuničine vlade. Imao je direktnu podršku ministarstava i Vlade. Islamska zajednica na sve to blagovremeno upozorava javnost i apeluje na organe države da ne krše Zakon i ne miješaju se u rad Islamske zajednice. Istina, državni funkcioneri su tvrdili nema miješanja i ne smije ga biti. Međutim, šta se dešava?

Država osniva još jednu kvazi tvorevinu koju pokušava nametnuti muslimanima. Skup u lokalnoj kafani se predstavlja kao zasjedanje vrhovnog sabora. Krši se ustav Islamske zajednice koji je zakonima ove države priznat.

Ono što zabrinjava je i pristup nove vlasti ovim problemima. Iako su najavljivali da će ispraviti grešku. Javno su na skupovima u Novom Pazaru i drugim mjestima govorili, obećavali, tvrdili da će biti jedna Islamska zajednica oni se danas ne oglašavaju. Nasuprot obećanjima i dalje se podržava kvazi tvorevina koja je instalirana da omalovaži muslimane i uništi jedinu instituciju koja ih predstavlja.

O svemu tome smo pisali i pisaćemo. Međutim ima jedna strana priče koja je još na sceni i čiji uticaj je veoma perfidan. Uticaj medija.

Glas javnosti ekscesan primjer

Poznati anti-muslimanski mediji u Srbiji, s vremena na vrijeme u javnost banu sa po jednim tekstom ili prilogom, nastojeći da uzdignu one koji ruše Islamsku zajednicu i pokušavajući da nanesu štetu legalnim organima i velikodostojnicima iste.

Najočitiji je primjer lista Glas javnosti koji, nažalost, nije i usamljen. Već godinama se u ovom listu ciljano širi negativna slika o muslimanima, Bošnjacima, Sandžaku, Islamskoj zajednici itd.

Već nekoliko puta, kad god se pokrene pitanje prava muslimana, u ovim novinama se pojavi figura otjelotvorena u liku Zilkića da izjavi:

„Muslimani u Srbiji nisu ugroženi"

„Mi nikada nismo imali veća verska prava nego što ih imamo danas"

„ Nisam građanin drugog reda" itd.

Naravno, njegovi navodni intervjui, izjave i osvrti su ciljano plasirani u javnost. Sve ukazuje na postojanje, ili zajedničkog mentora, gazde i vlasnika ili zajedničkih interesa.

Podsjetićemo javnost kako ovaj list pravi ružnu sliku o muslimanima objavljujući tekstove o njihovim staništima, navikama, i dešavanjima. Neki od naslova sami po sebi govore o stepenu mržnje i netrpeljivost koja donekle oslikava namjere urednika i mentora ovoga lista:

Muslimani između Sarajeva i Beograda

Nisam građanin drugog reda | Glas javnosti

Centar je Meka, a ne Sarajevo | Glas javnosti

Opšti rat u Sandžaku? | Glas javnosti

Duge cevi ispod dugih mantila | Glas javnosti

Nismo servis ničije politike | Glas javnosti - Zilkić

Zanimljiv je i tekst koji je objavljen u ovom listu u kome se „analitički" osvrće na iftar koji je priredio američki ambasador u Novom Pazaru na kome nije bio pozvan Adem Zilkić. Ovaj list tada ovaj događaj ovako tumači:

Sva zla nam dolaze od Amerike

Događanja u Raškoj oblasti nisu slučajna, a ni naivna. Amerika na tim terenima aktivno rovari. Kako drugačije gledati na postupak novog američkog ambasadora Kamerona Mantera koji je 9. oktobra, a povodom islamskog praznika Ramazana, u Novom Pazaru priredio tradicionalnu večeru, iftar, ali samo u čast glavnog muftije Moamera Zukorlića, koji muslimanske institucije Srbije hoće da podvede pod nadležnost Bosne, što ni za vreme Turske okupacije ovih prostora nije bilo, a da toj večeri nije prisustvovao novoizabrani reis Islamske zajednice Srbije Adem Zilkić. Da li je i to još jedan „biser" američke (kvazi) demokratije, tj. „poštovanja" izborne većine islamskih vernika? Rezultati su brzo došli, opet po scenariju CIA, početak krvoprolića i na tim terenima je prisutan.

Nastavićemo da pratimo sve medije koji sve više ispoljavaju svoju mržnju, pristranost i zlu namjeru prema muslimanima u Srbiji. Naravno, nastojaćemo da, i pored teškog položaja, lišeni zaštite od strane državnih organa, ipak se obratimo nadležnim službama da se ovakvi i slični primjeri ne ponavljaju. Ovakvi tekstovi, feljtoni, prilozi negativno utiču na međuljudske odnose u našem društvu. Posebno su štetna uticaja na osjećanja pripadnika islama u Srbiji. Muslimani su građani ove države i imaju svoje dužnosti a i prava. Dužnosti redovno i odano izvršavaju ali su im prava trenutno u velikim iskušenjima.

Jusufspahići trošan kamen za bošnjačku „tvrdu glavu“

Pošto je „biologija“ učinila svoje, nakon što je odigrao poslednji čin, hvala Bogu ispostavilo se svoje lične drame izgovorivši onu „čuvenu“: „Da ti predam ovu stvar...“, Jusufspahić senior je sklonjen sa scene u uščekivanju „poštara koji ne uručuje poziv“. Na scenu je stupio njegov ali i mnogo čiji pulen, Jusufspahić junior.

Prof.dr. Admir MURATOVIĆ

Očigledno najava, kao i ozbiljne pripreme za internacionalizaciju položaja muslimana, ali i Bošnjaka u Srbiji, već daje rezultate. To je vidljivo posebno zbog činjenice da se porodična zajednica Jusufspahić veoma unervozila. Jusufspahić junior prethodnih dana puni stupce beogradske štampe upozoravajući na „veliku opasnost“ koja prijeti državi Srbiji od strane Islamske zajednice.

Svjesni smo da veoma rizikujemo kada ukazujemo na nedopustivo ponašanje pojedinaca koji su sebi dali za pravo da nečasno zloupotrebljavaju ahmediju, da im time dajemo na važnosti, ali, s druge strane, mislimo da je u ovom historijskom trenutku neophodno ukazati na pozadinu „najnovije uznemirenosti“.

U narednim brojevima nastojaćemo, uz konstataciju da nam neće biti teško jer postoje brojni materijalni dokazi, da ukažemo na razloge ovakvog ponašanja ljudi koji su odavno iz svog riječnika, ideološki, uklonili termin moral i dostojanstvo. Pošto je „biologija“ učinila svoje, nakon što je odigrao poslednji čin, hvala Bogu ispostavilo se svoje lične drame izgovorivši onu „čuvenu“: „Da ti predam ovu stvar...“, Jusufspahić senior je sklonjen sa scene u uščekivanju „poštara koji ne uručuje poziv“.

Na scenu je stupio njegov, ali i mnogo čiji, pulen Jusufspahić junior.

I šta bi drugo da kaže osim onoga što je već sročeno u nekoj od tamošnjih dobro poznatih kancelarija, kako je on tu, iako mu je tata iz Bugojna, da ukaže i pokaže kako su muslimani u Srbiji, „Srbi islamske vjeroispovjesti“, te da treba da budu „ponosni na svoje korijene“. Nije smetnuo da, pozivajući se na svoj dugogodišnji trud za „svetu stvar“, spomene kako je sada na potezu vlast koja treba da mu pomogne da bude „prva ahmedija Srbije“. Sve više Jusufspahić junior podsjeća na onog (jadnog) mostarskog imama, o kojem smo pisali u jednom od prošlih brojeva, koji 1929. godine piše pismo kralju u kojem ga moli sljedeće:

Vaše Prejasno Visočanstvo! Potpisani molitelj ponizno uzima slobodu kao stari srpski nacijonalni radnik da podnese skromnu molbu pred podnožje Vašeg Veličanstva, kojom moli slijedeće.

Vaše Prejesno Veličanstvo,

P o z i v o m na gore navedeni trud kao i požrtvovani rad za svetu srpsku misao – držim da imam pravo zamoliti Vaše Veličanstvo, da mi se prizna Vašim kraljevskim ukazom moj tridesetogodišnji nacijonalni rad, te prema mojim kvalifikacijama, da budem postavljen za okružnog muftiju u jednoj banovini.

S najvišim strahopoštovanjem, N.N.

Mostar 28/12. 1929 .[1]

Ono što mu se mora priznati je činjenica da je bio „dobar đak svoga oca“, čak ga je u određenim segmentima i nadmašio. On se puno trudi da naglasi svoju privrženost „liberalnom islamu“, u principu „zovite me i šerpa, ali me nemoj te razbiti“.

Kao što rekosmo, kanimo u nekoliko narednih brojeva demistifikovati pozadinu ovakvog djelovanja porodične zajednice Jusufspahić, čiji članovi polako ali sigurno, zauzimaju svoje mjesto u historiji tik pored Sejda Bajramovića i njemu sličnih. Kako bi priča bila zaokružena, i pored činjenice da je Jusufspahić senior postao „neupotrebljiv“, počećemo ovaj, nazovi feljton, sa likom i djelom „vječitog kandidata za reisul-ulemu“.

Evo, kako je kolumnista sarajevskog nedeljnika DANI, Miljenko Jergović, opisao Hamdiju Jusufspahića:

„Zašto Bajrakli džamija nije planula kad je i zapaljena? Odgovor je, sigurno, u dobrim vezama Miloševićevoga režima s vladama pojedinih muslimanskih zemalja, uglavnom nostalgičnima

prema Titovoj nesvrstanosti i imenu Jugoslavije. Ali bilo je tu još nečega. ***Beogradski muftija Hamdija Jusufspahić je već u vrijeme napada na Vukovar jasno deklarirao svoj patriotizam kritizirajući u novinskim intervjuima vlast u Zagrebu, a ponešto je znao prozboriti i o 'fanatiziranim ustaškim bojovnicima' u opkoljenome gradu. Oštro bi reagirao na tvrdnje kako među takvima ima i muslimana.***

U vrijeme agresije na Bosnu i Hercegovinu muftija je ostao, manje ili više, dosljedan. Kad ga je 1994. u beogradskome bulevarskom tjedniku Argument upitalo za nacionalnost, efendija Jusufspahić odgovorio je da je on Jugoslaven. Nije negirao srpske zločine u Bosni, ali je svu svoju mudrost ulagao u pokušaje da ih nikome ne pripiše. Ni Miloševićevim vlastima, ni Radovanu Karadžiću, ni ovim ili onim paravojskama. Kada bi se našao u verbalnome škripcu i bezizlazu, pribjegavao je vječitoj frazi Božjih slugu: Allah će svakome suditi za ono što je učinio!

Godinama sam izrezivao i sakupljao svaki članak u kojem bi se pojavilo muftijino ime. Bio mi je zanimljiv njegov lik, više zbog fikcije koju je proizvodio nego zbog uloge koju je mogao imati u stvarnosti. Prvo što sam prema efendiji Jusufspahiću osjetio bila je odvratnost - tada je gorio Vukovar! Ali, kada je planula Bosna, Hamdijin ummet i hramovi, pomislio sam da on to pokušava spasiti svoje zvanje i svoju džamiju. Način na koji je to činio, svakako nije bio čestit, ali zar je moglo biti čestitoga načina u takvim vremenima? I bi li muftija Jusufspahić bolje učinio da je ostavio ono malo svojih vjernika i otišao, recimo, u Sarajevo, Žepu, Srebrenicu? …Bilo je jasno da Hamdiji Jusufspahiću nikada neće biti oprošteno. Prodao je dušu, bacio obraz u prašinu, pa se vlastitom voljom našao na strani zla. Ima takvih slučajeva, a teško je o njima misliti, kada ljudi odaberu zlo da bi mogli činiti dobro. Takvi bivaju prezreni u povijesti, ako u njoj uopće nađu mjesta.

To bi, meni se čini, bila priča o beogradskome muftiji Hamdiji Jusufspahiću da mu na kraju nije izgorjela džamija. *Očito ju sam nije mogao sačuvati, a više nije bilo Miloševića i njegovih nesvrstanih prijatelja. Nakon što sam čuo da je izgorjela, a da ju muftija nije branio svojim životom - što ne bih očekivao da pred svojim hramom čini ijedan imam, pop ili svećenik, osim onoga koji je prethodno svoj svjetovni obraz bacio u prašinu - zanimalo me je šta će Jusufspahić sad izjaviti. U prvi mah optužio je beogradsku žandarmeriju da je bila u dosluhu i mobitelskoj vezi sa zločincima, potom se okomio na vlasti, da bi na kraju zavapio kako je konačno uništena njegova vjerska zajednica. Međutim, uslijedili su i njegovi opsežniji intervjui. Pa je rekao da njemu nitko u Srbiji nije neprijatelj, 'ni Vojislav Š ešelj mi nije neprijatelj'. Lijepo je govorio o Titu, a sjetno o Slobodanu Miloševiću. Pravdao je Miloševića što ga nikada nije primio dok je bio predsjednik, jer jest, privatno, malo prije nego što će biti deportiran u Haag. Dok je sve to govorio, i još puno preko toga, muftija Jusufspahić nije spašavao narod, jer takvih kojima treba njegova pomoć, srećom, danas nema, a niti je spašavao Bajrakli džamiju, jer ni nje više nije bilo. Nekoliko dana nakon što se lijepo izrazio o Šešelju, stigli su efendiji izrazi bodrenja lično od Tomislava Nikolića, zvanog Toma Grobar. Lijepe riječi bile su iskrene, bez imalo ironije.*

Tako, eto, završava priča o jednom neobičnom čovjeku. Ne vjerujem da će me zanimati nastavak. Moj posljednji dojam o muftiji Jusufspahiću sličan je priči o unutrašnjoj jevrejskoj policiji koju bi unutar geta uspostavljali nacisti. Katkad su ti policajci pomagali svojim sunarodnicima, katkad su ih pratili u smrt, a katkad su zdušno pristajali uz ideologiju svojih gospodara, nadajući se da bi im to moglo spasiti glave. I nije.[2]

Nastavit će se...

Narod je pobijedio

Podrška od strane vlasti koju dobija režimska paravjerska tvorevina je nešto što kod naroda izaziva ogorčenje i ljutnju. Namjera vlasti i izdajnika da prevare narod je propala. Narod ne da svoju Islamsku zajednicu i nije spreman da mu Beograd nameće poglavara niti da mu određuje duhovni centar. Narod je izabrao i izborio se za očuvanje Islamske zajednice.

Sead-ef. ŠAĆIROVIĆ

Svako vrijeme nosi svoje breme, pa i ovaj vakat u kome živimo. Bremenitost našega vakta kalom i šljamom je očigledna i dobro vidljiva za sve koji imaju oči i razum. U ovoj godini Islamska zajednica je bila prinuđena da nosi to breme na leđima, da se brani od kala i šljama i, sa svim tim teretom, da se bori i izbori za svoju slobodu, što automatski znači i slobodu muslimana Bošnjaka na ovim prostorima. Od oktobra 2007. godine pa sve do danas, pojedini državni organi ili bolje reći vlast, pokušavaju da muslimanima nametnu svoj koncept viđenja i vođenja Islamske zajednice s ljudima na njenom čelu po mjeri režima. Stoga, tu zajednicu i zovemo režimskom paravjerskom tvorevinom. Režimska paravjerska tvorevina s izdajicama na čelu, prihvatila se sramne uloge cijepanja Islamske zajednice u Srbiji. Interesantno je zapaziti da su ljudi koji čine vrhušku tog „dedžalovog“ projekta vječito bili u saradnji sa vlastima i vladajućom strukturom.

Primjer Jusufspahića nam to najbolje pokazuje. Njihov najstariji član je, po sopstvenom priznanju, sarađivao sa svakim. Svaka mu je kapa taman bila. Okretao se uvijek niz vjetar, i „milovao vlast niz dlaku“.

U „Glasu javnosti“ od 19.maja 2001. godine, objavljen je intervju sa Hamdijom Jusufspahićem. On je tada govorio da je još uvijek Jugosloven, bez obzira što Jugoslavije više nema. Zaboravio je na svoje korijene i bošnjaštvo. U istom intervjuu na pitanje novinara: „ Vi ste se nekada bavili politikom, imali ste neku funkciju u stranci Jugoslovena? Jusufspahić ovako odgovara: “Ja se nisam predstao baviti politikom i islam ne može bez politike. Ja sam i dalje potpredsednik odbora savezne stranke Jugoslovena.....Ja sam i dalje Jugosloven i ostajem u svim svojim političkim orijentacijama za Jugoslaviju.....“. Na pitanje „da li možete reći nešto o vašim prijateljstvima sa Srbima. Ko su vam važni prijatelji među njima“? Jusufspahić kaže: „...Kad su nam zapalili džamiju naši komšije Srbi su gasili. I njegova svetost patrijarh Pavle mi je prijatelj, posebno prijateljstvo imam sa vladikom Lavrentijem. Ja sam bio prijatelj i sa Slobom, i sa Vukom Draškovićem, i sa socijalistima i sa demokratama.“

Ovako Jusufspahić objašnjava sa kim je sve sarađivao i bio prijatelj. Poznato je da je bio prijatelj sa Mirom Marković, a drugovao je i sa Vojislavom Šešeljem. Nikada nije osudio zločine u BiH, posebno onaj u Srebrenici. Njegova ahmedija je ostala upamćena kao jedina koja se „crnjela“ na Gazimestanu kada je Milošević slavio 600 godina Kosovske bitke.

Od ovakvog baba ni sinovi nisu mogli biti bolji. Ne pada iver daleko od klade, niti kruška osim ispod kruške. Naravno da su oni naslijedili sva prijateljstva i veze koje su im ostale od oca. Naučili su nešto i na „usijanom beogradskom asfaltu“. Ta prijateljstva i stečene veze su unaprijedili i izdajničkim koracima grabe naprijed u historiju kao neko ko je svojim poltronskim odnosom prodao vjeru za večeru, din za sitni ćar, dostojanstvo za dunjalučku dobit i ugled u državnom vrhu za zaborav među muslimanima.

Oni su poodavno osnovali porodičnu islamsku zajednicu i tako funkcionišu baveći se porodičnim biznisom, živeći od islama i muslimana, a nikako za islam i dobrobit njegovih pripadnika. Kada su pomislili da im je ugrožena porodična zajednica, sa svojim prijateljima iz vlasti su skrojili plan kako da zavade braću u Sandžaku i ostatku Srbije. U tom pravcu su u Bajrakli džamiji 11.10.2007. godine, ustoličili svog „poglavara“ dajući mu nekakav papir kao potvrdu stolovanja na mjestu prvog izdajice u plejadi izdajnika. Od tada Jusufspahići odlaze u blagu hladovinu, bave se raznim biznisom i još po nečim, dok se braća u Sandžaku, kako nas oni zovu „svađaju među sobom“, ranjavaju i tuku. Ranjavanje i prolivanje nedužne muslimanske krvi vrši se od strane pristalica gore spomenute družine. Naravno da su oni sa ovakvim rasporedom stvari sebi omogućili još malo slobode da rade sve i svašta na uštrb muslimana, ali ni to neće još dugo trajati jer će „mečka zaigrati i pred njihova vrata“.

Za provođenje ovog nečasnog posla trebali su im saradnici iz Sandžaka. Nezaobilazan za saradnju je bivši predsjednik Opštine Novi Pazar koji već 15. godina, ako ne i duže, gaji otvorenu mržnju prema Islamskoj zajednici i i njenim čelnicima. On je sve svoje resurse i mogućnosti uložio u borbu protiv islama i muslimana na području Sandžaka. Poznate su njegove imbecilne izjave o „ukidanju Islamske zajednice i ne postojanju Mešihata“. Tada je rekao da stvar vjere prelazi u ruke Bošnjačkog nacionalnog vijeća. Njegova borba je jako perfidna i zamućena tako da običan svijet i građani dugo nisu mogli da prepoznaju pogubnost politike čovjeka koji se svojevremeno zalagao za državu Sandžak, republiku, teritorijalnu autonomiju, kulturnu autonomiju, a na kraju završio u koaliciji sa čovjekom koji je javno prikazan kako stoji u brdima nad Sarajevom, ispred mitraljeza koji nišani u nevine bošnjačke žrtve. Kada je narod prepoznao cilj i pozadinu napada na Islamsku zajednicu, bivši predsjednik Opštine je „kažnjen“ na zadnjim izborima te, poput Sejda Bajramovića, biva povučen u „bijeli grad“ gdje je priključen na „vještačko disanje“, odnosno infuzijsko političko održavanje.

Ovaj čovjek je imao uticaja na bivšeg glavnog imama Islamske zajednice Tutin. Njih dvojica su već godinama prijatelji i bliski saradnici. Na jednom skupu je bivši glavni imam izjavio da ga je Sandžački „babo“ sedam godina nagovarao da se „prihvati posla i smijeni Muamera“. Po običaju munafika on se „dugo“ razmišljao ali je ipak prihvatio. Naravno da je to prihvatio sa voljom jer je dug prema korijenima čekao, trebalo ga vratiti domovini i odužiti se borbi za „nacionalnu stvar“. Slično kao onaj mostarski imam koji je molio kralja da ga postavi za muftiju, zauzvrat on neće žaliti truda u radu za „nacionalnu stvar“. Bivši glavni imam vuče korijene iz Dobrinje i dobrim poznavaocima prilika nije čudo što se on latio nečasna posla i prihvatio uloge marionete u pokušaju cijepanja muslimanskog korpusa i IZ-e. Vrebao je priliku, a kada mu je ponuđeno da se upiše u „registar izdajica“ prihvatio je. Neka mu je na čast, ukoliko je ima. Historija ga neće zaboraviti!

Njemu su trebali „podu-

Prekaljeni borac za slobodu Nelson Mendela je rekao: „Kad vam vlast uskrati slobodu jedini put do slobode je moć.“

Ko ima narod uz sebe, taj ima moć. Zato smo mi opredijeljeni za pacifističku ideju rješenja ovog problema i izabrali ovaj put, put koji vodi ka narodu i narod ka nama. Do konačne pobjede!

pirači“. Našao ih je u liku vladikinih mezimaca, i onog sjeničkog što ga zovu Maka i onog iz sjeničkog kraja što je „zatrovao“ Lim svojim nečasnim radnjama, izdajničkom pohlepom i prljavštinom.

Prvi je dobro poznat časnim Peštercima, jer mnogi još nisu preboljeli batine od strane policije koja je devedesetih godina prebijala muslimane. Maka je tada „žario i palio“. Za nagradu je Maka sjedio sa Slobom, išao na prijeme u Bijeli dvor, vozio se sa vladikom po bijelom svijetu u bijeloj „Ladi Nivi“, trošeće 70.000 DM, što ih je zajedno sa „Nivom“ dobio kao nagradu za rad i trud na afirmaciji Miloševićevog režima.

Što se tiče naturalizovanog Prijepoljca, on je relativno mlad službeni kadar, ali dobro naslonjen na „vladičin konak“. Kolika je njegova briga za „nacionalnu stvar“ najbolje pokazuje veličina njegove podmuklosti u izdaji.

U plejadi izdajnika, sve crnji i gori. Mogli bi pisati o njima dugo i naširoko, ali bi im dali veliki značaj, oni to, svakako, ne zaslužuju. Naš cilj je da razotkrijemo njihove izdajničke korake i težnje, te sve ono što je iz tog ružnog postupka niklo ili može da proistekne.

Razlika između nas i njih

Za razliku od nas, koji se ne slažemo s time da budemo građani drugog reda, da nas nema u Ustavu ove zemlje, da nam se silom nameću himna i simboli, da budemo prebijani i ponižavani, oni se sa svim time slažu. Mi se pozivamo na zakone i tražimo da ih vlast poštuje, i onaj o Crkvama i vjerskim zajednicama i onaj o Restituciji i povraćaju imovine crkvama i vjerskim zajednicama. Mi se ne slažemo i sa činjenicom da se oteta vakufska imovina još ne vraća njenom pravom i pravnom vlasniku. Crkvi se vraća sve po redu i zakonu, kako treba, nama se imovina otima, otuđuje i prodaje. Novopazarska banja je na redu, mi je nećemo dati. Ne slažemo se ni sa tim što je ovaj kraj kulturno i ekonomski osakaćen, što to sakaćenje još uvijek traje, permanentno i veoma perfidno.

Novi Pazar je najveći grad regiona, ima dva univerziteta, desetine osnovnih, nekoliko srednjih škola, nekoliko obdaništa, što državnih, privatnih i u vlasništvu Islamske zajednice. Najmlađi je grad u zemlji, sa preko 32.000 mladih od 7 do 25 godina. On je nerazvijen grad koji je od strane Svjetske banke definisan kao grad „aktivno siromašne populacije“. Sve ove činjenice pokazuju koja je bijeda i jad zahvatila ovaj grad i okruženje. Još gore je stanje u Sjenici, Tutinu i ostalim sandžačkim gradovima..

U jugozapadnoj Srbiji ovaj grad zauzima značajno mjesto, ali ga nema na RTS-u ili nekom drugom mediju sa nacionalnom frekvencijom, bar u vremenskoj prognozi. Nama treba da daju prostora, bar sahat vremena dnevno na tim televizijama, da se predstavimo i afirmišemo naše kulturne, etničke i vjerske vrijednosti. Zašto bi plaćali preplatu RTS-u kada nas tamo nema, mi smo za njih davno „umrli“. RTS je bošnjački narod sveo na vrijednost dva obična DVD diska. Sve naše vjerničko, nacionalno i kulturno stvaralaštvo je smješteno u ta dva diska. Ponekad greškom zamijene pa nam Kurban-bajram čestitaju za Ramazanski-bajram i emituju cijeli prilog o tome.

Smeta nam što nas nema na turističkoj mapi, osim kada su u pitanju manastiri. Godinama na dolaznim putevima ka Gradu stoje table i putokazi koje pokazuju kretanje ka crkvama i manastirima, ali nigdje nema putokaza ka džamijama i spomenicima islamske arhitekture kojih je Novi Pazar pun.

Podižemo glas protiv mita i korupcije u zdravstvu, školstvu, sudstvu i drugim ustanovama. Dojadio nam je loš zdravstveni sistem. Protiv smo ljekara koji istjeruju pacijente i loše se ophode prema njima samo zato što su drugačijeg političkog stava od pojedinaca u „bijelim mantilima“ ili podržavaju Islamsku zajednicu koju „korumpirani doktori“ ne doživljavaju kao svoju.

Smetaju nam i loši uslovi u osnovnom i srednjem obrazovanju gdje se direktori i dalje postavljaju po principu „partijskih drugova“ bez obzira na stručnost i znanje. Pojedini učitelji i nastavnici „pritiskuju“ djecu koja ne pohađaju vjeronauku iz razloga što ne žele da ih vjeri uče oni koji su izdali muslimane. Neki nastavnici umanjuju ocjene pojedinim đacima, što je slučaj u osnovnoj školi u Ljeskovi, gdje nastavnik fizičkog vaspitanja ocjenjuje trojkom učenika, registrovanog sportskog takmičara koji donosi medalje sa takmičenja međunarodnog karaktera. Lako vam je pogoditi. Nastavnik arogantan, pun mržnje, SDA-ovac. „Ne zna“ da je ovo dijete davno prevazišlo osnovu školskog sporta i da je ono profesionalni sportista, pa stoga treba da ima peticu čak i da nije puno aktivno na času fizičkog vaspitanja. Međutim ovaj nastavnik nije zaboravio da ovo dijete ne podržava vjeroučitelja izdajnika niti da su mu babo i cijela porodica za Islamsku zajednicu u Srbiji. Ako ne mogu ništa babu mogu bijes iskaliti na nedužno dijete. Ovo je samo jedan primjer ugrožavanja prava djeteta, posebno je takvo stanje izraženo u Tutinu i Sjenici.

Protiv smo bijede i ekonomske stagnacije Sandžaka. Nezapošljenost je velika, a kriminal u stalnom porastu, Okružni zatvori ne mogu da prime prekršioce koji čine razna nedjela natjerani na to zbog bijede i siromaštva.

Smeta nam i namjerno porozna granica sa Crnom Gorom i Kosovom, jer se na taj način preko granice koja liči na švicarski sir švercuje sve i svašta, od narkotika do roba sumnjivog porijekla, sanitarno i higijenskih potpuno neispravnih. Ovdje se danima toleriše neizdavanje fiskalnih računa i neplaćanje poreza i carine što, zajedno uz šverc kojeg smo spomenuli i šupljih granica kao rešeto, dovodi do punjenja budžeta kada nestane ili zatreba novca za isplate zaostalih penzija, dječjeg dodatka, ili im zatreba da saniraju štetu nastalu od posljedica prirodnih nepogoda. Tada se finansijska inspekcija razmili po sandžačkim gradovima poput pošasti skakavaca i „jedu“ neuke male privrednike, a Bogami, i one velike koji su mislili da niko ne zna da oni ne plaćaju poreze i carinu, ne izdaju fiskalne račune i švercuju robu preko okolnih brda. Te šupljine u sistemu su posebno izražene u našim krajevima, pa se nama servira zvanje da smo jako vrijedni i snalažljivi, uvijek prevarimo zakon. Međutim to se desetostruko naplati i obije o glavu našem narodu. Tamo gdje nema zakona vlada haos, kriminal i bijeda. Stiče se utisak da u Sandžaku zakon namjerno „spava“ jer Beogradu uvijek treba jedan „dežurni krivac“ koji će biti opravdanje za loše stanje u državi, i po potrebi iskorišten za stvaranje kriznih žarišta raznih oblika. Da je tako uvjerili smo se nekoliko puta.

Sve spomenuto nama ne godi i smeta nam, zato i podižemo glas. Znamo da nas zato progone, jure, ukidaju slobodu, napadaju iz petnih žila, ali odustati nećemo u nastojanju da se izborimo za slobodnu i autonomnu IZ-u. To nam zakoni garantuju!

Paravjerskoj režimskoj zajednici i izdajicama ništa ne smeta. Oni bi i sa crnim šejtanom samo zarad ostvarivanja dunjalučke dobiti i privilegija. Njima i jeste mjesto u zadnjem redu Skupštine Srbije jer se ne bore za prvi red niti za prava muslimana u Srbiji. Za razliku od nas njima ništa ne fali. Sve što hoće imaju, vlast im odmah daje. Hvale se na slobodu vjerskih prava u ovoj državi. Spominju izgradnju na desetine džamija, Medresu, Fakultet i još po nešto. Sve što je napravljeno ova izdajnička skupina nije gradila već vječito opstruirala i rušila.

Džamije smo gradili na vakufskoj imovini. U posljednjih 15 godina vlast je bila u rukama sandžačkog „baba“ te za to vrijeme ni jedna džamija nije dobila dozvolu za izgradnju bez obzira što su uredno podnošeni zahtjevi sa potpunom dokumentacijom. Oni su čak u svom prvom mandatu izdali rešenje za rušenje Medrese! One Medrese koju sada izdajnici svojataju.

Razlika između nas i izdajica je očigledna i transparentna. Javnost je to prepoznala. Kolektivna želja muslimana u Srbiji je da se izdajice povuku i zabiju u neki budžak kako bi tamo pokušali da speru sa sebe sramotu i bruku koja ih je spopala, ukoliko je to skidanje i pranje bruke uopšte moguće. Neki kažu da ih treba ostaviti da „izgore“ u svom jadu i čemeru. Mržnja koju gaje u srcima svojim će od njih napraviti furunu koja jedno vrijeme dobro grije, ali na kraju sama sebe sagori i izinđa, pa postane „teneća“ za otpad, ukoliko je i tamo neko hoće.

Naš narod nikada nije bio oduševljen Beogradskom politikom, pogotovo ne onima koji su u direktnoj vezi sa vlastima. Podrška od strane vlasti koju dobija režimska paravjerska tvorevina je nešto što kod naroda izaziva ogorčenje i ljutnju. Namjera vlasti i izdajnika da prevare narod je propala. Narod ne da svoju IZ-u i nije spreman da mu Beograd nameće poglavara niti da mu određuje duhovni centar. Narod je izabrao i izborio se za očuvanje IZ-e.

Prekaljeni borac za slobodu Nelson Mendela je rekao: „ Kad vam vlast uskrati slobodu jedini put do slobode je moć“.

Ko ima narod uz sebe taj ima moć. Zato smo mi opredijeljeni za pacifističku ideju rešenja ovog problema i izabrali ovaj put, put koji vodi ka narodu i narod ka nama. Do konačne pobjede!

ISLAMSKI PROPISI U POGLEDU OBILJEŽAVANJA NEMUSLIMANSKIH PRAZNIKA I ŽRTVOVANJA KURBANA

Kako se ophoditi prema nemuslimanskim praznicima

Muslimanima nije dozvoljeno da se praznuju i vesele se zbog nastupanja Nove godine, a posebno ne da to čine u kafanama, kafićima, restoranima i drugim objektima uz alkohol, igru i sl. Za muslimana i muslimanku 31. decembar ne smije predstvaljati ništa više niti značajnije od kraja mjeseca decembra, to jest kao svaki drugi 31. u nekom drugom mjesecu

Rešad-ef. PLOJOVIĆ

PITANJE: Kako da postupi osoba koja je kupila kurban, ali ga nije uspjela zaklati u propisanom vremenu, ili je imala namjeru da ga kupi, a to zbog obaveza nije uspjela učiniti?

ODGOVOR: Svaki ibadet u islamu ima propisano vrijeme u kojem se treba izvršiti, tako da vršenje ibadeta prije ili poslije propisanog vremena dovodi u pitanje ispravnost toga ibadeta.

Što se tiče vremena klanja kurbana, ono, po mišljenju uleme hanefijskog mezheba, počinje odmah po obavljenom Bajram-namazu, (klanje kurbana prije namaza nije ispravno) i traje do pred kraj ikindijskog vremena (do pred zalazak sunca) treći dan Bajrama, s tim što je najbolje da kurban bude zaklan odmah nakon bajramskog namaza, prvi dan Bajram. Klanje kurbana noću u danima Bajrama je poku|eno i teba ga izbjegavati.

Može se dogoditi da osoba koja je dužna zaklati kurban i koja je kupila životinju koju `eli zaklati u tu svrhu, taj čin zbog zauzetosti ne uspije praktično izvršiti u propisanom vremenu, pa se postavlja pitanje kako postupiti?

Ako je životinja zaista kupljena sa nijetom da bude kurban, da bude zaklana u ime Allaha dž.š. da bi se iskazala pokornost i poslušnost na taj način, ona se ne može iskoristiti u bilo koju drugu svrhu, osim u tu, što znači da se životinja ne može prodati pa da taj novac koristiti za lične potrebe.

Ono što se nudi kao moguće rješenje jeste da se vrijednost te životinje u novcu podijeli u dobrotvorne svrhe, a životinja se u tom slučaju može zadržati, ili se može prodati pa dobijeni novac podijeliti kako smo prethodno rekli, ne ostavljajući novac za sebe.

U oba predložena rješenja novac je taj koji zamjenjuje životinju, pa umjesto da čovjek dijeli meso, on dijeli novac. Tako se, otprilike, djelimično zadovoljava ono što se postiže kurbanom, naravno ne u cjelosti, jer klanje kurbana ima svoje specifičnosti koje ne mogu biti nadoknađene, osim njegovim izvršavajem u propisanom vremenu.

Zabrana korišćenja kupljene životinje za svoje potrebe, ako nije zaklana, odnosi se i na zabranu iskorišćavanja bilo čeka od kurbana, kao npr. kurbanske kože i slično, Resulullah a.s. u tom smislu kaže:"Ko proda kožu svog kurbana nema nagrade za kurban".

Ljudi trebaju biti oprezni u ovim stvarima i trebaju voditi računa da dobro djelo koje čine upotpune, kako bi dobili nagradu u potpunosti, ili kako ne bi pokvarili ono što su učinili nečim što je sitno, npr., prodajom kurbanske kože i zadržavanjem novca za sebe i svoje potrebe. Naravno da se kurbanska koža može zadržati i za svoje potrebe, ali se u tom slučaju njena vrijednost mora podijeliti ili uplatiti na adresu fonda za školovanje učenika Medrese, što je najbolje rješenje. Postoje pojedinci u džematima koji bi željeli samostalno, odvojeno od centrale, organizovati akcije sakupljanja kurbanskih koža da bi ih prodali, a novac ostavili za podmirivanje svojih potreba i slično, kao što bi željeli postupiti i sa svim drugim akcijama koje se organizuju od strane Islamske zajednice. Toga je bilo, a vjerovatno će i biti sve dok musliman ne budu svjesni da se radi o čisto vjerskom propisu čije izvršenje je propisao Uzvišeni Zakonodavac, a koje se ne može mijenjati i prilagođavati prohtjevima neukih pojedinaca.

Osoba koja je obavezna zaklati kurban i to bude htjela izvršiti, ali zbog zauzetosti ne uspije u propisanom vremenu učiniti, dužna je po isteku propisanog vremena izdvojiti novčanu vrijednost kurbana i podijeliti ga u dobrotvorne svrhe, s tim što ovo dijeljenje ima status sadake, to jest nema vrijednost kurbana.

PITANJE: Veliki broj muslimana i muslimanki radosno dočekuju Novu godinu 31. decembra, obilježavajući je na poseban način, uz igru i veselje. Da li je dozvoljeno da se ovaj datum obilježava na takav način?

ODGOVOR: Obilježavanje Nove godine i drugih neislamskih datuma, koji se nazivaju praznicima, jeste praksa, koja je, itekako, rasprostranjena među muslimanima širom svijeta tako da se oni koji u tome ne učestvuju vrlo često nađu u neprijatnoj situaciji.

Muslimanima nije dozvoljeno da praznuju i vesele se zbog nastupanja Nove godine, a posebno ne da to čine u kafanama, kafićima, restoranima i drugim objektima uz alkohol, igru i sl.

Posebno obilježavanje pomenutog datuma je rezultat nedovoljne islamske svijesti kod muslimana i uticaja neislamske sredine u kojoj muslimani žive.

Muslimanima nije dozvoljeno da praznuju i vesele se zbog nastupanja Nove godine, a posebno ne da to čine u kafanama, kafićima, restoranima i drugim objektima uz alkohol, igru i sl. Za muslimana i muslimanku 31. decembar ne smije predstvaljati ništa više niti značajnije od kraja mjeseca decembra, to jest kao svaki drugi 31. u nekom drugom mjesecu.

Pripadnici islama imaju svoje datume koje trebaju posebno obilježiti, to su Bajrami, a također i njihova, Nova hidžretska godina, koja ove godine nastupa 29. decembra. Pomenuti datumi se trebaju dočekati u radosti i veselju, ali u skladu sa propisima islama, a ne nikako na način koji islam zabranjuje, uz alkohol, igru muškaraca i razgoličenih žena ili pjesmu koja veliča i hvali alkohol, nemoral ili podstiče na razvrat, čiji rezultat ne može biti nikakavo dobro, već samo zlo, kako na ovom tako i na budućem svijetu.

SAVREMENA OTKRIĆA I KUR`AN

Kur'an i antropologija

Kur'an slikovito i decidno opisuje stvaranje čovjeka od zemlje, tj. od sastojaka zemlje

Dr. Mehmed MEŠIĆ

Antropologija se ubraja u nauke koje se bave proučavanjem čovjeka na osnovu anantomije, psihologije,istorije sociologije, filozofije, arheologije i nauke o jeziku, a u užem smislu iz oblasti medicine ona izučava ljudski organizam, počev od njegovog začetka (embriona), preko organa i njihovih funkcija pa do čitavog organizma.

Antropologija u svom izučavanju opisuje a svakako i konstatuje da ljudski organizam radi i opstoji u jednoj savršenoj harmoniji i ritmu koji zadivljuje u svakom pogledu, jer ljudski organi žive jedan savršen život pun solidarnosti i povezanosti.

Ovakom skladu kakav vlada u ljudskom organizmu na prvome mjestu dive se doktori medicine i grana medicine koje su bliske antropologiji poput: fiziologije, anatomije i drugih grana koji ostaju zapanjeni pred fizičkim i duševnom komponentom sastava čovjeka a sve to upućuje u savršenstvo Gospodara čovjeka, Stvoritelja kosmosa, Stvoritelja viđenog i neviđenog. Čovjek je kruna Božjeg savršenstva, ukratko Uzvišeni Gospodar je stvorio čovjeka da bi spoznao uzvišenost i mudrost svoga Stvoritelja, shodno hadisi kudsiju.

{كنتُ كنزاً مخفياً فأحببتُ أن أُعرفَ فخلقتُ الخلقَ}

"Bio sam skriveno blago, pa zaželjeh da budem poznati i stvorih čovjeka." (Hadisi-kudsi).

Poslanik je vrlo decidan kada kaže:

{من عرف نفسه عرف ربه}

"Ko upozna samog sebe, spoznao je svoga Gospodara".

Antropologija kao kraljica medicine kroz svoja izučavanja i svakodnevna otkrića do kojih dospijeva ukazuje egzaktno da je spoznaja čovjeka ključ i najkraći put da se upozna Stvoritelj čovjeka, Uzvišeni Gospodar.

Brojni su hadisi koji ukazuju da je Poslanik poznavao antropologiju

čovjeka. Brojni su hadisi koji ukazuju da je Poslanik sebe liječio, bio je vrlo aktivan,manje je jeo,a hrana su mu bile hurme i krastavci, a često hurme i lubenice. Govorio je:

"Ovo zagrijeva tijelo a ovo rashlađuje".

Ashaba koga je Poslanik konsultovao u vezi medicine na kraju je poljubio Poslaniku ruku i rekao: *„Tako mi Onog Koji te je poslao,ti si znaniji od mene u medicini."*

Primjer u kome se vidi da Poslanik poznaje medicinu je primjer ashaba Sa'd ibn Ebi Vekkasa koji se razbolio. Poslanik mu je došao stavio mu ruku na prsa i rekao: *„Tebe boli srce, pozovite El-Harisa ibn Keledu. On, doista, poznaje medicinu."*

Poslanik je također savjetovao svim bolesnicima da dođu njemu na savjetovanje i da onda idu određenim ljekarima. U Muslimovom Sahihu navodi se predanje u kome Džabir kaže:

„Poslanik mi je poslao Ubejja ibn Ka'ba kao ljekara, koji mi je presjekao jednu venu, a zatim je kanterizirao (spržio)."

U Ebu Davudovom Sunenu navodi se da je Poslanik kantertizirao (spržio) Sa'du ibnu Muazu ranu od koplja.

Da citiramo par ajeta u kojima se vidi tijesna veza između antropologije i Kur'ana.

{فلينظر افنسان ممّ خُلق خُلق من ماء دافق يخرجُ من بين الصلب والترائب إنه على رجعه لقادر} الطارق ٤

"Neka čovjek pogleda (ispita) od čega je stvoren (sastavljen)!

On je stvoren od prolivene vode, koja izlazi iz leđnih i prsnih kostiju (muškarca i žene). Zaista, Onaj Koji je stvorio čovjeka, može ga povratiti u život (i poslije njegove smrti)." Kur'an: 86:5-8.

U slijedećem ajetu Uzvišeni Gospodar decidno i vrlo slikovito opisuje stvaranje čovjeka, zatim opisuje faze stvaranja kroz koje čovjek prolazi da postane stvorenje koje treba da shvati svoju ulogu na Zemlji.

{يا أيها الناسُ إن كنتم في ريب من البعث فإنا خلقناكم من تراب ثمّ من نطفة ثمّ من علقة ثمّ من مضغة مخلقة و غير مخلقة لنبين لكم و نقرُّ في الأرحام ما نشاء إلى أجل مسمى ثمّ نخرجكم طفلاً ثمّ لتبلغوآ اشدّكم و منكم من يتوفيّ.....}

„Ljudi! Ako vi sumnjate u proživljenje poslije smri, (dobro znajte) Mi smo vas stvorili od Zemlje, zatim od tekućine ljudske, zatim od zgrušane krvi, a onda od komada mesa, koji ima nepotpun, potom potpun oblik, da vam pokažemo moć Našu. Mi ostavljamo u maternicama šta hoćemo do određenog roka. Zatim vas izvodimo kao djecu, da odrastete do mladosti i muževne snage. Između vas neki umiru, a neke ostavljamo do kasnijih granica života." Kur'an: 22:5.

Kao što nam to Kur'an slikovito i decidno opisuje stvaranje čovjeka od zemlje, tj. od sastojaka zemlje.

Da bismo bolje shvatili početak svakog živog bića moramo naglasiti da začetak (embrio) svakog živog bića, pa i čovjeka, počinje u ženinoj utrob - maternici od jedne odnosno dvije ćelije na taj način što se muška ćelija (spermatozoid) spoji sa ženskom ćelijom (jajšcem).

Da bismo shvatili savršenstvo Uzvišenog Stvoritelja pogledajmo od čega se sastoji ćelija (osnovna živa bit)!

Ona se sastoji od: ugljenika, vodonika, koseonika, azota i sumpora, a u njenom pepelu se nalaze: natrijum, kalijum, gvožđe, magnezijum, kalcijum, hlor, fosfor i, možda, još neki elementi od kojih je sastavljena Zemlja. Da napomenemo da se tijelo poslije smrti pretvara u Zemlju.

ŠTA SU MUSLIMANI OSTAVILI CIVILIZACIJI

Zašto su muslimani zaostali

Islam se digao protiv praznovjerja i jednim zamahom očistio ga na širokom prostranstvu ondašnjeg svijeta. On je između vjere i praznovjerja povukao jasnu granicu. Ali u dušama i domovima mnogih muslimana praznovjerje je našlo ugodno utočište, a kasnije se u vidu kojekakvih zapisa i sl. razvilo u pravu trgovinu vjerom

Alija IZETBEGOVIĆ

Naše pitanje postavljeno u početku, da li je islam odgovaran za zaostajanje islamskih naroda, izgleda kao da se sada obrnulo: nije li upravo odsustvo islama, u ličnom i javnom životu, uzrok nazadovanja o kojem je riječ. Ovo pitanje nas navodi da razmotrimo onaj drugi uvjet sa početka ovog članka: da li muslimani uopće slijede islam.

Islam traži hrabrost i otpor nasilju. Iz 39. ajeta sure Eš-Šura može se zaključiti da nisu muslimani oni koji se pokore pred nasiljem. Na to, dakle, izričito poziva Kur'an, a o tome govore hiljade primjera u islamskoj prošlosti. Muslimansko društvo, međutim, puno je kukavica i onih koji se ulizuju moćnima, bili oni stranci ili domaći. Hiljade građana Bagdada što su mirno i bez otpora, poput stada, pošle na mongolsku klaonicu (i ne samo oni) sigurno već odavno nisu bili muslimani.

Islam je zabranio alkohol, a on se proizvodi, toči i pije u većini islamskih zemalja, ostavljajući pustoš na porodičnom i društvenom planu.

Islam je propisao bratstvo svih muslimana, a muslimani su nesložni; neki se uzajamno tuku za račun tuđina.

Islam je ženi priznao ljudsko dostojanstvo i visok stepen samostalnosti, a u izvjesnim stvarima i potpunu ravnopravnost. Zar u prvim godinama islama nisu muslimanske žene pratile u boj svoje muževe i iz pozadine ih sokolile svojim klicanjem i dozivanjem (npr. u bici na Jarmuku 634. godine – odlučna pobjeda nad Heraklijem). Jedan od najstarijih univerziteta u svijetu "Karavijun" u Fesu – Maroko (1960. godine proslavljena je njegova 1100. godišnjica) zadužbina je dviju muslimanki. Suprotno tome, položaj muslimanke u nekim muslimanskim zemljama danas postao je školski primjer ugnjetavanja i bespravlja žene.

Islam je proglasio da zemlja pripada zajednici, to jest svim muslimanima. Međutim, manjina moćnih prigrabila je najveći dio sebi, ostavljajući milione seljaka bez ikakva posjeda. Prije agrarne reforme u Iraku 1958. godine od 22 miliona dunuma obradive zemlje, 18 miliona dunuma ili 82% držali su veleposjednici, i to njih 3619. Istovremeno je 1,4 miliona seljaka bilo potpuno bez zemlje. Slična situacija bila je u mnogim muslimanskim zemljama. Islam kaže: "Muslimani su braća", ali činjenica je da feudalac i kmet nisu braća. Islam je proklamovao da u imanju bogatih ima dio koji pripada siromašnim, načelo čija bi dosljedna primjena pouzdano vodila stalnom smanjenju socijalnih razlika. A mnogi islamski gradovi pružaju prizore istovremene obijesne raskoši i bezgranične bijede. Islam kaže: „nije musliman onaj ko prenoći sit dok je njegov susjed gladan." Prema nekim statistikama, u nekim muslimanskim zemljama broj hronično pothranjenih ljudi penje se i do 20%. Istovremeno njihova "braća" po vjeri spavaju u svili i kadifi i san im nije nimalo nemiran, barem ne od griže savjesti.

Islam je stvorio halifu, a on se pretvorio u kralja nad kraljevima. Pokušajte sebi predstaviti kako bi prve halife Ebu Bekir i Omer sudili svojim "nasljednicima", koji su se sa haremima i evnusima povukli iza debelih zidova svojih dvoraca, pa odatle, umjestio džihada, smišljaju i organizuju pljačkaške pohode. Pismo halife Omera jednom od namjesnika u Kufi (a taj namjesnik puno podsjeća na neke siromašne muslimanske vladare) ne ostavlja nikakve sumnje o njihovom sudu (dio tog pisma citira H.G.Wels u svojoj "Istoriji svijeta", str.345).

Ali, narodi imaju vlade kakve zaslužuju. Vlast raznih emira i kraljeva ili korumpiranih civila u nekim islamskim zemljama, siguran je znak da je "nešto truhlo" u samome narodu, jer samo hrabre sreća prati, a samo dobri i zdravi narodi "imaju sreću" da imaju dobre vlade. Muhamed a.s. je rekao: "Od trojice sudaca najmanje dvojica zaslužuju Pakao". To je sud o vlasti uopće. Svaka vlast kvari ljudi i njenom razornom utjecaju može se suprotstaviti samo vjera u Boga i stalno obnavljanje moralnih vrijednosti, a narod mora raspolagati sredstvima kojima će što brže prepoznati i skinuti sa vrata onu dvojicu sudaca koji zaslužuju Pakao.

Islam se digao protiv praznovjerja i jednim zamahom očistio ga na širokom prostranstvu ondašnjeg svijeta. On je između vjere i praznovjerja povukao jasnu granicu. Ali u dušama i domovima mnogih muslimana praznovjerje je našlo ugodno utočište, a kasnije se u vidu kojekakvih zapisa, i sl., razvilo u pravu trgovinu vjerom. Ako vjera ne uništi praznovjerje, praznovjerje će uništiti nju. Muhamed a.s. je u teškim ratnim danima organizirao opismenjavanje muslimana (zarobljeni neprijatelj mogao se otkupiti ako opismeni određen broj muslimana); prvi muslimani preduzimaju prevođenje čitavih biblioteka sa latinskog i grčkog jezika ne zaziruću nimalo od činjenice što se radilo o djelima paganske kulture, jer "nauka je izgubljeno blago muslimana i trebaju je uzeti gdje god je nađu" (Muhamed a.s.), a tu skoro jedan nazovi islamski vladar, bezmalo u ime islama, ograničava školstvo u svojoj zemlji. On bi htio da neznanjem služi islamu.

Da ostavimo po strani ovu čudovišnu ideju o ograničenju školstva, na prosvjetu se u većini islamskih država veoma malo daje - prosjek oko 1% od nacionalnog dohotka, a da bi se u koliko toliko razumnom roku nadoknadilo zaostajanje, bilo bi potrebno da se ovaj iznos poveća 4-5 puta (oba podatka su ocjene UNESCO-a iz 1964. za regione koji su uglavnom naseljeni muslimanima). Islam je kroz vjeru u Boga, namaz, džemat, post, zekat, hadž, težio da stvori zajednicu solidarnosti, u kojoj se ljudi zajednički bore, pate i raduju i gdje je bratstvo svih ljudi možda nedostižan cilj, ali cilj kojem se neprekidno teži. Međutim, realna i, manje-više, istinita slika društva većine islamskih zemalja danas (tačnije rečeno do nedavno) pokazuje da je ono sastavljeno od siromašnih seljaka, od samoživih bogataša i od određenih intelektualaca, koji su postali stranci u vlastitoj zemlji. Pri tome, siromašni i neuki seljak je volio islam (mada ga nije razumijevao i praktikovao), bogataš je licimjerno izražavao svoju odanost islamu, a intelektualac je ostajao ravnodušan prema njemu. Muhamed a.s. je govorio: "Na dvije se stvari grozim: na neznalicu koji je pobožan i na učenjaka koji ne vjeruje". Ima, Božiji Poslaniče, još mnogo stvari na koje bi se ti grozio, pa se čak i jedan stranac osjetio pobuđen da usklikne: "Kad bi Allahov Poslanik ustao sada iz groba i vidio šta su njegovi sljedbenici uradili sa njegovim dinom, sigurno bi se užasno rasrdio i prokleo sve one koji su u tome učestvovali" (Lotrhop Stodard u djelu "Sadašnjost islamskog svijeta" – objavljeno uoči Drugog svjetskog rata).

Prije nekoliko godina u Pakistanu je radila specijalna parlamentarna komisija koja je trebala predložiti mjere za iskorjenjivanje nekih socijalnih zala koja pritiskuju pakistansko društvo. Na udaru se našao alkohol, prostitucija, zelenaštvo i neki neislamski običaji koji čine krupne ekonomske i moralne štete narodu. Štampa je kasnije javila da su u znak protesta vlasnici javnih kuća u Karačiju sa svojim štićenicima priredili prave male demonstracije, tražeći valjda pravo na koegzistenciju u jednoj deklasiranoj islamskoj državi.

I tako redom.

Slika skorašnje stvarnosti islamskih naroda možda nije potpuna, ali je dovoljno turobna. Nabrajanje ovih žalosnih stvari koje kao da mole za svojim rušiocima, moglo bi se nastaviti u nedogled. Onima koji vjeruju u islam ostala je ipak jedna utjeha: ovo stanje nije

rezultat primjene islama, nego odbacivanja islama. Ne njegove prisutnosti, nego njegove odsutnosti. A ova utjeha uključuje sljedeću logiku: ako je odsustvo islama dovelo do stanja nazadovanja i haosa, da li bi povratak islama mogao značiti pojavu novog duha i nove, svjetlije ere u životu islamskih naroda?

Kad god se postavi ovo pitanje, ono sa sobom uvijek povlači i ono drugo: pitanje savremenosti islama, njegove sposobnosti da u novim, izmijenjenim uslovima života pokreće, oduševljava i vodi. Jer, često čujete: Islam je predstavljao napredak i odgovarao je jednom ranijem vremenu, koje je prošlo; danas je atomsko doba, itd. Ovaj, tzv., atomski vijek česti je argument u razgovorima ove vrste.

Razgovor o savremenosti islama ne može se voditi uopćeno. Da li je islam preživio ili savremen, to je pitanje onoga što on nalaže ili zabranjuje. Može se, npr., upitati: da li je islamska zabrana alkohola ili naredba higijene prevjela ili savremena? Ili: da li su njegove osnovne zasade van onog toka koji označava daljni pravac istorijskog razvoja?

Kad spomenete osnovne zasade islama, najveća većina će pomisliti na onih pet osnovnih propisa, koji su više poznati kao pet islamskih šarta. Razmotrimo, stoga, u najkraćim crtama njihovu savremenost u, tzv., atomskom dobu.

Prvi islamski šart zadrži očitovanje vjere u Boga. One koji sa skepsom gledaju na budućnost religije u atomskom vremenu, možemo samo podsjetiti da je najautoritativniji vjesnik nove ere, Albert Ajnštajn, vjerovao u Boga. On, npr., nije smatrao da su njegova znanja o fizici i svemiru, sa svim onim što ona znače za ljudski život, nespojiva sa vjerom u Boga... Evo jedne njegove izjave koja govori o tome: „U srži svake religije nalazi se spoznaja i osjećaj da ono što se nikada ne može sasvim shvatiti, zaista postoji i da se očituje najvišom mudrošću i blistavom ljepotom, dok ga naše slabe sposobnosti mogu shvatiti samo u najprimitivnijim izrazima. U tome smislu ja sam čovjek duboko religiozan. Zadovoljavam se time da prihvatam misterij vječnog života, da spoznajem i naslućujem čudesnu arhitekturu postojećeg svijeta, da ponizno nastojim shvatiti barem sićušni dio razuma koji se očituje u prirodi.“ Nije, dakle, vjera karakteristična za početke istorije, a ateizam za atomski vijek. Vjere i ateizma bilo je podjednako u svim vremenima.

Namaz nije samo molitva. On je nekada bio, a treba da to ponovo postane, škola discipline, zajedništva i solidarnosti. On je čistoća, red i udruživanje. Pred Bitku na Kadesiji, koja je odlučila sudbinom paganske Perzije, perzijski vojni komandant, vidjevši u daljini muslimanske vojnike u pravim, zbijenim redovima kako složno klanjaju, rekao je svojoj pratnji: “Eno Omerove vojske na času vojne vježbe”.

Islamski post je surova vježba, čiji ciljevi smjeraju u više pravaca. Pored toga što je on jedna vrsta molitve, on sigurno ima i svoja pedagoška, medicinska i socijalna značenja. Islamska sredina ga nije nikada shvatila kao čisto lično pitanje svakog pojedinca, pa je oštro reagirala na javno kršenje ove obaveze. Zajednica je to smatrala povredom unutrašnje kohezije, kojoj post treba da služi. On je i psihološka priprema za zekat (porez u korist siromašnih), jer nema muslimana koji ne zna što to znači biti gladan. A mnogo ljudi živi i umire, a da ozbiljno ne spozna ovaj osjećaj.

Zekat nije milostinja, to je prije porez, jedan oblik obaveznog davanja u korist siromašnih. Princip zekata sadrži važne, još neispitane mogućnosti, ne samo u suzbijanju bijede, nego i u uspostavljanju uzajamnog razumijevanja i povjerenja tamo gdje je ovo povjerenje na najtežoj probi.

Hadž je najveći i jedinstven skup ljudi koji se uopće praktikuje u svijetu. Prema zvaničnim podacima, na hadžu 1962. godine bilo je 1 185 948 hodočasnika iz 68 zemalja.

Potencijalne duhovne i političke mogućnosti ovog jedinstvenog skupa nisu gotovo nikako ili su veoma malo iskorištene.

On može postati veoma važan faktor zbližavanja i upoznavanja ljudi i naroda u ovom vremenu razjedinjenosti. Atmosfera koja dominira na hadžu je jednakost. Milion ljudi jednako odjevenih i sa istom mišlju, lišeni svih razlika koje je uopće bilo moguće ukloniti, eto neponovljive vizije ljudske jednakosti i bratstva koja će nam se uvijek činiti da stoji na granici sna i jave. U svom velikom govoru na posljednjem hadžu (oko 632. godine) Muhamed a.s. je rekao: “Ljudi, vi imate Jednog Boga i jednog oca. Svi vi potječete od Adema, a Adem je od zemlje. Nema nikakve prednosti Arap nad nearapom, crnac nad bijelcem, bijelac nad crncem. Najbolji je među vama onaj koji najviše čini dobra djela”. Da li je Božiji Poslanik mogao izabrati bolje mjesto i trenutak da bi svijetu uputio ove velike riječi, koje predstavljaju najjednostavniju i najiskreniju deklaraciju ljudske jednakosti, uostalom vrlo aktuelnu i u našem XX vijeku?

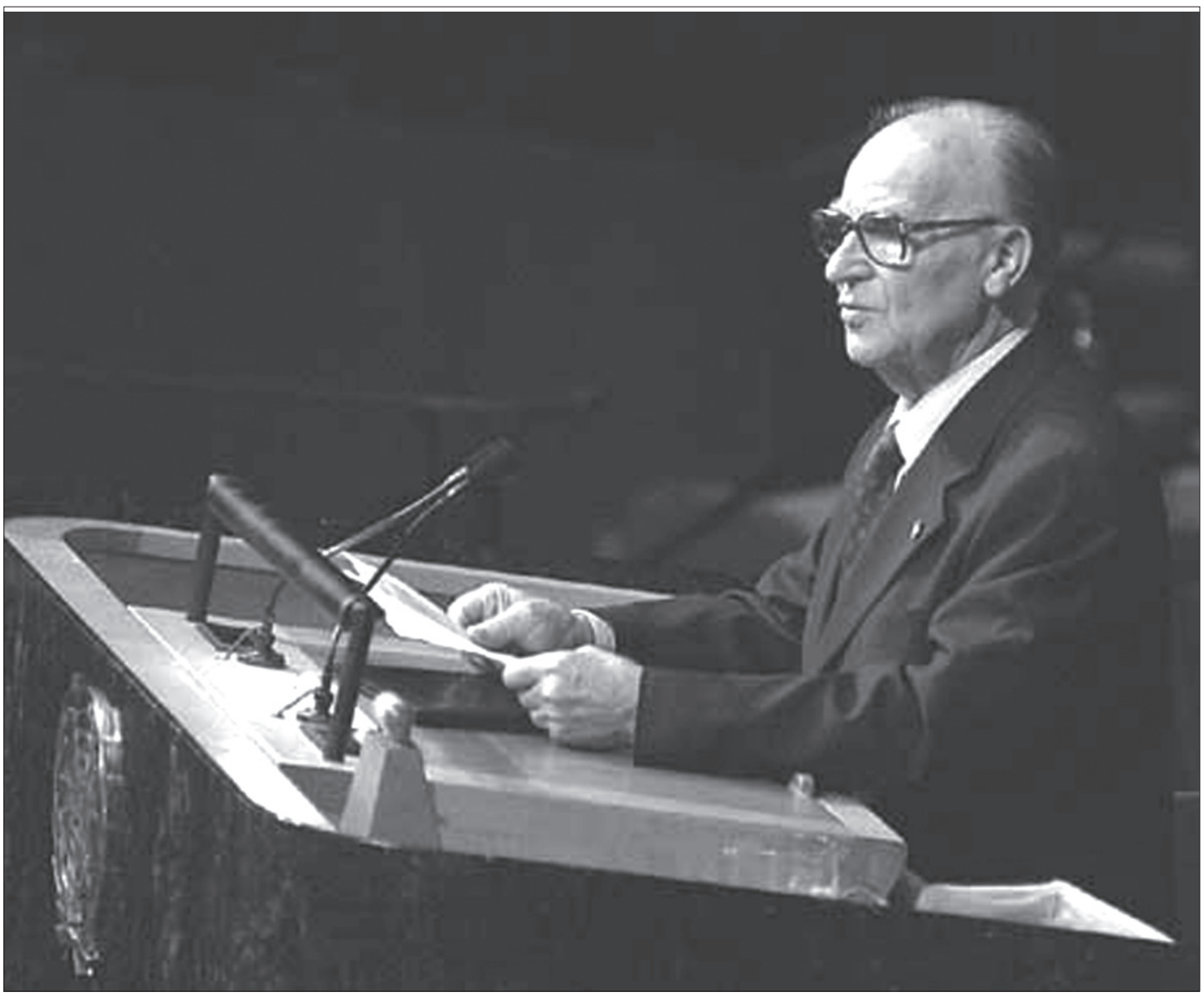

Nema nikakva izgleda da će muslimanski narodi u odlučnom času prihvatiti stav da su ovakve i slične poruke islama preživjele. One ljudima i narodima trebaju danas kao i jučer.

Na svi stranama islamskog svijeta zapaža se pojava nove volje, jer današnje stanje pokreta i traženja, bez obzira na privremeno nesnalaženje, zastranjivanja, poraze i druge pojave koje su posljedica dugog, veoma dugog perioda krize i stagnacije, liči na sve drugo samo ne na san i mirovanje.

Ova volja, kojoj će islamska misao dati smjer a izvanredna prirodna bogatstva islamskih zemalja sredstava još jednom zadiviti svijet u danima islamskog preporoda koji dolaze.

Svaki musliman pozvan je da bude učesnik u tom preporodu.

UNUK JUSUFA MEHONIĆA U SANDŽAKU I RODNIM ŠAHOVIĆIMA

NA TOPRAGU

On je danas vojno lice u penziji i hadžija, a jedina želja koja mu je ostala prije smrti bila je da posjeti rodno mjesto svog baba i djeda, da vidi svoju braću u Sandžaku, svoje rođake...

Koliko se sudbina poigrala sa sandžačkim Bošnjacima i koliko je želja za rodnom grudom jaka najbolje govori primjer Našida Ešlika. Kao dijete, Našid je naučio bosanski od svoje nane Zlate, rođene Dautović, koja je zajedno sa dva sina Rašidom i Hajrom, davne 1924. godine, iz Šahovića krenula put Turske. „Pričali su nam da je bio veliki zulum i pokolj, da su se spasili oni koji su pobjegli, a oni koji su ostali bili su ubijeni i poklani“ – priča uz uzdahe Našid. „Moj otac bio je mali, sve što je ponio iz Sandžaka bila su dva podatka koja su pisala u njegovim dokumentima, otac Jusuf i mjesto rođenja Akovo“ – priča srednjovječni čovjek. Oca je zapamtio, ali je često slušao priče od njegovih saboraca o očevim podvizima, oni su poslije Jusufove smrti spas našli u Turskoj. Našid kaže da u gradu Kajseriji, u mahali u kojoj živi, ima oko 300 kuća Bošnjaka, koji su muhadžiri iz Sandžaka. Kada su stigli, te davne 1925. godine, Kemal paša Ataturk ih je rasporedio na nekoliko strana. Prezimena nisu mogli zadržati, tako da su Mehonić preinačili u Ešlik, „međutim nikada nismo zaboravili naše prezime. Od ovih 300 kuća, samo nas nekoliko govori bosanski i ja često tražim Bošnjake da bi pričao sa njima na našem jeziku, da i ovo ne zaboravim“ – priča Našid Mehonić.

„O svom djedu Jusufu sam slušao od svog baba. Pričao nam je kako ga nije htio običan metak i da je bio najveći junak Sandžaka.“

Našid je danas vojno lice u penziji i hadžija, a jedina želja koja mu je ostala prije smrti bila je da posjeti rodno mjesto svog baba i djeda, da vidi svoju braću u Sandžaku, svoje rođake. „Da me vidi babo, allahrahmetile, gdje sam došao“ – uz suze jeca Našid.

Poslije neprospavane noći zajedno sa svojim rođacima kreće u Šahoviće, rodno mjesto njegovog baba i djeda, tačnije Grančarevo, mjesto odakle su prije 84 godine mnogi Bošnjaci krenuli ostavljajući svoja imanja i kuće i spašavajući živu glavu. Mjesto, udaljeno oko 20 kilometara od Bijelog Polja, nekadašnjeg Akova, izgleda ukleto. Na ulazu, na obližnjoj stijeni postavljen je veliki drveni krst. Nigdje žive duše, a kuća ima. Ima i onih starih pod daskom, bošnjačkih, neke od njih preuređene, neke pretvorene u štale, neke napuštene, a pored njih izgrađene nove. Nekada je ovo bila plodna kotlina, Šahoviće i Vraneš, danas Bijelopoljci kažu da je prokleta, ništa ne uspijeva, mnoga se djeca rađaju sa nedostacima, degenerisana, a samoubistva su česta pojava... Kao da je sa protjerivanjem nedužnih ljudi, sa njihovim svirepim ubijanjem, otišla i nafaka, berićet.

Neka od ovih starih kuća je sigurno i kuća Našidovog baba i djeda, ali o tome u Grančarevu neće niko da priča, jedna starica nam kaže da se plaši da priča o tome, “Ne znam ja ništa” – dodaje starica. Poslije par snimaka i fotografija Grančareva, vraćamo se. Našidu se nije dopalo rodno mjesto, sigurno i zbog toga što je drugačije bilo kada su u njemu živjeli njegov otac, djed, rođaci i drugi dobri ljudi.

A.M.

VRATILI SE SANDŽAČKI HADŽIJE

Stigli hadžije

U večernjim satima u nedjelju, 14. decembra, stigla je prva grupa sandžačkih hadžija koji su ovu vjersku dužnost izvršili posredstvom Ambasade Saudijske Arabije u Sarajevu, kao gosti kralja Abdulaha. Njih dvadeset četvorica su boravili u Mekki i nekoliko dana u Medini. O organizaciji i prijemu imaju samo najljepše riječi.

Naredne večeri, u ponedjeljak, 15. decembra doputovala je i druga grupa naših hadžija koji su na hadž putovali avionom. Hadžije su u centru Novog Pazara dočekala rodbina i brojni sugrađani, koji su im zaželjeli dobrodošlicu.

U vremenu zaključivanja ovog broja hadžije koji putuju autobusima su na putu kroz Tursku. U dobrom su zdravstvenom stanju i raspoloženju. Nadamo se, akobogda, da će se i oni ovih dana pridružiti svojim porodicama.

Svim hadžijama želimo hadž mebrur i da ih Uzvišeni obaspe Svojom milošću.

M.C.

SJENICA JE POSTALA JOŠ JEDNA OPŠTINA U KOJOJ JE UGLJANIN IZGUBIO VLAST

Ugljanin izgubio Sjenicu

Ugljaninov gubitak vlast i povjerenja kod bošnjačkog naroda mnogi tumače njegovim direktnim napadom na Islamsku zajednicu

Dana 15.12.2008. god. dogodila se smjena vlasti u Sjenici. Na vlasti je bila stranka Sulejmana Ugljanina u koaliciji sa G17 i Jedinstvenom srpskom listom. Koalicija se raspala zbog nemogućnosti funkcionisanja, a novu skupštinsku većinu napravila je SDP Rasima Ljajića, Jedinstvena srpska lista, Narodni pokret Sandžaka Džemaila Suljovića i grupa građana Mensura Gičevića.

Ugljaninov gubitak vlast i povjerenja kod bošnjačkog naroda mnogi tumače njegovim direktnim napadom na Islamsku zajednicu. Podsjetićemo da je bio jedan od ključnih činilaca za pokušaj otimanja Islamske zajednice i postavljanja Adema Zilkića na nekakve položaje u istoj. Odlazak sa političke scene uzrokovan je i haotičnim stanjem u kome se nalaze opštine i gradovi u kojima je bio na vlasti.

Novi Pazar je grad u kome je lično upravljao sa položaja predsjednika opštine. Ovaj grad je ostavio u dugovanjima koja prelaze jedanaest miliona eura. On se označava kao glavni krivac za nastanak sukoba i nesloge među Bošnjacima Sandžaka. Njegovo političko djelovanje prate afere i skandali. Rezultati prošlih izbora su zasigurno označili početak kraja vladavine ovog političara čije ime će ostati upamćeno kod Bošnjaka Sandžaka kao razjedinitelja i napadača na Islamsku zajednicu.

Smjenu vlasti u Sjenici obilježio je incident. Naime, napadnut je Fadil Nikšić odbornik Skupštine Opštine Sjenica.

Fadil Nikšić je ugledni građanin Sjenice i veliki borac za ljudska prava. On je zbog zadobijenih povreda primljen u sjeničku bolnicu. Fadil Nikšić je jedan od onih koji su se energično suprotstavili nasilju koje je sprovodila Ugljaninova partija u Sjenici.

Poslije godina vladavine u Sandžaku, Ugljanin je ostao na vlasti jedino u Tutinu.

M.C

Bajramska čestitka zamjenika reisu-l-uleme

Povodom Kurban-bajrama zamjenik Reisul-uleme hadži hafiz Ismet-ef. Spahić je uputio bajramsku čestitku.

-Draga braćo i sestre,

Hadž je ibadet koji je put prema Allahu dž.š. vrhunac svijesti, stalna duhovna veza, koja čovjeka štiti od grijeha, šejtanskih spletki, širka i zaborava na Allaha dž.š.

Kurban simbolizira čovjekovu poslušnost i odanost Bogu, spremnost da se strpljivo ustraje na Njegovom putu. To je približavanje Bogu, jer onaj ko je blizak Bogu, blizak je i ljudima. Takav želi svom bratu ono što sam sebi želi. Najdraže djelo Allahu dž.š. je ono koje obraduje tvog brata.

Najbolja bajramska osobina je da obnoviš prekinute veze sa čovjekom s kojim si prekinuo i da oprostiš onome koji ti je nepravdu učinio.

Bajram je radost pojedinca, porodice, džemata i islamskog umeta. To je približavanje Bogu, jer koliko je neko blizak Stvoritelju, toliko je blizak čovjeku. Klanje kurbana ima za cilj da u sebi ubijemo sva negativna svojstva, da nas približi Bogu i čovjeku i da gradimo jedinstvo i zajedništvo, koje je uslov da nam ovo bude na pomoći, kako stoji u hadisu.

Svim muslimanima i muslimankama, svim našim hadžijama, svima onima koji su kod svojih kuća, od srca čestitam mubarek Bajram, moleći Allaha dž.š. za zdravlje, za njihov uspjeh u radu za Allahov blagoslov i bereket.

Posebno čestitam prognanim, bolesnim sa dovom da im Allah dž.š. bude na pomoći.

S osobitim željama Bajram čestitam našoj braći u Hrvatskoj, Sloveniji, Sandžaku, Kosovu, Makedoniji, Crnoj Gori, Srbiji, te bošnjačkoj dijaspori i svim muslimanima i muslimankama u svijetu.

BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN!

Bajramsko čestitanje u Rijasetu

Nakon završetka Centralne bajramske svečanosti u Gazi Husrev-begovoj džamiji u Sarajevu, obavljeno je tradicionalno bajramsko čestitanje u Salonu Rijaseta Islamske zajednice.

Zamjeniku reisu-l-uleme hadži hfz. Ismetu-ef. Spahiću čestitke su uputili visoki državni funkcioneri, predstavnici političkih stranaka, kulturnih i drugih institucija, diplomatskog kora, zaposleni u institucijama i ustanova Islamske zajednice, te brojne druge ličnosti i građani.

Sarajevo, 8. decembar 2008. (MINA)

Bajramski prijem na Fakultetu islamskih nauka

Zamjenik reisu-l-uleme hadži hafiz Ismet-ef. Spahić u povodu Kurban-bajrama priredio je na Fakultetu islamskih nauka u Sarajevu tradicionalni bajramski prijem za predstavnike društvenog, političkog, kulturnog života, predstavnike diplomatskog kora i vjerskih zajednica i crkava u Bosni i Hercegovini.

U pozdravnoj riječi na bajramskom prijemu zamjenik Reisul-uleme je rekao:

- Vaše Emionencije, Ekselencije, dame i gospodo, braćo i sestre

Razmišljajući šta da Vam kažem u trenucima bajramskih radosti, sjetih se mog muhafiza i hodže h. hfz. Ismeta Fazlića i njegovog kazivanja. Čuveni kurra hafiz, imam i hatib Čekrčijine džamije u Sarajevu, h. hfz. Tuzlo je imao običaj da na Bajram, kad se vrati iz džamije, onako u odijelu, legne u tabut koji je držao u avliji, a tek poslije toga bi izmijenio bajramske čestitke sa najmilijim. Upitan zašto to radi, odgovorio bi: 'Da se sjetim da mi jednog dana valja leći na tabut.' Allah dž.š. poziva čovjeka da iz kuće čiji je početak plač, sredina vapaj i trud, a kraj nestanak, ide u kuću spasa i vječnosti, Ahiret. Tada mi je ispričao jednu priču koju Vam prenosim. Priča se da je nekakav kralj u davna vremena sagradio grad kojeg je posebno ukrasio i uzvisio. Potom je pozvao ljude na gozbu. Na kapijama grada postavio je ljude koji su tražili od gostiju da, kad budu odlazili, daju svoje mišljenje o gradu. Niko nije imao nikakvu primjedbu, osim jedne male grupe, koja je bila među zadnjim na izlazu. Oni rekoše da su vidjeli dva nedostatka. Odmah su ih uhapsili. Potom su ušli kod kralja i obavijestili ga o onome što su spomenuti ljudi kazali. Kralj se naljuti. „Nisam zadovoljan da postoji ikakav nedostatak! Uvedite ih kod mene."Uveli su ih kralju i upitali o dva nedostatka koja spominju. Rekoše: „Grad će se razoriti i nestaće, a njegov vlasnik će umrijeti." Kralj upita: „A zar ne znate za kuću i grad koji neće biti razoreni i čiji vlasnik neće umrijeti?" „Da" – odgovoriše, te mu spomenuše Džennet i Budući svijet. Kralj im se zahvali i poče graditi kuću vječnosti. U radostima bajramskih dana i našeg zajedničkog druženja, sve Vas pozivam da se toga sjetimo i da gradimo trajnu kuću.

Još jednom, veliko hvala na dolasku, neka Vas dragi Bog blagoslovi.

BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN.

Telegram zahvale reisu-l-uleme saudijskom kralju

Reisul-ulema dr. Mustafa Cerić uputio je telegram zahvale kralju Saudijske Arabije Abdullahu b. Abdul-Azizu Al Saudu u kojem se zahvalio na brizi prema hadžijama, a posebno na odobrenim vizama za hadžije iz Bosne i Hercegovine čiji broj je premašio dozvoljenu kvotu, te na ukazanoj časti da iz Bosne i Hercegovine na hadž, o njegovu trošku, dođe još pedeset hadžija. U istom telegramu uz riječi zahvale reisul-ulema dr. Mustafa Cerić je čestitao Bajram zamolivši Uzvišenog Boga da ga sačuva od svih nedaća.

Također, Reisul-ulema je uputio telegrame zahvale princu Naifu b. Abdul-Azizu Al Saudu - ministru unutrašnjih poslova i predsjedniku Visokog vijeća za hadž te Princu Mekke Halid el-Fejsalu, predsjedniku Centralnog odbora za hadž.

Na poziv kralja Saudijske Arabije Abdullaha b. Abdul-Aziza Al Sauda upriličen je prijem predstavnika zemalja iz kojih su došle hadžije u kraljevskom dvoru na Mini. Predvodnik hadžija iz Bosne i Hercegovine bio je reisul-ulema dr. Mustafa Cerić.

Reisul-ulema je upriličio bajramski prijem za rukovodstvo, vodiče i glavnog ljekara bosanskohercegovačkih hadžije na kojem se zahvalio na uspješnom predvođenju u obavljanju svih hadžskih obreda te zaželio sretan povratak hadžija svojim porodicama.

Mekka, 11. decembar 2008. (MINA)

Reisove poruke s Arefata

Jučer su oko tri miliona muslimana iz cijeloga svijeta na brdu Arefat u Saudijskoj Arabiji obnovili zavjet Uzvišenom Bogu kojeg su položili Adem, Nuh, Ibrahim, Musa, Isa i Muhammed a.s. u ime ljudskog roda, a koji sadrži Božije zapovijedi da neće nikoga osim Jednog Boga obožavati, da će komšiju poštovati, da se neće međusobno ubijati, da neće jedan drugoga varati, da neće tuđi hak prisvajati, da neće nemoral širiti, da će štititi prava siročadi, da će govoriti istinu pa makar se radilo o njihovoj vlastitoj rodbini, te da će biti složni i jedinstveni na putu Božje pravde.

U tom univerzalnom zavjetnom činu na Arefatu svake godine sudjeluju i bosanske hadžije kojih je ove godine bio rekordan broj dvije hiljade i dvije stotine hodočasnika. Pored bosanskih muslimana iz domovine, ove godine na Arefatu bilo je između 300 i 500 bosanskih muslimana iz bošnjačke dijaspore - Europe, Amerike i Australije. Svi oni su u bijelome ihramu na Arefatu učili dovu za mir i sreću čovje-

čanstva.

Dakle, obnova zavjeta na Arefatu, koju čini posebnom ibrahimovska tradicija nebeskih vjera, muslimani čine radi cijeloga svijeta. Zato je Dan Arefata veliki dan univerzalne vrijednosti vjere i morala, koju treba da cijene svi ljudi dobre volje. Sabahski vaz na Arefatu održao je vrlo nadahnuto hafiz Halil Mehtić.

U tradicionalnoj arefatskoj besjedi, koju drži Reisul-ulema ili onaj kog on ovlasti, reisul-ulema dr. Mustafa Cerić je ukazao na važnost mjesta Arefat i vremana ovogodišnje arefatske poruke:

„Ovdje je, prema uvjerljivoj tradiciji islama, počela povijest čovjeka sa Ademom i Havom koji su dovedeni na Zamlju zato što nisu ispoštovali zadane im džennetske norme. Adem i Hava su došli na Zemlju da nas pouče jednoj istini o nama, ljudima, a to je da nismo dosljedni svojoj obećanoj riječi. Zato nam je Allah Uzvišeni slao vjerovjesnike sa knjigama, koje treba da nas podsjećaju na Ademov i Havin grijeh, ali i da nam pokaže kako su se oni oslobodili tog grijeha - iskrenim pokajanjem.

U tradicionalnoj arefatskoj dovi prije zalaska sunca, reisu-l-ulema dr. Mustafa Cerić je uz asistenciju imama i hatiba hafiza Mensura Malkića proučio dovu u kojoj su svi bosanski hadžije molili Uzvišenog Allaha za mir i sreću cijeloga svijeta, a posebno za mir i napredak naše nam domovine Bosne i Hercegovine. Uz skrušene suze koje su se mogle vidjeti na licima bosanskih hadžija i hadžinica, arefatska dova je najiskreniji izraz zahvalnosti Allahu Uzvišenom na svim blagodatima kojima nas daruje i najdublja želja da nam naša domovina kroz istinu i pravdu živi u miru i pomirenju među svim ljudima dobre volje. Reisul-ulema dr. Cerić je pozvao bosanske muslimane da se mole Allahu Uzvišenom za jedinstvo među Bošnjacima oko bitnih načela za očuvanje države i za zaštitu svih ljudi od progona i ponižen-ja.

Nakon Arefata sve hadžije su na vrijeme prošli kroz Muzdelifu, uredno bacili kamenčiće na Mini, te obavili glavni hadžski favaf i klanjali bajram-.

Reisu-l-ulema dr. Cerić je pohvalio vodičku službu Rijaseta i rukovodstvo hadža na čelu sa Mirsadom-ef. Mahmutovićem.

Mekka, 8. decembar 2008. (MINA)

Mr. Ahmet Alibašić održao predavanje za osoblje britanske Ambasade u Sarajevu o islamu u Bosni Hercegovini

Mr. Ahmet Alibašić predavač na Fakultetu islamskih nauka i direktor Centra za napredne studije održao je predavanje za osoblje britanske Ambasade u Sarajevu o islamu u Bosni Hercegovini. Predavanju, koje je održano 4. decembra, prisustvovao je ambasador Velike Britanije i njegova zamjenica.

Predavanje je održano kao dio projekta promocije i podsticanja različitosti u Ambasadi i njenom radu u Bosni i Hercegovini.

Mr. Alibašić je govorio o prisutnosti islama u BiH, osobenostima prisustva islama na ovim prostorima, organizaciji i strukturi Islamske zajednice u BiH.

U diskusiji koja je uslijedila nakon predavanja, osoblje Ambasade zanimalo se posebno za pitanja koja se tiču položaja žene u islamu, odnosa mladih prema religiji i islama u sekularnom društvu.

Reakcije na predavanje su bile pozitivne. “Bilo je ovo značajno učešće u raznovrsnim diskusijama o islamu danas i prilika da se nauči više o jednom dijelu bosanske tradicije i kulture. Predavanje nije bilo samo informativno i interesantno, nego je također osiguralo veliki početak našeg programa raznolikosti u Bosni”, kazala je Jodie Vessey, službenica odjeljenja za podršku programa.

Predsjednik IABNA upriličio bajramski prijem

Kako je bilo najavljeno, predsjednik Islamske zajednice Bošnjaka Sjeverne Amerike (Mešihata u formiranju), imam u New Yorku dr. Bajram-ef. Mulić sinoć je, u srcu Menhattna, upriličio prigodan Kurban-bajramski prijem. U prijatnom ambijentu, gosti koji su došli prisustvovati prijemu, od kojih su neki došli čak iz daleke Pensilvanije, uz bajramsku baklavu i kahvu, imali su priliku da uz obilnu večeru okuse i miris kurbanskog mesa.

Predsjednik Islamske zajednice (Islamic Association of Bosniaks in North America - IABNA) je u svojoj besjedi predstavio stanje reorganizacije u kojem se nalazi Islamska zajednica, kao i direkciju kojom će Islamska zajednica, oslanjajući se na Rijaset IZ u BiH, i sopstvene snage ići i držati se u budućnosti. Naglašeno je da Islamska zajednica na ovim prostorima egzistira više od sto godina i da svoje korijene vuče još iz daleke 1906. godine kada je u Chicagu formirana kao „Džemijjetul-hajrijje el-islamijje” što u prijevodu znači Islamsko dobrotvorno udruženje, koje je izgrađivalo svoje podružnice u svim mjestima SAD-a gdje su živjeli i radili Bošnjaci. U istom kontekstu spomenut je i naš veliki alim rahmetli Ćamil-ef. Avdić koji je poslije Drugog svjetskog rata obnovio kontinuitet IZ na ovim prostorima za koga ovih dana u svojstvu bedela hadž obavlja glavni imam IZ Bošnjaka za SAD, dr. Senad-ef. Agić. Nakon prijema, dogovoreno je da se zijarete okolni džemati, da se javne rasprave o statutu budućeg Mešihata nastave na nivoima medžlisa i da svi džemati punopravno participiraju u reorganizaciji i kreacije buduće Islamske zajednice na ovim prostorima.

(N.A.)

Tarik Ramadan gost Udruženja ilmijje od 17. do 19. decembra

Dr. Tarik Ramadan, jedan od vodećih muslimanskih intelektualaca koji živi u Evropi i bavi se pitanjem identiteta muslimana na Zapadu, od 17. do 19. decembra boravit će u Bosni i Hercegovini kao gost Udruženja ilmijje Islamske zajednice.

U četvrtak 18. decembra u 15 sati u Bošnjačkom institutu u Sarajevu održat će se panel diskusija o identitetu na kojoj će, pored ostalih, učestvovati dr. Tarik Ramadan.

Dr. Tarik Ramadan rođen je 1962. u Švicarskoj. Sin je poznatog islamskog mislioca iz oblasti islamskog prava Sayyeda Ramadana i unuk utemeljitelja islamskoga pokreta Muslimanska braća Hasana Bennaa. Predaje filozofiju (College of Geneva) i islamske studije (Fribourg University). Putem svojih tekstova i predavanja značajno doprinosi raspravi pitanja o islamu na Zapadu i u savremenom svijetu. Aktivno je angažiran kao stručnjak za islamsku obnovu, identitet i izazove sa kojima se suočavaju muslimani koji žive kao manjina. Objavio je više knjiga i članaka o muslimanima i sekularizmu, izazovima modernosti, muslimanima u Francuskoj, toleranciji i slobodi i drugim pitanjima.

Knjige dr. Ramadana « Biti evropski musliman » i « Zapadni muslimani i budućnost islama » izašle su na bosanskom jeziku u izdanju Udruženja ilmijje.

Uređuje: Salahudin FETIĆ

Lech Walesa dodijelio nagradu saudijskom kralju

Lech Walesa, historijski vođa poljskog sindikata Solidarnost, osnovao je povodom 25. godišnjice dobivanja Nobelove nagrade za mir, svoju nagradu, koju će prvi put dodijeliti saudijskom kralju Abdulahu, saopćili su u srijedu Walesini saradnici.

Nagrada od 100.000 eura, uz diplomu i medalju, ima za cilj da "nagradi one koji se bore za saradnju među narodima, u ime slobode i vrijednosti koje su bile i vrijednosti pokreta Solidarnost", javio je AFP.

U pismu upućenom kralju Abdulahu, bivši poljski predsjednik traži od njega da "primi nagradu Lecha Walese za svoje osobne zasluge koje se odnose na međureligijski dijalog, toleranciju, mir i međunarodnu saradnju, kao i za svoju veliku karitativnu aktivnost".

U odboru za dodjelu nagrade Lech Walesa su bivši češki predsjednik Waclav Havel, bivši poljski ministar vanjskih poslova Wladyslaw Bartoszewski i šef francuske diplomatije Bernard Kouchner.

Nagrada će ovog mjeseca biti uručena u Gdanjsku, jednom od kraljevih sinova, koji će predstavljati kralja na svečanosti godišnjice dodjele Nobelove nagrade za mir Lechu Walesi 1983. godine.

(Fena)

Katolici i muslimani će se moliti u istim sobama

Muslimanski učenici u katoličkim školama širom Velike Britanije trebaju prostorije za molitvu, izjavili su čelnici Katoličke crkve Engleske i Whalesa.

Katoličke škole u Engleskoj imaju 30% učenika drugih vjeroispovijesti, od čega su većina muslimani, no iste će se sobe koristiti i za molitvu učenika koji pripadaju drugim religijskim zajednicama, prenosi Daily Mail.

„Uz ove prostorije trebaju stajati i posebni toaleti namijenjeni ritualnim čišćenju pripadnika drugih vjera kao što je slučaj s islamom" – izjavili su biskupi katoličkih škola.

Neki vjerski radnici su se suprostavili ovoj ideji zbog visoke cijene prilagođavanja škola i izgradnje prostorija i toaleta.

„Ako roditelji muslimanske djece odluče upisati djecu u katoličku školu, onda trebaju biti svjesni da tu ne mogu prakticirati uzimanje abdesta i molitve pet puta dnevno" – izjavljuje Daphne McLeod, učiteljica u jednoj od škola.

Za sada, projekat zavisi od sredstava kojima raspolaže Katolički edukacijski sistem Engleske, dodaju vjerski radnici.

(Sarajevo-x.com)

Austrijska političarka na sudu zbog širenja islamofobije

Političarka austrijske Slobodarske stranke Suzana Vinter je u predizbornoj kampanji u Gracu početkom godine poslanika Muhammeda nazvala pedofilom. Zbog ove huškačke izjave sada mora pred Državni sud.

„Pitanje je da li je sve što se danas naziva religijom zaista religija", izjavila je poslanik Slobodnjaka u Donjem Domu austrijskog parlamenta Suzana Vinter (Susanne Winter), obraćajući se prisutnima jednog predizbornog skupa u Gracu. Vinterova je dalje objasnila kako je poslanik Muhammed svetu knjigu Kur`an napisao pod napadom epilepsije, kako je ratni huškač, a prema kriterijima današnjeg društva zapravo pedofil.

Imunitet ne štiti od gluposti

Izjava ove, do tada nepoznate političarke, već sutradan se našla u gotovo svim lokalnim i međunarodnim medijima. No, kako sada stvari stoje, Vinterova će se zbog iste izjave naći pred Državnim sudom, to 22. januara naredne godine. Državno tužilaštvo slučajem se bavi već gotovo godinu dana, no najprije zbog toga jer je Suzana Vinter, kao poslanik u parlamentu uživala politički imunitet.

Na zahtjev tužilaštva, austrijski parlament je formirao komisiju, koja je onda zaključila da izjave poslanice Vinter u prodizbornoj kampanji u Grazu nisu bile relevantne za njen rad u parlamentu, nakon čega je došlo do skidanja imuniteta i podnošenja tužbe.

Huškačka retorika ne spada pod slobodu govora

Portparol Islamske zajednice u Austriji, Amina Bagažati (Amina Bagajati) kaže: „Doista smo bili olakšani kada smo vidjeli da su državne institucije povukle poteze koji su naše povjerenje u pravnu državu još više pojačali. Ovdje se sada na radi o emocijama, ovdje se ne radi o zastupanju ove ili one političke ili bilo koje druge pozicije, već o tome da nezavisa pravna država razjasni aferu i donese presudu."

Suzana Vinter za sada je objasnila da se odluci Državnog suda svakako neće protiviti, ali da ipak ne razumije da se u jednoj demokratiji, kako je rekla, zbog mišljenja može završiti pred sudom. U tužilaštvu navode kako je tužba podnesena zbog „huškačke retorike i nepoštivanja vjerskih nazora i učenja od strane jedne javne ličnosti".

Portparol Islamske zajednice Amina Bagažati kaže da će iz slučaja Vinter pouke izvući i ostali sudionici javnog života: „Već i sam proces biće, nadamo se, pouka i ostalim političarima i osobama javnog života da ubuduće bolje razmisle prije nego što nešto javno izjave. To naravno ne važi samo za huškačke antiislamske izjave, to važi za sve. Javni govor uvijek je povezan sa odgovornošću."

Emir Numanović

Vatikan: Muslimani su vratili vjeru u Evropu

Vatikanski kardinal Jean-Louis Tauran zahvalio je muslimanima na tome što su vratili Boga u javnu sferu u Evropi, te dodao da vjernici različitih religija nemaju drugog izbora već trebaju pokrenuti međuvjerski dijalog.

U Evropi se piše i razgovara o religiji više nego ikad

Tauran, čelnik sekreterijata za međuvjerske odnose Katoličke crkve, rekao je da se u posljednje vrijeme u Evropi razgovara i piše o religiji više nego ikad u moderno doba.

„To se događa zahvaljujući muslimanima. Muslimani, koji su postali značajna manjina u Evropi, bili su ti koji su tražili mjesto za Boga u društvu" - rekao je Tauran u govoru koji je u petak prenio službeni vatikanski dnevni list L'Osservatore Romano.

Vatikanski službenici već duže vrijeme osuđuju sekularizaciju u Europi, gdje su se posljednjih decenija odlasci u crkvu značajno smanjili, te se zauzimaju za vraćanje kršćanskim korijenima.

Ni jedno društvo nema samo jednu vjeru

Tauran je međutim rekao da nijedno društvo nema samo jednu vjeru.

„Živimo u multikulturalnim i multireligioznim društvima, to je očito. Nema civilizacije koja je vjerski čista" – rekao je Tauran u svom govoru na skupu katoličkih teologa u Napulju.

On se, isto tako, zauzeo za međuvjerski dijalog, koji je definirao kao potragu za razumijevanjem između dva subjekta, uz pomoć razuma, u smislu zajedničke interpretacije međusobnih slaganja i neslaganja.

Kako se čini, Tauran je time pojasnio izjavu pape Benedikta XVI. koji je u nedjelju rekao da međuvjerski dijalog nije moguć u doslovnom smislu te riječi. Crkveni dužnosnici rekli su da bi doslovni smisao značio da jedna strana na kraju dijaloga uvjeri drugu da su njezina stajališta pogrešna.

Sudionici u dijalogu ne bi se mogli odreći svojih vjerskih uvjerenja, rekao je Tauran, ali bi trebali biti otvoreni za prihvaćanje pozitivnih aspekata drugih vjera.

javno.com

Muslimansko groblje odbija ukopati teroriste

Uprava muslimanskog groblja odbila je ukopati devet napadača koji su terorizirali Mumbai tri dana protekle sedmice, ubivši najmanje 172 osobe i izazivajući haos u nekim najpoznatijim objektima u gradu.Ti ljudi nisu istinski sljedbenici islamske vjere, sudeći po utjecajnom muslimanskom tijelu Jama Masjid, koje upravlja grobljem Badakabrastan u centru Mumbaija površine tri hektara, javio je AP.

U uobičajenim situacijama tijela koja niko ne potražuje i za koja se vjeruje da su muslimanska, daju se najbližem muslimanskom groblju nakon tri dana radi ukopa, što je ostavilo policiju u nedoumici šta učiniti. Policija ne vjeruje da će bilo ko tražiti tijela napadača jer se smatra da su oni iz Pakistana.

"Napadači moraju biti sahranjeni jer mi moramo poštovati pogrebne rituale u skladu s njihovom religijom. Čuli smo odluku Uprave. Razmatramo šta sada učiniti" – izjavio je Jain Sirmukadam, visoki policijski inspektor.

U Mumbaiju ima još sedam muslimanskih grobalja, ali uticaj Jama Masjida znači da je malo vjerovatno kako će ijedno od njih prihvatiti tijela.

Iako je Nalkhande izjavio da je nekoliko islamskih

učenjaka podržalo odluku Uprave, neki su ipak kritizirali taj potez.

"Čak i ekstremisti zaslužuju primjerenu sahranu" - izjavio je učenjak Maulauna Zubair Ahmed.

"Po šerijatu, uprava ne može reći ne. Šerijat kaže - bio to musliman pijanac, silovatelj ili kriminalac, mora mu se ponuditi mjesto za ukop" – izjavio je on, misleći na islamski zakon.

Indijske vlasti tvrde kako je zarobljeni napadač izjavio da je obučavan u logoru u Pakistanu kojim upravlja militantna grupa Lashkare-Taiba. Vlasti u Pakistanu to negiraju.

Sarajevo-x.com - FENA

"Ljudi koji su počinili ovako gnusan zločin ne mogu se nazvati muslimanima. Islam ne dopušta ovakvu vrstu barbarskog zločina" – izjavio je Hanif Nalkhande, član uprave groblja.

Deset napadača pokrenulo je opsadu indijske finansijske prijestolnice u srijedu navečer, napadali su deset lokacija i zabarkadirali se u tri: Jevrejskom centru i u dva luksuzna hotela. Indijski komandosi kasnije su upali u te zgrade. Jedan je napadač zarobljen, a ostali su ubijeni.

Tijela devet napadača sada leže u mrtvačnici čekajući na vjerski ritual, dok je jedini preživjeli u policijskom pritvoru.

Univerzitet za žene u Rijadu će biti najveći na svijetu

Krajem oktobra kralj Saudijske Arabije Abdullah položio je kamen temeljac za gradnju Univerziteta za žene u Rijadu. Univerzitet će se prostirati na površini od 8 miliona kvadratnih metara.

"Za realizaciju ovog projekta angažirali smo svjetske stručnjake u ovoj oblasti. Kampus će moći primiti 40.000 studentica, dakle najveći kampus namjenjen isključivo za studij djevojaka. Očekujemo da će svi radovi biti gotovi za dvije godine " – kazao je ministar za finansije Ibrahim al-Asaf.

Istakao je važnost ovog projekta u promociji obrazovanja za žene u Saudijskoj Arabiji.

"Želja nam je da ovaj univerzitet bude vodeća međunarodna obrazovna institucija" – kazala je na ceremoniji postavljanja kamena temeljca direktorica Univerziteta za žene, princeza Dževher bint Fahd, ističući da se uprava Univerziteta konsultirala sa saudijskim ministarstvima o tome za kojim obrazovnim segmentima Saudisjka Arabija ima potrebu i na osnovu toga napravila projekat.

Univerzitet će obuhvatati trinaest fakulteta na kojima će se izučavati medicina, farmacija, menadžment, informatika, jezici i druge nauke.

Ovaj projekat predstavlja dio realizacije nove socijalne reforme kralja Abdullaha u oblasti zapošljavanja žena, ističu analitičari.

Osuda terorističkog akta paljenja džamije u Fazlagića Kuli

Član Predsjedništva Bosne i Hercegovine dr. Haris Silajdžić, osuđuje spaljivanje džamije u Fazlagića Kuli kod Gacka i poziva sve domaće i međunarodne institucije da adekvatno reaguju u skladu sa svim svojim nadležnostima. Ovaj gnusan čin se ne smije ignorisati, kao što je to puno puta bio slučaj u sličnim situacijama, i počinioci ovaj put moraju biti pronađeni i kažnjeni.

Atak na bilo koju bogomolju zaslužuje osudu kada god se desi, ali šalje posebno opasnu poruku kada se organizuje u vrijeme kada se vjernici pripremaju da obilježe svoj praznik. Paljenje džamije noć uoči najvećeg muslimanskog vjerskog praznika Kurban-bajrama predstavlja direktan atak na povratak i nedvosmisleno upozorava povratnike da su nepoželjni.

Iako neposredni počinioci ovog zločina moraju biti konkretno kažnjeni, činjenica je da su oni ohrabreni i konstantnim izjednačavanjem snaga koje su i u najtežim vremenima štitile sve vjerske objekte i snaga koje pokušavaju legalizovati politiku onih koji su bogomolje rušili.

Visoki predstavnik u BiH „Naše misli su sa ljudima iz Fazlagića Kule"

Visoki predstavnik i specijalni predstavnik EU Miroslav Lajčak danas je razgovarao sa reisul-ulemom dr. Mustafom-ef. Cerićem kako bi izrazio svoju zabrinutost i žaljenje zbog požara koji je uništio džamiju u selu Fazlagića Kula kod Gacka.

Zbog činjenice da je ovo područje i ranije svjedočilo incidentima koji su vezani za povratak, visoki predstavnik pomno prati razvoj događaja i izvještaje vezane za istragu o požaru, saopšteno je iz OHR-a.

„Bajram je za muslimane vrijeme nove nade" – rekao je Lajčak i dodao da je „sinoćnji požar težak udarac za ljude u Fazlagića Kuli, te su moje misli sa njima."

Početni izvještaji ukazuju da se radi o nesretnom slučaju, ali puna i temeljita istraga mora se provesti.

Policajci misije EUPM-a su na terenu, a visoki predstavnik EU je u redovnim kontaktima sa šefom misije EUPM-a Stefanom Fellerom, naglašava se u saopštenju OHR-a

Uređuje:
Prof. dr. Admir MURATOVIĆ

Glas islama

List za vjeru, društvo i kulturu

Izdavač: Izdavačka ustanova
El-Kelimeh Novi Pazar
Štampa:
Grafokarton Prijepolje

Glavni i odgovorni urednik:
Hajrudin BALIĆ

Urednik u redakciji:
Semir REBRONJA

Redakcija:
Refik SADIKOVIĆ
Mehmed MEŠIĆ
Rešad PLOJOVIĆ
Bekir MAKIĆ
Sead ŠAĆIROVIĆ
Almir PRAMENKOVIĆ
Misala PRAMENKOVIĆ
Sanela KARIŠIK-MISIRLIĆ
Sead IBRIĆ
Esad KOLAŠINAC
Nermin GICIĆ

Malik NUROVIĆ, distribucija

Kompjuterska priprema:
Samir ŠKRIJELJ, lektura
Mujahid HIRSCH, dizajn
Salahudin FETIĆ, prijelom
Ifet ALIČKOVIĆ, prijelom

Adresa redakcije:
Ul. Gradska 1
36300 Novi Pazar

Telefoni:
Tel.: ++ 381 (20) 337 270
Fax: ++ 381 (20) 334 020

Žiro račun:
160-15374-29

E-pošta:
redakcija@glas-islama.com
semir@glas-islama.com
hajrudin@glas-islama.com
ifet@glas-islama.com
nermin@glas-islama.com
salahudin@glas-islama.com

Internet adresa:
www.glas-islama.com

Rješenjem od 12.12.1996. g. GLAS ISLAMA je registrovan kod Ministarstva za informacije Republike Srbije pod registarskim brojem 2281.

Rukopisi, diskete i fotografije se ne vraćaju

Redakcija Glasa islama odgovorna je samo za stavove iznesene u rubrici "Naše viđenje". Za stavove u ostalim prilozima odgovorni su potpisani autori.

Restoran SAZ od ove godine u novom ruhu

Jerka bb, Novi Pazar

Restoran SAZ posjeduje dvije sale, terasu, baštu i letnjikovac pored vode, igralište za djecu, širok parking prostor, abdesthanu i mesdžid za klanjanje.

Kapacitet restorana je 500 mjesta.

Posebno u mjesecu ramazanu organizujte vaše iftare u prelijepom ambijentu restorana SAZ.

DOO

UJKANOVIĆ
BEBI OPREMA

tel: 020/386-385
020/386-280
mob: 063/404-139

Ul. Veljka Vlahovića 18b
Novi Pazar

BESTATTUNGSDIENST "ŠUŠKO" POGREBNE USLUGE

PRIJEVOZ DŽENAZA IZ SVIH EVROPSKIH ZEMALJA ZA SANDŽAK, BIH I DRUGA ODREDIŠTA

MI VAM NUDIMO:

- dugogodišnje iskustvo
- sređivanje kompletne dokumentacije,
- kvalitetno i potpuno islamsko opremanje dženaze
- exhumacije
- pristupačnu cijenu
- prisustvo pri transportu specijalnim pogrebnim autom imama Bekir-ef. Šuško

S obzirom da smrt ne bira vrijeme slobodni ste u svako doba obratiti se nama

IZBJEGNITE KOMPLIKACIJE - NAZOVITE NAS!!!

0049 172 63 25 762
Bekir-ef. ŠUŠKO

KOMPLETNA IZRADA I UGRADNJA NIŠANA U SKLADU S MUSLIMANSKIM OBIČAJIMA

szk "BERZAH"

radnja za preradu, ugradnju, promet mermera i izgradnju nadgrobnih spomenika
Novi Pazar, Selakovac, Dubrovačka 416/bb

tel: +381 20 315 100
mob. +381 63 8 464 981

Spušteni plafoni
pregradni zidovi

KNAUF

Gips karton ploče
i prateći materijal
za sistem suve gradnje

Rasveta
difuzna i industrijska

ER·LAC

Kompjutersko nijansiranje boja
u preko 2000 nijansi

PVC i ALU Stolarija

Laminatni podovi

kronospan

Mineralna vuna

ISOVER URSA

Degips d.o.o.
Dubrovačka 240, Novi Pazar
tel/fax: 020/260 360
062/260 773,065/460 46 46
degips@ptt.yu
www.degips.com

DE.gips
enterijeri